

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

*You are Invited
by His Royal Majesty, the King,
to stand witness as he is joined in holy matrimony to*

The **KING'S**
spinster
BRIDE

AUTHOR OF THE ALIEN'S MAIL-ORDER BRIDE

RUBY DIXON

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.

KRALIN EVDE KALMIŞ GELİNİ

RUBY DIXON

RUBY DIXON

Copyright © 2018 by Ruby Dixon

Tüm hakları saklıdır.

Bu kitabın hiçbir bölümü, bilgi depolama ve geri alma sistemleri de dahil olmak üzere, herhangi bir biçimde veya herhangi bir elektronik veya mekanik yolla çoğaltılamaz,
Bir kitap incelemesinde kısa alıntılarının kullanılması dışında, yazarın yazılı izni olmadan.

Kapak: Kati Wilde

Edits: Aquila Editing

✿ Vellum ile oluşturuldu

İÇİNDEKİLER

Kralın Kız Kurusu Gelini Bölüm

1

Bölüm 2

Bölüm 3

Bölüm 4

Bölüm 5

Bölüm 6

Bölüm 7

Bölüm 8

Bölüm 9

Bölüm 10

Bölüm 11

Bölüm 12

Bölüm 13 Sonsöz

YAZARIN NOTU

Kraliyet Düğünü Serisi Ruby

Dixon Okuma Listesi Daha

Fazlasını mı İstiyorsunuz?

KRALIN EVDE KALMIŞ GELİNİ

On altı yıl önce, Yshrem Prensesi Halla sekiz yaşında bir barbar çocuğun hayatını kurtardı ve aynı gün krallığının yıkılışını izledi. Şimdi, sessiz bir tapınakta unutulmuş bir kız kurusu olarak günlerini yalnızlık içinde geçiriyor. Soyunun sonuncusu olarak, unutulduğu umuduyla yaşamaktadır, çünkü düşman tarafından hatırlanmak kesin ölüm demektir.

Bir kişi onu unutmadı. Şu anda yirmi dört yaşında olan Mathior, Cyclopae'nin azılı savaşçı kralıdır. Yshrem kargaőa içindedir ve danıőmanlarının bir  nerisi vardır: Kraliyet soyunun kalan son üyesini öldürün, böylece taht için rakip kalmayacaktır.

Mathior'un farklı bir fikri var. Halla'yı on altı yıl boyunca sevmiőtir ve artık onu karısı olarak kabul etme zamanı gelmiőtir. Ama bir barbarın düğün gelenekleri diğerlerine hiç benzemez...

On Altı Yıl Önce

HALLA

"**I** Tepegözlerin iki değil, tek gözlü olması gerektiğini sanıyordum," diye titriyor hizmetçilerimden biri. "Onun Alistair'in oğlu olduğundan emin miyiz?" "Alistair'in oğlu olduğundan emin miyiz?"

Odadaki diğer kadınlar dikişlerinin arkasından kıkırdıyor.

Onları görmezden geliyorum, iğnemi nakışımın içinden hafifçe geçiriyorum. Söz konusu çocuk kalenin penceresinin yanında durmuş, şehre bakıyor. Yshrem günün bu saatinde doğal olmayan bir sessizliğe bürünüyor. Çünkü surlar, dışarıda bekleyen ve kral babam teslim olmadığı takdirde bizi kuşatmaya hazır bekleyen orduya karşı korunuyor.

Yine de babam teslim olmayacak. O çok gururlu. Yshrem ve tüm toprakları ona ait. Bence o iyi bir hükümdar. Adil ve bilge. Belki biraz inatçı ama ona tapıyorum ve bir gün onun gibi hükmetmeyi umuyorum. Bilge Kral Gallin. Adil Kral Gallin. Şehrin kapılarında duran Kral Gallin, Alistair ve Cyclopae'siyle yüzleşiyor.

Savaşçılar. Elimde olmadan endişeleniyorum ve dikişlerim sakın ama düzensiz. Babam bir savaşçı değil. Saçları kar beyazı ve hâlâ dik dursa da yağmurlu günlerde dizlerinin ağrıdığını biliyorum. Çevresinde generaller değil, bilginler var.

Alistair'in halkı bizim gibi değil.

Bana anlatılan efsaneleri düşünüyorum. Cyclopae'ler son derece vahşi ve korkusuzdur. Sadece tek gözleri vardır, yedi ayak boyundadırlar ve doğduklarında kurtların kanını içerler. Anneleri onları emzirmez, vahşi doğaya terk eder ve büyüdüklerinde Alaric'in vahşi çetesine katılırlar. Hayvanların sırtına biner ve düşmanlarının etini yerler. Medeni değiller, en ufak bir şekilde bile.

Gözlerimi dikişlerimden ayırmıyormuş gibi yapıyorum ve bakışlarımın pencereden dışarı bakan, elleri küçük kemerinin üzerinde olan çocuğa kaymasına izin veriyorum. Mathior bir aydır bizimle, bir savaş esiri. Babam, Alaric'in gazabına karşı bir garanti olduğunu söylemişti. İşe yaramış gibi görünmüyor, çünkü Alaric bir orduyla Yshrem'de ortaya çıktı ve işlerin barışçıl bir şekilde bitmeyeceğinden endişeleniyorum. Mathior efsanelerdeki pek benzemiyor, kendime itiraf etmeliyim. Sadece sekiz yaşında bir çocuk ve uzun boylu olmasına ve güneşten esmerleşmiş olmasına rağmen, düşmanlarının etini yiyormuş gibi görünmüyor. İki gözü var ve neredeyse uzun, örgülü saçları kadar koyu olan yumuşak bir kahverengiler. Bir aydır bizimle olmasına rağmen halkının kıyafetlerini giymeyi tercih ediyor; kürk yeleğini ve yumuşak süet tozluklarını babamın sarayının süslü kumaşlarına tercih ediyor. Elleri belinde, sanki oradan bir hançer çıkmasını bekliyormuş gibi.

Ve şehrin duvarlarını dikkatle izliyor.

Hizmetçiler yine kıkırdar. "Eğer o bir tepegöz değilse, o zaman nedir?" diye sorar içlerinden biri.

"Bir piç mi?" diye soruyor bir başkası.

İğnemi afişime batırıyorum. "Yeter. Mathior bir misafir, hem de onurlu bir misafir."

"O bir vahşi, prensesim-"

Ona sert bir bakış attım ve sustu. Tabii ki sustu. Tahtın tek varisi olan Yshrem'in Veliaht Prensesi Halla'yı kızdırmaya cesaret edemez. Daha on altı yaşında olmam önemli değil. Çocuk olmama asla izin verilmedi. Ben önce varis, ikinci olarak evlenilebilir bir gelin ve son olarak da bir kızım. Son birkaç aydır, doğum günüm yaklaştığından beri, krallık benimle evlenmek ve Yshrem'i yönetmeye "yardım etmek" isteyen uzak, çok uzak krallıklardan gelen taliplerle kuşatılmış durumda. Evliliğimin bir aşk değil, bir kolaylık olması gerektiğini biliyorum, bu yüzden hepsine mesafeli durdum ve hiçbirine ilgi göstermedim... kız kalbim gizliden gizliye daha yakışıklı, gösterişli lordlardan bir ya da ikisine özlem duysa bile.

Evlilik geleceğimin kesin bir parçası olacak. Aksini seçmek krallığı istikrarsız hale getirir, çünkü şu anda tek varis benim. Güçlü bir ittifak için evlendirileceğimi her zaman bildiğimden, gizliden gizliye aşk hayalleri kurmama asla izin vermedim.

Aşk önemli değil. Ya da evliliğin. Bugün, evlilik aklımdan geçen en uzak şey. Endişelendiğim şey krallığın kaderi. Kalenin duvarları sallanıyor, avludan çığlıklar yankılanıyor ve bir sonraki adımım titriyor. Hanımlarımdan birkaçı endişeyle ayağa kalkıp pencereye doğru yönelirken bile odaklanmaya devam etmek için kendimi zorluyorum. Aşağıya, altımızdaki kuşatmaya bakıyorlar ve kadınlardan biri soluklaşıp yanımdaki koltuğuna döndüğünde, işlerin iyi gitmediğini anlıyorum.

Alistair oğlu için geldi. Kikloplar, hepsi de vahşi barbarlar, zarif ve kültürlü Yshrem krallığını kuşattılar. Kendime barbar olanın onlar olduğunu söylüyorum, biz değil. Savaş alanındaki ilerlemeler, zırhlar ve saray taktikleri konusunda onlardan çok ileride olduğumuzu söylüyorum kendime. Kolayca kazanmalıyız.

Ama Yshremi Tepegözlere karşı her savaşı kaybetti. Şimdi kapımıza dayandılar ve ben korkuyla doluyum.

"Prenses," Leydi Tamira benim yanımdaki sandalyesine oturdu ve yüzü korkudan bembeyaz oldu. "Kapılardan içeri girmişler. Saklanalım mı?"

Sertçe yutkunuyorum ve kendimi sakın bir dikiş daha atmaya zorluyorum. "Hayır. Babamın askerleri halleder." Geri çekilemem. Bunu yaparsam babamın düşmanlarını yeneceğine inancım olmadığını göstermiş olurum. Eğer bu duyulursa, Tepegöz istilacılarını püskürtmüş olsak bile her taraftan saldırıya uğrarız. Fark etmez. İster bir düşmanla savaş, ister hepsiyle.

Mathior'un yanıma geldiğini fark ediyorum. Bu kadar küçük bir çocuğa göre oldukça dikkatli ve olduğundan çok daha büyük davranıyor. Ellerim titrese de nakış işlemeye devam etmek için elimden geleni yaparken kara gözleriyle beni izliyor. Bir süre sonra elini omzuma koyuyor. "Her şey yolunda, Halla. Bugün babam kazanacak ama ben ona senin cesaretini anlatacağım."

Ona şaşkınlıkla bakıyorum; bronzlaşmış yüzüne, kara gözlerine, tüyler ve kürklerle süslü uzun, vahşi saçlarına. Yaklaşık bir aydır halkımla birlikte olmasına rağmen, bir saray mensubu gibi giyinmeyi reddediyor ve bir barbar gibi görünmeyi tercih ediyor.

"Bu ne cüret!" Leydi Tamira haykırıyor ve genç Mathior'un elini omzumdan çekmek için öne atılıyor. "Her şeyden önce

O senin için Prenses Halla. Ve senin ona dokunmaya iznin yok!" Bu düşünce karşısında öfkeyle burnunu çekiyor.

"Ama ben bir prensim," diyor Mathior, ifadesi çocuksu bir inatçılığa dönüşüyor. "Neden onunla benimle eşitmiş gibi konuşamıyorum?"

"Çünkü sen bir barbarsın," diye tıslıyor Tamira. Onu görmemi engellercesine eteklerini uzatıyor ve Mathior gözlerini ona diktiğinde dudaklarını eğlenerek seğiriyor. "Senin halkın garip ve kaba ve prensesin ayakkabılarını yalamaya uygun değiller."

"Leydi Tamira," diye yeniden başlıyorum, onu düzeltmeye hazırım.

Ben söyleyemeden Mathior konuşuyor. "Garip olanlar sizin halkınız," diyor Mathior. "Benimkiler savaşçı." Kendini gururla yedi yaşındaki boyuna kadar kaldırıyor. "Ve bugünün sonunda, benim önümde eğiliyor olacaksın."

Hizmetçim öfkeyle ciyaklıyor ama ben içeri adım atamadan özel odamın kapısı açılıyor. Kraliyet muhafızları, babamın yakın dostlarından ve danışmanlarından biri olan Lord Balun eşliğinde içeri dalıyor. Hanımefendi gibi ve sakin olmayı unutarak ayağa fırlıyorum. Balun'un kıyafetleri kanla kaplanmış ve gözleri vahşi. Odayı tarıyor ve Mathior'u görünce bir hançer doğrultuyor. "İşte orada, beyler. Yakalayın şu küçük kafiri."

Bunun olabileceğinden şüphelenmiştim ve bu yüzden barbar tutsak bugün hanımlarımla birlikte benim dairemde. Sakince Mathior'un önüne geçiyorum, sanki bu olağan dışı bir şey değilmiş gibi ve Lord Balun'a soğuk bir bakış atıyorum. "Ne yapıyorsun sen? Odama girmen için sana kim izin verdi?"

"Bağışlayın Prenses," diyor nefes nefese, ben yer değiştirip Tepegöz oğlanı eteklerimin arkasına saklarken bile. Elleri

Onlara bakarken küçük bedeninin arkamda titrediğini hissedebiliyorum, daha önce hiç korku göstermemiş olmasına rağmen. Bu bana onun hâlâ küçük bir çocuk olduğunu, benden dokuz yaş küçük olduğunu hatırlatıyor. Bir ömür de olabilir. Balun doğruldu, yüzü solgundu. "Kaybolduk Prenses. Tepegöz kralı Alistair savunmamızı aştı ve babanızla muhafızlarını katletti. Kaleyi ele geçiriyorlar." Sesi bir hıçkırıkla kesildi. "Onu bir hiçmiş gibi kestiler! Pislikmiş gibi!" Burun delikleri alevleniyor ve yüzünde insanlık dışı bir ifade belirliyor. "Çocuğu bana ver. Babanın intikamını alabilir ve Alistair'e bunu ödetebiliriz ama acele etmeliyiz."

Orada şok içinde durdum. Sözleri bana yaylı tüfek gibi çarptı. Babam öldü. Kale kaybedildi. Tepegöz savaşçıları kazandı. Krallığımız barbar bir gaspçının topuğunun altında kalacak.

Güçlü ve kararlı olmak istiyorum. İhtiyaç duydukları kraliçe olmak. "Babam öldü mü?" Kırık bir sesle fısıldadım.

Mathior'un küçük elinin benimkini kavradığını hissediyorum. Sanki beni rahatlatıyormuş gibi sıkıyor.

Balun başını sallar, yüz hatlarında keder ve öfke yazılıdır. Arkasında, kraliyet muhafızları huzursuz ama aynı zamanda başarısızlıklarından dolayı acı çekiyorlar. Bana yalan söylemiyorlar. Bu adamların hepsinin gözlerinde yaş var. Kralları öldü ve onu hayal kırıklığına uğrattılar.

"Çocuğu bana ver," diyor Balun tekrar. "Babanın intikamını alabiliriz. Boğazını kesip cesedini surlardan aşağı atarak Alistair'e kırılmadığımızı göstereceğiz-"

"Hayır."

Lord Balun reddetmem karşısında şaşırmış görünüyor. Yüzü kararıyor ve tehditkâr bir adım atarak bana rahat edemeyeceğim kadar yaklaşıyor. Yoldaştan fazlası olmak için eğitilmemiş olan hanımlarım geri çekiliyor. Ben yerimde duruyorum ve Mathior'u arkamda tutuyorum. "Çocuğu bana ver," diyor tekrar. "Bu bir erkeğin meselesi, bir kadının değil. Sen savaş nedir bilmezsin. Babanın onların mızrakları altında öldüğünü görmedin-"

"Babam öldü," diyorum keskin bir şekilde ve içimden çığlık atıyor olsam da sesim soğukkanlı ve etkili çıkıyor. "Ve sizin cevabınız da en başta çalınmaması gereken küçük bir çocuğu öldürmek mi? Biz bir ışık ve öğrenme krallığıyız. Bu korkakça bir hareket ve biz bundan daha iyiyiz."

Dizlerim zayıf olsa bile sesim güçlü çıkıyor.

"Ya onu öldürün ya da kendinizi kılıçtan geçirin Prenses. Tepegözlerin sana merhamet edeceğini mi sanıyorsun? Düşmanlarının kızına? Seni kesecekler," diye yüzüme doğru hırlıyor, o kadar yakın ki tükürüğünün tenime bulaştığını hissedebiliyorum.

Mathior ilerlemeye çalışıyor ama onu eteklerimin arkasına itiyorum ve beni kurtarmaya çalışmak gibi aptalca bir şey yapamasın diye oyma sandalyeme yaklaştırıyorum.

"Yoluma çıkma-"

"Eğer babam öldüyse, artık kraliçe benim. Sizler de benim kraliyet muhafızlarımsınız." Balun ve adamlarına buyurgan bir bakış attım. "İsteklerime karşı mı geliyorsunuz? Mathior onurlu bir misafirdir. Öyle de kalacak. Yaşadığım sürece ona dokunmanıza izin vermeyeceğim."

"O zaman sadece bir saat yaşayacaksın," diye hırlıyor Balun. Kraliyet muhafızlarına döner.

Önce ona, sonra bana bakıyorlar ve diz çöküp başlarını bana doğru eğiyorlar. Sadık, cesur adamlar. Bağlılıkları karşısında biraz daha dik duruyorum. Haklı olduğumu biliyorum. Bu

Esirleri öldürmek bizim tarzımız değildir, özellikle de düşman kralın çocuğu olmak dışında yanlış bir şey yapmamış küçük bir çocuğu.

Balun bana sırtını döndü ve hışımla odadan çıktı.

Hızla göz kırpiyorum. Her şey çok hızlı geliyor. Aşağıdaki savaş sesleri yükselirken derin, çelik gibi bir nefes alıyorum. Mathior'un küçük eli benimkini sıkarak bana güç veriyor ve ben kim olduğumu hatırlıyorum. Yshrem'in iyi bir yer, öğrenmenin ve güzelliğin kültürlü bir krallığı olması gerekiyordu. Biz katil değiliz. Fethedilmiş olsak bile.

On dakikalığına kraliçe olsam bile, doğru türden bir kraliçe olacağım.

Arkamı dönüp odamın etrafına dağılmış koltuklara bakıyorum. "Cosira, sandalyeni benimkinin yanına getir," diyorum, bir sonraki en büyük oymalı koltuğu göstererek. "Mathior bir misafir gibi yanımda oturacak." Hanımlarım telaşla harekete geçiyor ve ben de sandalyeme -artık tahtıma- oturup boğazımda düğümlenen nabzımı duymazdan geliyorum. Sertçe yutkunuyorum ve emirlerimi bekleyen muhafızlara hitap etmek için başımı kaldırıyorum. "Eğer kale kaybedilir ve babam ölürse, o zaman bugün daha fazla kan dökülmesini istemem. Git ve silahlarını bırakmaları için emir ver. Babamın tüm adamlarının Yshremi gururu için ölmesine gerek yok." Eteklerimi düzelttim ve onlara bir kraliçe gibi baktım. "Fatih Alistair'i karşılamak için burada bekleyeceğiz."

Alistair beni öldürmek için kılıcını boğazıma dayadığında -ki kesinlikle öyle yapacak- şu anda olduğum kadar sakin olabilmek için dua ediyorum.

Mathior elini benimkinin üzerine koyuyor, teni benim süt soluğuma karşı koyu, eli benim büyük elime karşı çocuksu. "Unutmayacağım, Halla."

Elini sıkıyorum ve sonumun gelmesini bekliyorum.

On Altı Yıl Sonra

MATHIOR

I Babamın cenaze ateşine bakıyorum, alevleri her an daha da yükseliyor. Şarkılar yükseliyor geceye, halkım şarkı söylüyor yıldızlara doğru

Babamın yaptıklarını. Yaptığı ve kazandığı kanlı savaşları. Kiklopları nasıl korkulacak bir krallık haline getirdiğini. Zayıf kralı ile Yshrem'i ve barbar kralın gözünü kendilerine çevirdiğini duydukları anda vatandaşları silahlarını bırakan komşu Alassia'yı fethi. Alistair'in pek çok başarısına dair şarkılar duyuyorum -bazıları tam olarak doğru değil ama hepsi görkemli ve onun adını yüceltiyor.

Bu, onun anısına güzel sözler söyleme zamanıdır. Bu içki içme ve onu övme zamanıdır. Sabah, yönetmem gereken krallıklar ve liderlik etmem gereken halkım olacak, ama bu gece onun için. En azından böyle olmalı. Danışmanları şimdiden gözlerinde sorularla bana bakıyorlar.

Ve onlara cevap vermesi gereken kişi benim.

Bir savaşçı olarak gücümün sembolü olan gözümün üzerindeki yara izini ovalıyorum. Acımasız bir savaşçı olmak için iki göze ihtiyacım olmadığını kanıtlamak için gözümü Balta Tanrısı Aron'a kurban ettiğim gün. Vahşi bir Cyclopae savaşçısının düşmanlarını acımasızca katletmek için sadece kısmi görüşe ihtiyacı vardır. Bu, halkım arasında zaman kadar eski bir gelenektir ve ben de isteyerek boyun eğdim. O gün bir erkek oldum, ama bazen yara izi kaşınıyor, her ne kadar oradaki göz bu on yılda çoktan gitmiş olsa da.

Göz bandımı bir kez daha indirip kollarımı kavuşturuyorum ve bilerek babamın cenaze ateşine bakıyorum. Kutlamanın kenarlarında sinsice dolaşan Yshremi elçisinin gelip cevaplar istemesini göze alarak bakışlarımı odaklıyorum.

Bunu yaparsa ona mızrağımın ucuyla cevap vereceğim.

Ama adamın biraz akıllı var. Bana endişeli bakışlar atıyor ama ben babama saygılarımı sunarken beni rahatsız etmiyor. Diğerleriyle birlikte kutlama yapıyorum, sesimi şarkılarla yükseltiyorum ve onun adına içki borusu üstüne içki borusu kaldırıyorum. Hepsinden içmiyorum ama babamın hayatını kutlayanlar -savaşçılar ve dullar- bunu fark etmiyor. Tek bildikleri, babamın yaptıklarından duydukları sevinci göklere haykırmaları gerektiğidir ki tanrılar onları duysun. Yarın yas tutma zamanı olacak, ama bu gece değil.

Saatler ilerliyor, sesler kısılıyor ve ateşler sönüyor. Son alevler de söndüğünde ve babamın cenaze töreni tamamlandığında, yorgun ama mutluyum. Babam tanrılara büyük bir onurla gönderildi.

Yorgun bir halde kürklü pelerinimi omuzlarıma atıp cenaze ateşlerinin arkasından ayrıldım ve çadırların en büyüğüne doğru ilerledim.

kamp. Şimdi benim çadırım.

"Bir kelime, Kral Mathior," diye bir ses duyuyorum arkamdan.

Dişlerimi gıcırdatıyorum. Buna cevap vermek için yarına kadar beklemeyi umuyordum. Ne soracağını biliyorum. Cevabımı biliyorum. Cevabımı her zaman biliyordum. Ama bunu ona ya da bir başkasına açıklayacak ne zamanım ne de sabrım var. Elbette bir kral açıklama yapmak zorunda kalmamalı... ama savaşçılar ve diplomatlar çok farklı türde insanlardır. Diplomatlar, boğazlarına bir mızrak sokmayı tercih ettiğimde bile, her şey için kelimeler konusunda ısrar ederler.

Babam suratsızlığıma gülerdi. Benimle alay eder ve söz düellosunun bile bir kralın savaşması gereken bir mücadele olduğunu ve herhangi bir meydan muharebesi kadar ciddiye alınması gerektiğini söylerdi. Boğazım ağrıyor ve onun burada olmamasına, ölümünden sonra tahta benim geçmem gerektiğine dair hüznü bir özlem duyuyorum. Sonsuza dek hüküm sürebilmesi için bin tane iyi at verirdim. Elbette her zaman kral olmak istemişimdir ama asla onun pahasına değil.

Arkamdan gelen, kolunun altına parşömenler sıkıştırmış cüppeli adama dönüp ters ters bakıyorum. "Babamın cenaze ateşinin közleri hâlâ yanıyor," diye uyarıyorum elçiyi. "Cenazeniz için yeni bir ateş yakmamı mı istiyorsunuz?"

"Yaklaşmak için yanlış bir zaman olduğunu biliyorum," diye devam ediyor adam sinirli sinirli. Ona karşı isteksiz bir hayranlık duyuyorum, çünkü hoşnutsuzluğumu bildiği halde konuşuyor. "Kral Mathior, krallıklarınızdan biri büyük bir huzursuzluk içinde-"

"Yshrem. Orayı biliyorum."

Babamın son birkaç yıldır daha iyi avlanma ve daha görkemli topraklar için burayı görmezden geldiğini biliyorum. Yshrem sakın bir yer.

Avlanmak yerine tarla süren insanların yeri. Yumuşak kürkleri yerine kat kat cızırtılı kumaşlarla örtünen ve eylemler yerine kelimeleri seven insanların. Barbar efendilerinin önünde taş duvarların arkasına saklanan insanların. On altı yıl önce onları fethetmek kolaydı, diye övünürdü babam.

Güzel prenseslerini düşünüyorum, yumuşak elleri ve nazik gözleri olan. Koyu renk saçlar, dolgun bir ağız ve çelik gibi bir ruh. Halla. Onu unutmadım.

"O halde babanızın son birkaç mevsimde topraklarını ihmal ettiğini biliyorsunuz," diyor elçi açık açık. "Yshrem'in halkı terk edilmiş hissediyor. Vergilendiriliyorlar ve servetleri tepegöz efendilerine gönderiliyor ama karşılığında daha fazla yükten başka bir şey almıyorlar. Yeterli yiyecek yok, çünkü hepsi vergi ödemek için Adassia'ya satıldı. Başkentte isyanlar, her yolda hırsızlar ve haydutlar, her ormanda kaçak avcılar var. Babanız tarafından yerleştirilen sınır derebeyleriniz, kendilerine hiçbir sınır koymadığı için dikkatsizleşiyor ve güçlerinin sarhoşluğuna kapılıyor ve halk, koyunlardan ilk doğan kızlara kadar her şeyi çalmalarına ve bunun siklop elçileri olarak hakları olduğunu iddia etmelerine içerliyor."

"Artık öyle mi?" Sınır lordları olarak kurulan kalelerdeki adamları hayal meyal düşünerek mırıldanıyorum. Tepegöz savaşçıları değil. İki gözleri var ve halkım için diz çökmelerine rağmen kalplerinde çok az savaş var. Çoğu Kiklop kabilesi göçebe olduğu için tek bir yerde kalan yönetici lordlar olarak seçildiler. Yshrem'in lordlarından birkaçının hevesle başlarını eğdiklerini ve babama karşı ordu kurmamaları şartıyla iktidar mevkilerine getirildiklerini hayal meyal hatırlıyorum.

Yshrem'in görmezden geldiğini biliyordum. Babamın zihni uzaklaştıkça ve hastalık sağlığını daha fazla ele geçirdikçe, ava ve eski yöntemlere yöneldi. Yaşamak kötü bir şey değil.

...ama bir fatih tüm krallıklarının farkında olmalıdır, yoksa ona karşı dönerler.

Lordlar çoktan başlamış gibi görünüyor.

Adam devam ediyor, ince yüzünde aceleci bir ifade var. "Krallığın kontrolünü kaybetme tehlikesiyle karşı karşıyasınız, majesteleri-"

"Ben kimsenin majesteleri değilim," diyorum ona. Bu tür unvanlar hiç hoşlanmadığım bir başka Yşremi geleneğidir. "Kral" kelimesini umursamıyorum çünkü hangi dilde olursa olsun tercüme edilebilen bir kelime ama "majesteleri" demek aptallık. "İstersen bana Birinci Savaşçı de."

"Birinci Savaşçı," diye devam ediyor adam usulca, ben kapağı geri itip özel çadırıma adım atarken arkamdan tırıs la geliyor. "Elbette. Ama sözlerime kulak vermelisin. Halkın ayaklanmasını durdurmak istiyorsan bir şeyler yapmalısın. Eski kandan bir prenses olduğu sürece asla huzur olmayacak. Şu anda bile isyancılar sokaklarda onun adını anıyor ve Kraliçe Halla'nın tahtına geri dönmesini talep ediyor."

Kraliçe Halla.

Belki bir saatliğine kraliçe. Onu düşününce gülümsüyorum. Aradan geçen yıllar anılarımı bulandırsa da kestane gibi parlayan örgülü saçlarını ve kış göğü gibi solgun tenini hatırlıyorum. Ağzının güzel kıvrımlarını. Ne kadar zarif ve nazik olduğunu hatırlıyorum. Ellerinin ne kadar yumuşak ve dudaklarının ne kadar pembe olduğunu.

Bir bakışıyla beni diğer tüm kadınlar için mahvetti ve ben daha sekiz yaşında bir çocuktum.

"Yani insanlar mantıksız taleplerde bulunuyor. Bu konuda ne yapmamı istersiniz?" Dalgınca soruyorum, pelerinimi omuzlarımdan sıyrıp kürk paletime yaklaşıırken. Zihnim hala

Halla'nın kendisi, sert duruşu ve dolgun etekleri. Yıllarca onu hayal ettim, onu yatağımın kürklerine yatırdığımı ve altında ne olduğunu keşfetmek için eteklerini yukarı ittiğimi hayal ettim.

İnsan bir prenses hakkında böyle şeyler düşünmez ama bu beni hiç durdurmadı.

Büyükelçi, "Basit bir çözümüm var," diyor.

İşler asla basit değildir, ama şimdi ilgimi çekti. Güzel prensesle ilgili düşüncelerimi bir kenara itiyorum. "Dinliyorum."

"Bir suikastçı gönderin," dedi adam bana açık açık. "Sorunun icabına bak. Eğer hayatta değilse, tahtı ele geçiremez. Onun bir sorunu yok. Yshrem'in kraliyet soyu onunla birlikte ölür. Hoş bir çözüm değil ama temiz bir çözüm. Gerekli bir çözüm." Sesi hoşnutsuzlukla dolu ve önerdiği şeyden hoşlanmadığı çok açık ama başka bir çıkış yolu da göremiyor.

Krallarına korkunç çözümler öneren ve suçu başkasının üstlenmesini uman bir diplomatın hayatı böyledir. Bunu teklif etmesine şaşırmadım. Pek çok halk arasında rakiplerin öldürülmesi ve sessizce ortadan kaldırılması bir gelenektir. Biz savaş meydanında karşılaşmayı ve Baltalı Aron adına kan dökmeyi tercih ettiğimiz için bu Kiklop usulü değildir.

Bunu önermesine şaşırmadım... ama içimde yükselen şiddetli dürtüye şaşırdım. Halla'yı öldürmek için değil, böyle bir şeyi öneren herkesi öldürmek için.

O benim.

O her zaman benim oldu. Her zaman benim olacak.

İfademî sakîni tutuyorum ve kılıç kemerimi çözüyorum. Uzun bir gün oldu ve yarın da yoğun geçecek. "Prenses Halla'ya kimse dokunmayacak. Başka bir fikrim var," diyorum ona. Bu, yıllardır gizlice beslediğim, babam hayattayken peşinden gitmeyi hayal bile etmediğim bir fikirdi. Şimdi o öldüğüne ve Yshrem kaos içinde olduğuna göre, bu düşünce aklımdan çıkmıyor.

Günlük. Saatlik.

Peki kim bana hayır diyecek? Ben artık Birinci Savaşçıyım. Benim sözüm kanundur. Krallıklarımı yönetmek için istediğimi yapabilirim.

"Sizin...şey, Birinci Savaşçı, beni dinlemeniz için size yalvarmak zorundayım. Yshrem bir sorun," diye devam ediyor adam. "Bir şeyler yapmalıyız ve bunu hemen yapmalıyız. Bir otorite gösterisine ihtiyaç var, hem de hemen-"

"Halledildi." Bileziklerimi çıkarıp deri bağlarını çekiştiriyorum.

"Nasıl?"

Ve ona söyledim.

Güzel ve basit planımı açıklamayı bitirdiğimde bana şaşkınlıkla bakıyor. "Krallığın için böyle bir şey mi yapacaksın? Hem Yshrem hem de Cyclops kabileleri için?"

Gülümsemekten kendimi alamıyorum. Bunu Yshrem için yaptığımı mı düşünüyor? Eğlenceli. Yshrem umurumda değil.

Bunu kendim için yapıyorum çünkü ben artık Birinci

Savaşçıyım. Ben kralım. Ve istediğim her şeyi alıyorum.

HALLA

T **S a b a h ı n** ilk ışıkları okumak için en iyi zamandır. Tapınağın avlusunda oturuyorum, bir cilt

Elimde Riekki'nin Duaları var. En azından cildinde Riekki'nin Duaları var ama içinde aşk şiirleri var. Barış Tanrıçası'nın tapınağında zevk için okumak -özellikle de böyle cüretkâr bir okuma- yasak. Ancak seyyar satıcılar tapınağa geldiğinde, ara sıra gizlice bir ya da iki kitap satın alabiliyorum.

Kendime izin verdiğim tek ikram bu. Hücrem Riekki'nin barış muhafızlarının gri, penceresiz hücrelerinin aynısı. Örgülerim tapınak muhafızları gibi yapılmış. Elbisem onun rahipliğinin şekilsiz grisi. Din adamlarının katı kurallarına uyuyorum. Et yemem, ekmek ve bahçeden topladığım sebzelerle beslenirim. Bana verilen işleri yaparım. Tanrıçayı onurlandırmak için her gece Dua Saatinde diğer rahibelerle birlikte şarkı söylüyorum.

Gerçekten, kimse yıllar önce bir öğleden sonra kraliçe olduğumu ya da bir zamanlar

görkemli elbiseler giydim ve günlerimi krallığımı nasıl yöneteceğimi planlayarak geçirdim.

Kimse bir kralla evleneceğimi hayal bile edemezdi. Şimdi yaşlı bir kız kurusuyum, herkes tarafından unutuldum. Gri duvarlar, gri giysiler ve gri hayatlarla çevrili, sevgisiz ve yalnız öleceğim.

Yasak bir kitap o kadar da korkunç bir şey değil o zaman.

Şiir kitabımın sayfasını çeviriyorum ve bu kitapta bir çizim olduğunu fark ediyorum. Skandal bir çizim. Hemen başımı kaldırıp etrafıma bakıyorum ama avluda birkaç kuş dışında kimse yok. Bitki bahçelerinin yeşillikleri havayı kokutuyor ama Barışçıl Asita'nın otları ayıklamak için uyanık olması için çok erken.

Yalnızım. Dudağımı ısırarak kitabı bir kez daha açıyorum ve çizimi inceliyorum.

Uzun örgülü bir adam, bir kadının eteklerinin altında diz çökmüş ve yüzü kadının kalçalarının arasına bastırılmış. Dili müstehcen bir şekilde dışarı çıkmış ve sanki kadının en gizli yerlerini yalıyormuş gibi görünüyor. Bu nasıl bir delilik? Acaba yanlış mı bakıyorum diye düşünerek kitabı yan çeviriyorum. Yshrem'in prensesiyken, gelin olduğumda beni nelerin beklediğine dair hikâyelerle beni hazırlayan pek çok kadın vardı. Kocamın cinsel isteklerine nasıl boyun eğeceğimi. Kraliyet gelini olarak yapmam gereken görevler hakkında.

Bana yalamadan hiç bahsetmemişlerdi.

Elbette bu birinin bahsedeceği bir şey olurdu. "Majesteleri?"

I slam ve Kitap Kapa çeneni, benim yanaklar
Kıpkırmızı. "Ben sadece dua ediyorum."

"Elbette. Böldüğüm için özür dilerim." Rahibe beni selamlıyor, öne doğru eğilirken demir grisi örgüleri omuzlarının üzerinden sarkıyor. "Ziyaretçileriniz var."

Yakalandığım için biraz telaşlandım ve kitabı göğsüme bastırarak ayağa kalktım. "Buradaki varlığımın şartlarını biliyorsun. Kimseyi kabul edemem." Eğer kabul edersem, tahta gözümü bile çevirirsem, ölmüş olacağım. Bunu biliyorum ve henüz ölmeye hazır değilim, bu yüzden elimden geldiğince sessiz bir hayat yaşıyorum ve özel olarak aşk şiirleri okuyorum. Artık unutulmuş bir kız kurusu gibi yaşayamam. Buradaki rahibeler bunu biliyor ama bazen birileri unutuyor. Ancak ben asla unutmamalıyım. "Kim olduğunu göremiyorum. Prenses Halla var olmamalı. Lütfen onları yollayın."

Rahibe tereddüt eder. "Ben... Ben yapamam, majesteleri." Elleri sıkıyor ve sakın yüzünde sıkıntılı bir ifade beliriyor.

Soğuk bir karıncalanma ensemde geziniyor.

Bunun ne olduğunu biliyorum. Ziyaretçilerimi neden gönderemediğini biliyorum.

Bu on altı yıldır korktuğum gündü. Bunun geleceğini biliyordum. Kraliyet kanından gelen biri asla gerçekten unutulmaz. Bu tapınağa bir kez girdiğimde asla çıkamayacağımı biliyordum. Bir gün birileri Yshrem prensesinin hayatta olduğunu hatırlayacak ve onu öldürmek için planlar yapacaktı. Başkentteki ayaklanmaları duydum ve adımın geçmemesi için dua ettim. İnsanların açlık çektiğini ve Cyclopae derebeylerinin onlara koyduğu kurallar yüzünden kızgın olduklarını biliyordum ama bu tür şeyleri aklımdan çıkardım. Olaylara karışmak, karanlık bir köşede bıçaklanmayı istemek demektir.

Riekki'nin tapınağına ilk geldiğimde, güvende olduğuma dair güvencelere rağmen, bu tür şeyler için endişelendim. I

önce başkası tatmadıkça asla yemezdim. Hiçbir yere yalnız gitmedim. Her köşe başında suikastçılar bekliyordum. Ama bir yıl beşe, beş yıl da daha fazlasına dönüştükçe kendimi güvende hissettim. Endişe, tıpkı gençliğim ve güzelliğim gibi kayboldu. Kendimi güvende hissettim.

Şimdi o korkular tekrar aklıma geliyor ve kusmak istiyorum.

Kendimi hareketsiz kalmaya, dışarıdan sakın görünmeye zorluyorum. Bu günün geleceğini biliyordum. Sonsuza kadar burada bırakılamazdım. Ama şimdi ölümüm geldi... Buna hazır değilim. Yshrem tahtının herhangi bir asilzadesi gibi bunu asalet ve zarafetle karşılamalıyım... ama hazır değilim.

Varlığım Riekki'ye tapanların arasında sessizlik ve yalnızlık içinde olsa bile yine de yaşamak istiyorum.

Ama seçimlerim uzun zaman önce elimden alındı. Kitabı sıkı parmaklarımla tutuyorum ve çenemi kaldırıyorum. "Onları içeri gönderin ve lütfen gidin. Lütfen ziyaretçilerim gidene kadar herkese uzak durmalarını söyleyin." Eğer suikastçılar beni tanrıların diyarına göndermeye geldilerse, buradaki rahibelerden hiçbirine zarar vermelerini istemiyorum. Riekki'nin halkı bana iyi davrandı. Benim adıma onların yok edilmesine izin vermeyeceğim.

Başını sallıyor ve hızlı adımlarla dışarı çıkıyor. Gözlerimin içine bakmıyor ve haklı olduğumu biliyorum. Korktuğum saat geldi.

Vücudumdaki titremeyi gizlemek için tekrar banka oturmayı düşünüyorum ve bunun yerine dik ve gururlu durmaya karar veriyorum. Kral Alistair'in suikastçısının yüzünün neye benzeyeceğini merak ediyorum. Nazik olacak mı? Beni ortadan kaldırmak için seçeceği yöntem hızlı ve acısız mı olacak? Eğer seçim yapmak zorunda kalırsam, bunun zehir ya da işkence olmaması için dua edeceğim. Uzun süren bir ölüme dayanacak kadar güçlü olduğumu sanmıyorum.

Yine de kimse bana sormadı.

Avlu tamamen sessiz, tek ses yakınlardaki kuş cıvıltıları. Yaklaşanların giysilerinin hışırtısını, derinin gıcirtısını, ağır pelerinlerin şingirtısını ve metal tokaların şingirtısını duymadan önce botların sesini duyuyorum. Midem bulanıyor ama tamamen hareketsiz kalıyorum, yüzüm sakin.

Suikastçilerimin önünde kusmak çok onursuzca olurdu.

Dört adam içeri giriyor ve üzerime soğuk bir ürperti çöküyor. Hepsinin yüzünü ezberlemeye çalışsam da özellikle bir adam dikkatimi çekiyor. En önde duruyor, saf beyaz kürkten bir pelerin giymiş, uzun siyah saçları başının bir tarafından tıraş edilmiş ve diğer tarafından aşağıya doğru akıyor. Yüzünün yarısını kapatan bir göz bandı var, bronzlaşmış ve sinekkaydı tıraş olmuş. Pelerininin dışında, kaba deri tozlukları ve metal tokalı botları dışında hiçbir giysi giymez. Belinde kılıçlar ve arkasında, tek gözlü adamlarının her biri sırtlarında çaprazlanmış bir çift mızrak taşıyor.

Cyclops savaşçıları.

"Selamlar," diye sesleniyorum olabildiğince sakin bir sesle. "Bu onuru neye borçluyum?"

Bastaki uzun boylu, yakışıklı adamın öne doğru adım atarken sırtması beni şaşırtıyor. Telaşla, o yaklaşırken kendimi hareketsiz kalmaya zorluyorum. Adam muhteşem. Gülümsemesi gözlerimi kamaştırıyor ve dizlerimin bağını çözüyor. Yakışıklı bir adam gördüğümde böyle etkilenmemeliydim. Beni öldürmeye geldi. Gülümsemesinin güzelliğine değil, belindeki bıçaklara odaklanmalıyım.

Belli ki evde kalmış olmak beynimi köreltmış.

Kendimi grubu incelemeye, önümdeki çıplak göğüslerden başka bir şeye odaklanmaya zorluyorum. Onun yerine beyaz kürk pelerine odaklanıyorum. Bir yerde okumuştum.

beyaz kürk giyebileceklerini kanıtladılar ve diğerleri ona saygıyla bakıyor. O zaman onların lideri.

"Prenses Halla. Görüyorum ki yıllar size iyi davranmış," diyor yakışıklı adam bana yaklaşıırken. Bıçağına uzanmıyor. Henüz uzanmadı.

Yıllar nazik miydi peki? Burada ayna yok, çünkü Riekki'nin halkı kibri büyük günahlardan biri olarak görüyor. Bu adam sanki tanıdıkmişiz gibi konuşuyor ama ben onu tanıyamıyorum. Yüzünü inceliyorum, yakışıklı, yüksek elmacık kemiklerini, bronz tenini, pelerininin altında kabaran kaslarını. Tekrar kızardığımı hissedebiliyorum. Buradaki hayatım tamamen korunaklı bir itaatle geçti. Hiç tepegöz tanımıyorum -bu konuda herhangi bir erkek- ve bu kadar yakışıklı birini hatırlayacağımdan oldukça eminim.

O da genç. Benden daha genç ve ben on altı yılı aşkın süredir buradayım. "Beni dezavantajlı duruma düşürdünüz, efendim. Sizi tanımıyorum."

Sırtışı daha da büyüyor ve sert yüzü kar gibi bembeyaz oluyor. "Hayır, sanmıyorum. Çocukluğumdan biraz daha farklıyım." Bir elini havaya kaldırarak başını işaret ediyor. "Boyum biraz uzadı."

Erkek mi? Daha uzun mu? İçimde bir anı şimşeği çakıyor. Bu yakışıklı, otoriter adamın içindeki küçük, sessiz çocuğu görmeye çalışarak ona bakıyorum. "Mathior?"

"Demek hatırlıyorsun."

Dudaklarım aralanıyor ama boğazımdan onurlu bir selam çıkmıyor. Bu adam hatırladığım o küçük çocuğa hiç benzemiyor. Mathior büyük, kara gözleri, vahşi saçları ve kasvetli bir görünümü olan küçük bir çocuktı. Karşımdaki adam bana bakarken zevkle gülümsüyor ve gözlerinden biri hâlâ koyu renk olsa da diğeri gitmiş. Ve şimdi uzun boylu, o kadar uzun ki

üzerimde yükseliyor. "Ben...oh. Evet, sizi hatırlıyorum. İyi görünüyorsunuz, Prens Mathior."

"Birinci Savaşçı Mathior," diye düzeltiyor. "Ya da isterseniz Kral Mathior. Babam öldü ve Kral Alistair'in tüm toprakları benim kontrolüme geçti. Artık onun yerine ben yönetiyorum. Buna Yshrem ve Adassia da dâhil."

Başım dönüyor. Kral Alistair öldü. Bu da Mathior'un tahtta hak iddia edebilmek için beni öldürmeye geldiği anlamına geliyor. "Anlıyorum." Suikastçımın dostça bir yüzle geleceğini bilmiyordum. Uzun bir süre onu inceledim, çünkü bir şey bekliyor gibiydi. Gözyaşlarımı mı? Öfkemi mi? Meydan okumamı mı?

Yine de bu günün geleceğini yıllardır biliyordum. Bu yüzden kitabımı göğsümde sıkıca tutuyorum ve cesedimin kirli resimlerle dolu bir kitapla bulunacağını düşünmemeye çalışıyorum. Elden bir şey gelmez. "Hızlı olacak mısın? Bunca yıllık dostluğumuz adına?"

Başını eğiyor, başının bir tarafındaki uzun saçları omzunun üzerinden dökülüyor. "Neyi hızlı yapalım?"

"Benim ölümüm."

Mathior -eğer bu oysa- ağzını bir gülümsemeyle kapatıyor, bana evet, bu gerçekten de bir zamanlar tanıdığım çocuk diyen kasvetli bir gülümseme. "Buraya seni öldürmeye gelmedim, Halla."

"Değil misin?"

"Asla."

Bu yanıtın sertliği beni şaşırtıyor. Dudaklarımı büzüyorum, hayal kırıklığına uğruyorum ve gözle görülür bir şekilde titrememek için elimden geleni yapıyorum. "O zaman ziyaretinizin amacını anlamıyorum."

Karanlık gözlerindeki bakış garip bir şekilde doğrudan. "Öyle değil mi?" Başımı salladığımda uzanıp elimi tuttu.

kalın örgüler, elini aşağı doğru gezdiriyor. Merak uyandıracak kadar samimi bir dokunuş bu, karnımı ısıtan ve gerginlikle çırpınmama neden olan bir dokunuş. Ne kadar yakınımda durduğunu fark ediyorum. "Babam Yshrem'i ele geçirdiğinde, adamlarının senin odalarını bastığını ve babamı kızdırmak için bedenimi duvarlardan aşağı atmak istediklerini hatırlıyor musun?"

Hatırlıyorum. Böylesine küçük, çaresiz bir çocuğa bir şey yapma düşüncesi karşısında duyduğum çaresiz öfkeyi hatırlıyorum. Savaşın hıncını bir çocuktan çıkarmak. Ama en çok, onu eteklerimin arkasına saklarken Mathior'un küçük elinin benimkini sıktığını hatırlıyorum. O an zihnime kazındı. "Kabul ediyorum."

"Babama teslim olacağını söylediğinde sana ne dediğimi hatırlıyor musun?"

Başımı salladım. O gün öğleden sonrası bulanıktı. Babamın ölümüne duyduğum üzüntüyü, barbarlar sokaklardan geçip kaleye girerken başının mızrağa geçirilmiş halini hayal meyal hatırlıyorum. Tahtıma çökmeden oturmaya çalışırken yaşadığım dehşeti hatırlıyorum. Yshrem'in taç mücevherlerini çok kısa bir saatliğine taktığımı hatırlıyorum, sadece dizlerimin üzerinde barbar Alistair'e ve ön saflardaki adamlarına götürüldüğümü hatırlıyorum. Beni nasıl çağırdıklarını ve ölümümü istediklerini hatırlıyorum. Kafamın kesildiğini görmek istiyorlardı.

Ama yine de değildim. Doğrudan Riecki'nin tapınağına götürüldüm ve burada huzur içinde yaşamaya bırakıldım. Düşmanlarına asla merhamet ya da şefkat göstermeyen Alistair, rakibinin varisini serbest bıraktı. Bu hiç mantıklı değildi. "Korkarım hatırlamıyorum."

"Seni güvende tutacağımı söylemiştim. Bana ait olduğun için seni koruyacağımı. Hatırladın mı?"

Garip bir şekilde bunu hatırlıyorum. Ağzım yarım bir gülümsemeyle yukarı kıvrılıyor. "Garip bir şekilde sahiplenici bir çocuk olduğumu düşündüğümü hatırlıyorum, evet. Arkadaş olduğumuza sevindim."

Saç örgümün ucuyla oynarken Mathior'un bakışları garip bir şekilde yoğunlaşıyor. "Şaka yaptığımı mı düşündün?"

Ona bakıyorum, nutkum tutulmuş. Onun yakınlığı yüzünden konsantre olmakta zorlanıyorum. Ter, at ve temiz hava kokuyor ve bu beni dehşete düşürmek yerine dışarıdaki dünyayı özlememe neden oluyor. Onun kokusunu seviyorum. Kokusundan başka şeyler de düşünmem gerektiğini biliyorum ama Tanrım, bu kadar yakınımda dururken onun varlığından başka bir şey düşünmek çok zor. "Beni güvende tuttuğunu sanıyordum," diye kekeliyorum. "Benim seni güvende tuttuğum gibi."

"Söylediklerimde ciddiye aldın. O zaman bile bana aittin. Sana sahip çıkmaya geldim."

HALLA

Işok içinde ona bakıyorum. Kitap elimden kayıp yere düşüyor ve ben hâlâ kıpırdayamıyorum.

"Ne demek istiyorsun?" Fısıldıyorum. Korku karnımda yuvarlanırken bile yanaklarımın kızardığını hissedebiliyorum. Beni almaya geldi. Tepegözlerin benim halkımdan çok farklı gelenekleri olduğu düşünülürse, bu pek çok anlama gelebilir. Belki de boyun eğdiğimi göstermek için beni zincire vurarak sokaklarda dolaştıracaklarını ima ediyordur. Ne de olsa babamın babası da düşmanlarına böyle bir şey yapmıştı. Ama tahmin yürütürken bile, onun örgüme dokunduğunu düşünüyorum ve aklım başka şeylere gidiyor.

Kitaptaki resim gibi.

Seni almaya geldim.

Karnımda bir sıcaklık hissediyorum. Seni aptal kız kurusu, diyorum kendime. Böyle yapma. O senin düşmanın. Sen onun tutsağsın.

Ben izlerken, Mathior eğiliyor ve kitabımı alıyor. Kapağını inceliyor ve kalbim boğazıma çarpıyor. "Riecki'nin duaları mı?" Beni dikkatle izliyor. "O zaman barış yemini ettin mi?"

Tapınağın muhafızlarına katıldım mı? "Hayır, hiç de değil."

"Yine de duaları okudun mu?" Kapağa bakıyor ve sonra kitabı açıp sayfaları çeviriyor.

Ve durur.

Sayfadaki çizime bakarken ağzında yavaş bir gülümseme beliriyor.

Sıcak utanç içimi kavuruyor. Rahatsız edici kitabı elinden kapmak ve bir daha asla görmemek üzere ranzamın altına fırlatmak istiyorum.

Mathior bana sinsî bir bakış fırlattı. "Riecki'nin rahipliğini çok yakından takip etmediğimi kabul ediyorum ama dualarımda böyle şeyler hatırlamıyorum."

Kitabı elinden kaptığım gibi göğsüme bastırıyorum. Hangi resme baktığını bilmek istemiyorum. Her türlü utancı hayal edebiliyorum. "Bana neden burada olduğunu söyle. Bana ne istediğini söyle."

Gülüyor. "Tahmin edemez misin, sevgili Halla?"

"Neden buradasınız? Tabii ki hayır." Yanaklarım kızarmış ve kalbim küt küt atıyor olsa da asil tavrımın arkasına saklanıyorum. "Eğer beni öldürmeye ve tahtta hak iddia etmeye gelmediyseniz, neden burada olduğunuzu bilmiyorum."

"Sana ne istediğimi söyledim."

Bir şekilde kaçırdım mı? "Ne?"

"Sen." Bana attığı bakış yakıcı.

Yine nutkum tutuldu. "Kral Mathior-"

"Bana Mathior de. Aramızda unvanlara gerek yok."

Çelik gibi bir nefes alıyorum ve kitabı daha sıkı tutuyorum. Artık dehşete kapılmıyorum; şimdi sadece kafam karışık. "Aklım da daireler çiziyorsun. Ne düşüneceğimi bilemiyorum. Burada olduğunu sanmıştım... Sanmıştım..." Kelimeleri tam olarak söyleyemiyorum.

"Rakiplerimi yok etmek için burada olduğumu mu?" Ağzı hafifçe büküldü. "Birbirimizi görmeyeli uzun zaman oldu ama senin hakkında asla kötü düşünmedim. Ve asla sözünden dönmem."

Güvendesin çünkü benimsin.

"Sen bir çocuktun," diye itiraz ediyorum. "Beklemiyorum-"

"Fikrim değişmedi," diyor ve ifadesi o kadar yoğun ki ciğerlerimden nefesimi alıyor. Saç örgümü tekrar yakalamak için uzandığında titriyorum. "Titriyorsun. Otur."

Güçlü bir kol belime dolanıyor ve bana en yakın banka kadar eşlik ediyor. Tabii ki onun yakınlığıyla dizlerim daha da güçsüzleşiyor ama bir nebze zarafetle oturmayı başarıyorum. Kitabı dikkatlice yanıma, ondan uzağa koyuyorum ve eskiden giydiğim korseli, süslü Yshremi elbiselerinden biri olmasını dileyerek çirkin gri cübbemi düzeltiyorum. Onları sevdiğim için değil, bana kendimi her zaman muhteşem ve kontrollü hissettirdikleri için.

Mathior yanıma oturdu ve yüzümü inceledi. "Görüyorum ki önerim seni şok etmiş."

"Anlamıyorum," diyorum kısık bir sesle. "Neden-"

Beni susturmak için elini kaldırdı. "İkimiz de biliyoruz ki sen yaşadığın ve ben tahtta olduğum sürece bu krallıkta asla huzur olmayacak."

Ağzım yine kurudu. Bunu biliyorum. Tam da bu yüzden buraya beni öldürmeye geldiğini düşünmüştüm. "Yani çözümün... beni cariyen olarak almak mı?" Bu öneri gururumu okşasa da, bunun nasıl işe yarayacağını anlamıyorum. Yshremi halkı, bir zamanların kraliçesinin huzurlu bir tapındaki sürgünden alınıp Tepegöz Lordu'nun yatağında hizmet etmesini aşağılayacaktır. Ve bana gelince... genç ve çekici olarak kabul edilen yaşı geçtim. Otuz üç yaşımdayım. On altı yaşımdayken evlenmeliydim. Kimse ilk gri saçlarını dün bulan ya da göğüsleri eskisi kadar dik ve diri olmayan bir cariyeye istemez.

"Cariyem mi? Hayır. Seni gelinim olarak almak istiyorum." Ve bana o kadar dikkatle bakıyor ki cübbemin gri yününe rağmen kendimi çıplak hissediyorum. "Yshrem'in birliğe ihtiyacı var. İki ailemizi birleştirmekten daha iyi bir yol var mı? Bu tür ittifaklar yaygındır, değil mi?"

Komşu krallıklar arasında, evet. Fethedilen krallık ve fatih arasında, hayır. Vahşi Tepegöz kabileleri ve benim katı Yshremi halkım arasında mı? Asla. "Hayatımı kurtarmak için bunu yapar mıydın?"

Yüzünde yine o yavaş, kalp durduran sırıtiş beliriyor. "Beni yine yanıltıyorsun, Halla. Bunu senin hayatını kurtarmak için yapmıyorum. Bunu yapıyorum çünkü senin kaderin her zaman benim olmalı." Mathior elimi avucunun içine alıp ters çeviriyor ve sonra ağzına götürüyor. Bir öpücük vermeden önce dili avucumun ortasında geziniyor. "Söylediğimde ciddiym. Sen benimsin, Halla. Ben kralım ve istediğimi alırım ve istediğim şey sensin. Yshrem yanabilir, umurumda değil. Benden onu yok etmemi iste, yok edeyim. Onu sana vermemi istersen senin olur... Yatağında olduğun sürece."

Nefesim boğazımda düğümleniyor. "Sen... beni istiyor musun?"

"Her zaman." Ağzını parmak uçlarımda üzerinde gezdiriyor.
"Sana ne kadar olduğunu göstereyim mi?"

Avcının önünde yakalanmış bir geyik gibiyim. Hareket edemiyorum, itiraz edemiyorum... çünkü istemiyorum. Yapmamam gerektiğini bilsem de bana tam olarak ne demek istediğini göstermesini istiyorum. Kısa bir süre önce boğazımı kesmesini bekliyordum. Dünyam nasıl bu kadar çabuk tersine dönebilir ve ben evlenmeyi düşünebilirim? "Ama-"

Mathior örgülerimden birini kaptı. Riecki'nin barış muhafızları için seçilen saç modeli, başın ortasından ayrılan iki basit örgü ve arkada kalın bir örgüdür. Çekici bir saç modeli değil ama tahttan indirilmiş bir kraliçe ve evde kalmış bir kız çocuğuydysanız çekiciliğin bir önemi yok. Ama saçımı çekiştirip beni kendine doğru çektiğinde kendimi güzel ve karşı konulmaz hissediyorum. Ağzı öpücüğümün üzerine kapanmadan bir an önce nefesini yanağımda hissediyorum.

Nefesim kesildi ve geriye doğru sarsıldım, gözlerim irileşti. Saç örgüsü elinden düşüyor ve ben onu yakama doğru sıkıca tutuyorum, irkiliyorum. Daha önce hiç öpülmemiştim. Kraliyet nişanı olmadan kimse böyle bir şey yapmaya cesaret edemez. Oysa Mathior beş dakikadır burada ve beni öptü bile. Şok oldum... ve büyüledim.

Bu, Riecki'nin tapınağındaki sakın hayattan olabildiğince uzak.

Tepegöz şaşkınlığımdan memnun olmuş gibi bana sırıtıyor.
"Haddimi aşıyor muyum, Halla? Özür dilemeyeceğim."

Şaşkınlık içinde ona, "Rahat davranamazsın," diyorum. "Sen kralsın. Krallıktaki her şey sana ait, ben de dahil."

Homurdanıyor, görünüşe göre cevabımdan memnun değil.
"Hâlâ bir seçeneğin var. Seni bir hapisanede kapana kısılmış

küçümsediğin bir durum. Hayatımı nasıl kurtardığınızı çok iyi hatırlıyorum ve sizinkini yok etmeyeceğim. Burada kalıp Riekki'nin barış muhafızlarıyla yaşamak istiyorsan, yaşayabilirsin. Ama yeni bir isim almak zorunda kalacaksın. Yshrem'li Halla'nın öksürük hastalığından talihsiz ölümü tüm dünyaya yayılacak. Hayatını tanrıçaya hizmet ederek geçiren tövbekârlardan biri olacaksın. Eğer istediğin buysa, sana engel olmayacağım." Mathior eğiliyor ve diğer örgümü eline alıp okşuyor. "Ama eğer benim olmak istiyorsan, Tepegözlerin evlilik geleneklerini bilmelisin, çünkü bu şekilde evleneceğiz."

"Ah?" Sesim titriyor, başım dönüyor. O kadar yakın ki beni tekrar öpüp öpmeyeceğini merak ediyorum. Kalçalarımın arasında sadece yalnızken hissettiğim ve kendime kaçamak, yasak dokunuşlar yaptığım bir sıcaklık zonkluyor. Ne kadar küstahça bir hareket olursa olsun, ağzını tekrar üzerimde istiyorum. "Anlat bana."

"Halkımın evlilik törenleri üç gün sürer."

Kulağa o kadar da kötü gelmiyor. Yshremi birleşmeleri uzun soluklu olabilir ve farklı tanrıların kaç rahibinin dahil olduğuna bağlı olarak saatler sürebilir. Her düğünde ziyafet verilir, dans edilir ve eğer iki krallığın birleşmesi söz konusuysa, konuklar şehre akın ederken kutlamalar haftalarca sürebilir. Kendi düğünümde de böyle şeyler bekliyordum. "Üç gün," diye yineledim. "Pekâlâ."

"İlk gün Gelin'in Damat'a Gösterilmesi'dir. Önümde sunulacaksınız ve giysileriniz vücudunuzdan yırtılacak. Orada bulunanların hepsine gösterileceksiniz, böylece hiçbir kusur veya kusur giysilerin altında gizlenemeyecek."

Gözlerim kocaman oldu. Mahkeme önünde çıplak soyunmak mı? En kötü kabusum gibi geliyor. Bu onların düğün geleneği mi?

"Törenin ikinci gününde Gelinin Tadımı var. Okşamalarımı hoş bulduğunuza dair bir şahit olması için size refakat edilecek."

Ona kaşlarımı çatıyorum çünkü ne dediğini anlamıyorum. "Öpüşmek için mi refakatçi?"

Hıznır bir gülümseme dudaklarını büküyor. "Tadına bakmak dedim, sevgili Halla. Başım kalçalarının arasında olacak ve seni tadacağım ve kocan olmak için yeterince yetenekli olup olmadığımı karar verebilirsin."

Sertçe yutkunuyorum, tamamen şok olmuş bir şekilde ve aklıma kitabımdaki resim geliyor. Vücudum yeniden ısınmaya başladı. Tanrılar aşkına. Söyleyecek bir şey bulmakta zorlanıyorum ve sonunda, "Ah... Şey... Şey." diye cevap veriyorum. Sesim kesiliyor ve boğazımı temizliyorum. "Peki ya üçüncü gün?"

"Gelinin Sahiplenilmesi. O gece seni kendime alacağım." Bakışları hararetli. "Sana teklif ettiğim şeyi düşün. Eğer benimle evlenirsen, halkımın törenlerini kabul etmek zorundasın. Aksini yapmak, benimle kendi isteğin dışında evlendiğine dair endişeleri körüklemekten başka bir işe yaramaz. Hata yapma, seni istiyorum ama Yshrem'in barışa ihtiyacı var." Ben daha bir şey söyleyemeden ayağa kalktı. "Cevabını almak için sabah döneceğim."

O ve adamları avludan çıkarken boş boş bakıyorum.

HALLA

T Cyclopae düğünü kulağa tamamen şok edici geliyor.

Paletimde uzanırken bunu düşünmeden edemiyorum.

O gece. Doğruyu söylemek gerekirse, yanımdan ayrıldığından beri Mathior'dan başka bir şey düşünemez oldum. Onu bir daha görmeyi hiç beklemiyordum. Onu yetişkin bir adam olarak, vahşi ve evcilleşmemiş, nabzımı titreten hınzır bir sırtıyla görmeyi kesinlikle beklemiyordum.

Benimle evlenmek istiyor.

Sadece Yshrem yüzünden değil. Çünkü beni istediğini söylüyor. Beni hep istediğini. Ne düşünmem gerektiğinden emin değilim. Cızırtılı battaniyelerimi göğsüme bastırıp bunun ne anlama geldiğini hayal etmeye çalışıyorum. Eğer burada, Riecki'nin tapınağında, ona sadık olanların arasında kalmayı seçersem, güvende olmamı sağlayacak. Adımdan, geçmişimden, benliğimden tamamen vazgeçeceğim ve sadece bir tapınak adanmış olacağım. Günlerimin geri kalanını griyle çevrili olarak yaşayacağım.

Aslında bu o kadar da kötü bir şey değil, diye düşünüyorum. Riecki'nin insanları nazikti.

Ama bu ben değilim. Ben buraya uymuyorum. On altı yıldır burada huzur içinde yaşıyor olmam buraya ait olduğum anlamına gelmiyor. Tanrıçaya hizmet etmeye çağırılmadım ve etrafımdakilerin yüzlerindeki hevesli bağlılığı gördüğümde kendimi bir sahtekar gibi hissediyorum.

Yine de bir Tepegöz savaşçısıyla evlenebilir miyim? Mathior'u ve yüzünün yarısını kaplayan korkutucu görünümlü göz bandını düşünüyorum. Çıplak göğsünün üzerindeki kürk pelerinini ve vücuduna bağladığı silahları düşünüyorum. Şimdi uzun boylu, artık küçük bir çocuk değil. Vücudu zarif ve zayıf ama kaslarla dolu. Her kadın böyle bir adama benim demekten gurur duyar. Vahşiliğine rağmen asil biri ve eğer bu adam çocuğun yarısı kadar düşünceli olursa, iyi bir kral olacaktır.

Ve ben... yaşıyım.

Otuz üç o kadar da yaşlı sayılmaz, gerçekten. Ama bakire gelinlere göre ben yaşıyım. Gençken, tazeyken ve kocama getirecek bir tahtım varken evlendirilmesi gereken bir kız kurusuyum. Şimdi hiç kimseyim ve yüzüm dışında kendime ait hiçbir şeyim yok. Üzerimdeki gri elbise bile tapınağa ait.

Bu tam olarak doğru değil. Bir zula dolusu kirli kitabım var.

Karanlıkta yüzüm kızarıyor, Mathior'un kitabı eline alıp çizimi gördüğündeki ifadesini düşünüyorum. Rezil olmuş gibi görünmüyordu. İlgilenmiş görünüyordu. Meraklanmış. Tahrik olmuş.

Nefesim boğazımda hızlanıyor ve elim battaniyenin altına kaçıyor. Kalçalarımın arasına dokunmak, o yasak noktayı ovma ve vücudumun daha fazla dayanamayana kadar gerildiğini hissetmek için ani bir dürtü duyuyorum. Hayal ediyorum

Resimdeki gibi dilini kalçalarımın arasına sokup beni yalıyor ve boğazımdan kısık bir inilti kaçıyor.

Dehşete kapılarak elimi ağzıma götürüyorum ve yakındaki hücrelerde uyuyanların böyle bir şeyi duymamasını umarak sessizliğe gömülüyorum. Yine de kimse beni kontrol etmek için ayağa kalkmıyor ve ben de rahatlıyorum.

Yine de kendimi suçlu hissediyorum. Yshrem'i, kralın karısı olarak halkıma nasıl fayda sağlayabileceğimi düşünmeliydim - kral kim olursa olsun. Eğer kocamın sözünü dinlersem değişim yaratabilirim. Bunun yerine, tek düşündüğüm onu öpmenin nasıl bir şey olacağı, dilini gizli yerlere sokmasının nasıl bir şey olacağı.

Gerçekten, ben korkunç bir insanım.

Ben de endişeleniyorum. Uyuyamıyorum çünkü gözlerimi kapattığımda sabah vereceğim cevap için endişeleniyorum. Evet demek istiyorum. Mathior'u itici bulsam bile, kralın karısı olarak halkıma yardım etmek için ömrümün sonuna kadar Riekki'nin tapınağında saklanmaktan daha fazlasını yapabilirim. Ama ben ondan daha yaşlıyım. O en verimli çağında ve şu anda yirmi dört yaşında olmalı. Ben bir ay sonra otuz üç olacağım. Kendine genç, tatlı ve ona ittifak getirecek bir gelin bulmalı. Bunun yerine, onunla evlenmeyi kabul edersem, işe yaramaz bir soyadı ve henüz sarkmaya başlamamış ama yakında sarkacak göğüslerden başka bir şeyi olmayan yaşlı bir kadın alacak.

O daha iyisini yapabilir. Hoş bir yüzüm olduğunu ve saray adabını iyi bildiğimi biliyorum ama benim yarı yaşımdaki bir düzine prenses de kocaları olarak böyle yakışıklı bir adama sahip olmaktan heyecan duyardı. Tepegöz olması önemli değil. Yöntemleri tuhaf ama güçlü bir kabile ve kendilerini tanrılara adanmışlar. Benim gözümde yapılacak daha kötü seçimler de var.

Evet demek istiyorum... ama sonra olacaklardan çok korkuyorum. On altı yıl sonra ilk kez Riekki'nin sessiz tapınağının duvarlarını terk edecek ve Yshrem Prensesi Halla olarak dünyaya yeniden adım atacağım. Krallığımı fetheden ve babası savaş alanında babamı öldüren adamlarla nişanlanacağım. Onunla birlikte Yshrem'e döneceğim ve sonra evlilik törenine başlayacağız.

Üç gün, dedi. Üç tören.

Gelinin Açığa Çıkışı, tüm sarayın önünde cırılçıplak soyulacağım yer. Düşüncesi bile beni soğuk terler dökmeye itiyor. Evlilik çağında olsaydım bile bu düşünce beni dehşete düşürürdü. Ama bu bir gelenek ve Mathior böyle bir isteğe boyun eğecek gibi görünmüyor.

Tabii bir de Gelinin Tadımı var ki bu beni daha da geriyor. Bir tanığın önünde ağzını üzerime koyacak. Böyle bir şeyin arkasındaki mantığı hayal bile edemiyorum ama bu beni hem heyecanlandırıyor hem de korkutuyor.

Evlilik yatağının kendisi neredeyse sonradan düşünülmüş gibi görünüyor. Düğün töreninin birinci ve ikinci gününü kaçmadan atlatabilirim, yeni kocamla birleşmek kesinlikle basit bir iş olacaktır.

Çok basit. Ha.

MATHIOR**W**

Ertesi sabah tapınağa döndüğümde, kan dökülmemiş bir savaşçının beklediği kadar gergindim.

İlk savaşını. Dün gece, Halla'nın taleplerime evet diyeceğinden emindim. Benim hakkımda ne hissederse hissetsin, Yshrem için kendini evliliğe adayacaktı. Ama sabah gün a arırken, eminliğim kayboldu. Halla hiç kimsenin onu bir Şeye zorlamasına izin vermedi. Hayatı tehlikedeyken bile sağlam ve kararlı durdu. Onda en çok sevdiğim Őeylerden biri de bu.

Benimle evlenmek istemiyorsa, onu ikna etmek için söyleyebileceğim ya da yapabileceğim hiçbir Şey yok. Elbette ben kralım. Tüm Tepegöz kabilelerinin ilk savaŐcısı ve Yshrem ile Alassia'nın h k mdarıyım. İsteseydim, beni geri  eviremezdi. Ama onu yatağımda kendi  zg r iradesiyle istiyorum, onu oraya zorladığı m için değil. Utangaç bir gelin umurumda değil.

Yine de bir kadını yatağıma zorlayacak kadar tecavüzcü değilim. Eğer hayır derse, hayır olur. Onu ne kadar çok istediğimin önemi yok.

Ve onu gerçekten çok istiyorum.

Onu son gördüğümde bu yana on altı yıl geçmişti. Acaba yaşlanıp solmuş muydu, yoksa çocuk aklım onu gerçekte olduğundan daha zarif ve güzel mi göstermişti? Riecki'nin barış muhafızlarının sıkıcı kıyafetleri ve saç örgüleri bile onun güzelliğini gizleyemiyordu. Tıpkı hatırladığım gibiydi; yüzü geniş, uzun kirpikli gözlerin ve pembe bir ağzın hakim olduğu güzel bir ovaldı. Vücudu hatırladığımdan daha kadınsı, göğüsleri gri bornozun kumaşını zorluyor. Yüzü çizgisiz ve tatlı; on altı yıl önceki gibi el değmemiş görünüyor.

Hayır, onunla evlenme kararımdan memnun değilim. Acaba o da benden hoşnut değil mi? Ülkesinin bilgin erkeklerinin aksine, güneşte geçen günlerden dolayı kahverengi yanmışım. Birçok savaştan kalma yara izlerim var ve sol gözümü yıllar önce tanıya verdim. Hatırladığı çocuktan çok farklıyım. Kim olduğumu anladığında gözleri büyüdü ama geri çekilmedi ve bu beni memnun etti.

Umarım bugün de böyle bir korkusuzluk gösterir.

Ertesi sabah tapınağa adımımı attım, makam pelerinin omuzlarımda ağırdı. Halla'nın beni bir kez daha avluda göreceği söylendi, bu yüzden savaşçıları dışarıda beklettim. Halla utangaçsa ya da soruları varsa, bunları özgürce sormasını istiyorum.

Çoğunlukla onu tekrar öpmek istiyorum. Başkaları bize bakmazsa belki o da bana izin verir.

Avluya girdiğimde orada bekliyordu. Bu kez kucağında yaramaz bir kitap yok, onun yerine ellerini birleştirmiş. Saç örgüleri omuzlarının üzerinde özenle düzenlenmiş ve ifadesi sakin, duruşu muhteşem. Giysilerinin donuk grisine rağmen eskiden olduğu gibi kraliçe gibi görünüyor. Beni görünce yanakları pembeleşiyor ve ben kendi kendime sırtımdan kendimi alamıyorum.

Evet diyecek. O kızarıklık bana her şeyi anlatıyor.

Karşısına, onunkinin yanına çekilmiş boş sandalyeye oturuyorum. Müstakbel gelinim kıpırdamıyor. Sakin bir şekilde beni izliyor, ifadesi dingin.

"Karar verdin mi?" Soruyorum, kelimelerim kel. Ziyaretimin nedeninin etrafında dans etmenin bir anlamı olmadığını görüyorum.

Yanakları yine pembeleşti. "Benden daha iyisini yapabilirsiniz lordum."

"Daha iyi mi?" Yankıladım. "Neyde daha iyi?"

Halla'nın kızarması derinleşir. "Ne demek istediğimi biliyorsun. Daha genç. Daha güzel. Daha fazla toprağı ya da parası olan. Artık hiçbir şeyim yok lordum, bir tahtım bile yok. Size sırtımdaki cübbeden başka bir şeyle gelmiyorum ve o bile bana barış muhafızlarının lütfuyla verildi."

"Ah." Öne doğru eğildim ve elini elime aldım. Ürkmüş görünüyor ama gitmesine izin vermiyorum. "Yani gelinimi kötü seçtiğimi düşünüyorsun."

Tereddüt ediyor.

"Erkek olduğumdan beri geceleri yatağıma uzandığımda sikimi okşadığım şeyin senin yüzünün hatırası olduğunu söylesem yardımı olur mu?" Ani nefes alışını ve yüzündeki şaşkın ifadeyi duyuyorum ama elini bırakmıyorum. "Her zaman istediğim kişinin sen olduğunu bilmek korkularını hafifletecek mi?"

Halla'nın ağzı sessizce çalışıyor, o pembe yumuşaklık başka bir öpücük için yalvarıyor. Eğilip tekrar tadına bakmak istiyorum ama benden önce o konuşuyor. "Ben yaşlıyım, Mathior."

Homurdanıyorum. "Sen yaşlı değilsin. Doğum tarihinizi doğru hatırlıyorsam ancak üç otuz yaşındasınız."

"Ve sen yirmi üç yaşındasın-"

"Yirmi dört," diye düzeltiyorum. "Kabilemde senin iki katın yaşında olup da hâlâ en az onlar kadar dinç olan kadın savaşçılar var."

"Ben evde kalmış bir kızım," diye devam ediyor inatla, sözlerimi duymazdan gelerek. "Bir krallığım olsa bile, daha genç prensesler ya da çocuk doğurabileceğini kanıtlamış olanlar var. Ya size bir varis bırakamayacak kadar yaşlanırsam?"

Gerçekten tek endişesi bu mu? Yoksa sadece korktuğu için bir argüman mı? "O zaman en güçlü savaşçım Birinci Savaşçı olarak benim yerimi alacak. Tepegözler böyle yapar. Kabilemdeki en yetenekli kişi ben olmasaydım babamı tahta kadar takip etmezdim."

"Ama-"

"Sana sahip olacağım," dedim ona kararlı bir şekilde. "Gelinim olarak ve benim yatağında. Benim için sahip olduğun tek şey bahaneler mi? Yoksa gerçekten karım olmak istemiyor musun? Şimdi söyle. İsteksiz bir kadını zorlamam."

Yanakları yeniden güzelce renkleniyor ve ilk kez eli elimde seğiriyor. "Seninle evleneceğim." Sesi utangaç bir fısıltı. "Ama Mathior-"

"Aması yok. Benimle Tepegöz usulü evlenecek misin?"

Halla çenesini kaldırıyor. "Halkının ve benimkilerin önünde beni çırılçıplak soymak, ağzını üzerime koymak"- yüzü daha da kızardı, bunun mümkün olduğunu bilmiyordum-"ve sonra beni yatağa atmak için izin mi istiyorsun? Eğer halkımızı birleştirmek için gereken buysa, bunu seve seve yaparım."

"Benimle sadece halkını birleştirmek için mi evleniyorsun?"

Bir an için kafası karışmış gibi görünüyor. Sonra doğruldu ve o yumuşak ağzı bir çizgi haline geldi. "Ne sorduğunu anlamıyorum, Mathior."

Doğruluyorum ve elini bırakıyorum. "Öp beni." Okşamalara nasıl karşılık vereceğini görmek istiyorum. On altı yıl boyunca Halla'yı hayal edip de bir tepegözün dokunuşundan tiksindiğini görmekten daha büyük bir hayal kırıklığı olamaz. Halkı bizi kaba barbarlar, güç gösterisi için yüzlerini oyan aptallar olarak görüyor. Bana isteyerek boyun eğecek... ama ne kadar isteyerek? Belki şu anda aşırı gururluyum ama onun isteksizliğinden daha fazlasını istiyorum.

Bunca yıldır hayal ettiğim gibi onun tutkusunu istiyorum.

Halla odaya bakıyor, sonra kimseyi göremeyince şaşkın bakışlarını bana çeviriyor. "Öpeyim mi lordum?"

"Mathior," diyorum. "Bana adımla seslen. Bunu senin dudaklarından duymak istiyorum."

"Mathior," diye mırıldanıyor ve dolgun, pembe bir dudağını ısıyor. "Bağışlayın beni. Ben sadece... protokol..."

"Protokolün ikimizle hiçbir ilgisi yok," diyorum ona. "Eğer protokole inanan bir kral olsaydım, senin düşündüğün gibi yapar, soylu ve paralı bir kraliyet kızıyla evlenirdim. Ben seni istiyorum. Seni her zaman istedim. Bunu daha açık ifade edemem. Eğer benimle evlenmek istiyorsan, gel ve bana bir öpücük ver."

Taleplerim karşısında hayal kırıklığına uğramış görünüyor. "O kadar kolay değil-"

"Bu sadece bir öpücük. Başka bir şey değil. Seni aceleye getirip seninle birlikte olmayacağım."

Henüz.

Halla çok sevimli bir şekilde kızgın bir ses çıkarıyor ve sonra ayağa kalkıyor. "Pekâlâ." Eteklerini düzeltir ve bekler.

Koltuğumdan kalkmıyorum. Kalçamı sıvazlıyorum ve arkama yaslanıp ona beklenti dolu bir bakış atıyorum.

Burun delikleri alevleniyor, bu onun hayal kırıklığının dışa vuran tek işareti. Uzun bir süre bana bakıyor ve ben onun bir hışım la uzaklaşmasını bekliyorum. Bunun yerine, ilerliyor ve bir prensesin tüm zarafetiyle dizime oturuyor. Minicik olduğunu fark ediyorum, ağırlığı hafif. Yine de kollarıma mükemmel bir şekilde oturuyor ve kollarımı ona dolamamak ve onu kendime doğru çekmemek için her şeyimi harcıyorum.

Bununla nasıl başa çıkacağını görmek istiyorum.

Halla hafifçe içeri doğru hareket ediyor, beni inceliyor. Sonra eğiliyor ve ağzını benimkine dayıyor. Hareketi hızlı ve sertti.

Aniden.

Tepki vermiyorum.

Tereddüt ediyor ve ağzı benimkinde kalıyor. Vücudunun göğsüme yaptığı baskıyı hissedebiliyorum ve elleri tenimde geziniyor. Parmak uçları göğüs kafesime dayanıyor ve dudakları tereddüt le hareket ederek benimkinden ayrılıyor.

Sonra geri çekiliyor. "Ne yaptığımı bilmiyorum," diye itiraf ediyor usulca.

Boğazımda yükselen iniltiyi bastırıyorum. Ona dokunulmamış ve bu beni şiddetli bir sahiplenme zevkiyle dolduruyor. "Sana göstereyim mi?"

"Lütfen."

Elimi sırtında gezdiriyorum ve kalçasına koyuyorum. Bana karşı sertleşiyor ama uzaklaşmıyor. Diğer elim saçlarına gidiyor ve ağzı benimkine değene kadar onu geri çekiyorum. Dudaklarımı ayırıyorum, dudaklarımı hissetmesine izin veriyorum.

Dilimi dudaklarının bir kısmına değdirmeden önce ağzımı açıyorum. "Benim için aç."

Nefes nefese kaldı ama emrettiğimi yaptı.

Dilimi ağzına kaydırıyorum ve hemen bana karşı uysallaşılıyor. Ondan küçük bir zevk sesi kaçıyor ve benim dokunuşumdan hoşlandığını fark edince sikim sertleşiyor. Evde kalmış bir kız olduğunu mu düşünüyor? Benim kollarımda değil. Dilini okşuyorum, tatlılığını yalıyorum ve onu her zaman hayal ettiğim gibi tadıyorum. Halla'nın eli göğsümde kıvrılıyor ve tırnakları tenime batıyor ve yine içimde şiddetli, sahiplenici bir gurur dalgalanıyor.

Benden büyük olması önemli değil. O benim ve sadece benim. Bu düşünceyle, boğazımda alçak sesle homurdanıyorum ve öpücüğünü derinleştiriyorum, derin, emin vuruşlarla ağzını talep ediyorum. Şaşkınlık ve zevkle, Halla çekingen bir şekilde öpücüklerime karşılık veriyor, dili benimkine sürtünüyor. Eğitimsiz olmasına rağmen soğuk değil.

Bu beni çok memnun ediyor. Sadece çok az sayıda dişiyi öptüm ve her zaman aklımda en başta o vardı. Her kiklop erkeği yatakta bir dişiyi memnun etmek için eğitilir, ama ben hiçbir zaman bir dişiyi kendime ait olarak görmedim. Halla'mı bekliyordum ve şimdi ona verdiğim öpücükler, bir dişiyi memnun etmek için neler gerektiğini öğrenmemin bir sonucudur.

Herhangi bir kadın değil, benimki.

Bu yüzden bir kez daha derine inmeden önce ağzını, o dolgun, pembe dudaklarını kemiriyorum. Yumuşak bir inilti daha çıkardığında ve eli göğsüme kıvrıldığında, öpücüğümü nazikçe keşif ve durgun bir zevke dönüştürüyorum. Onu yağmalamak için yeterince zamanım olacak, diye düşünüyorum kendi kendime. Yavaş gitmeliyim. Nazik olmalıyım. Böylece ağzını okşuyorum, zevkle kıvrana ve göğüs uçları göğsüme sürtünene kadar dilimi onunkine değdiriyorum

sert küçük boncuklar, sikimin ağrıyan bir ihtiyaçla kabarmasına neden oluyor.

Kral olmasaydım onu yere yatırır ve benim olduğumu iddia ederdim. Ama ben kralım ve o da Yshrem soyundan gelen bir prenses ve yaptığımız şey halka açık olmalı ki herkes birlik olduğumuzu bilsin. Bir iç çekişle, ağzının yumuşak tatlılığından uzaklaşıyorum ve ona son bir ısırık veriyorum. "Benim olacağını söyle, Halla."

Bana şaşkın, tutku dolu bir bakış atıyor, odağı ağzımda. "Elbette lordum."

"Mathior. Her zaman senin için Mathior."

Öpücükle şişmiş dudaklarına bir gülümseme dokunuyor. "Mathior."

Ağızına tekrar sahip olmamak için kendimi zor tutuyorum. Onu nazikçe ayağa kaldırıyorum ve sonra kendiminkine geçiyorum. Peştamalımın altında sikim zonkluyor ama onu ve yaptığı bariz şişkinliği görmezden geliyorum. "Ne zaman gitmeye hazır olabilirsin?"

Kıyafetlerini düzeltiyor ve titreyen ellerini örgülerinin üzerinde gezdiriyor. "Fazla bir şeyim yok, yani bir saat içinde hazır olabilirim. Ancak bir prensesle evlenmek istiyorsanız, tapınaktan bir barış muhafızı gibi giyinerek ayrılmamalıyım. Adamlarını gönder de bana kraliçelere layık bir elbise ve kendime ait bir at alsınlar, sabah yola çıkarken herkesin bizi görebileceği bir yere gideriz."

Davranışlarının tatlı, verici ve kararsız halden hızlı ve etkili hale bu kadar çabuk dönüşmesi beni çok eğlendirdi. Hatırladığım Halla bu işte, iliklerine kadar kraliçe. O haklı. Prenseslerini görmeyeli on altı yıl olmuştu. Onu böyle tanımaları için bir kraliçeye yakışır şekilde giyinmesi gerekecek. Eğer onu buradan şu anda giydiği sade kaftanla çıkarırsam,

onu kaçırdığımı düşünecekler. Zekâsı karşısında hem memnun oldum hem de eğlendim. "Yapılacak. Bu öğleden sonra bir elbise getirteceğim."

"Yasaklar sende mi?"

"Banns?" Ona boş boş bakıyorum.

"Yasaklar," diye kabul ediyor. "Bir Yshremi geleneği. Gelin ve damat, birleşecekleri evin sembollerini gösteren bir pankartla sokaklarda dolaşır. Böylece sıradan insanlar dışarı çıkıp kutsama paraları alabilirler." Çenesini kaldırıyor. "Muhtemelen siz de en yakın tefeciye gidip bir sürü para almalısınız. Halkımın önünde fakir görünmek istemezsin."

Yani onunla kendi geleneklerime göre evleniyorum diye, onun geleneklerine göre de mi evleneceğim? Küstahça bir öneri ama akıllıca da. Sırıttıyorum. "Olacak. Gerçi benim evimde sembol yok. Bu bir Yshremi geleneği."

"Bir şeyler düşünürsün," diyor soğukkanlılıkla ve doğruldu. "Gidip barış muhafızlarına ayrılacağımı bildirmeliyim. Onlara bunca yıldır gösterdiğim ilginin karşılığını verecek misiniz?"

"Tabii ki. Paramı harcamakta çok hızlısın," diye takılıyorum.

"Bir prensesle evleniyorsun," diyor bana alaycı bir sesle, uzaklaşırken. "Biz ucuz değiliz."

Başımı geriye atıyorum ve keyifle gülüyorum.

O akşam tapınağa bir elbise göndertiyorum ve ertesi sabah savaşımlarımla birlikte geldiğimde, onun binmesi için soluk gri bir kısırak getiriyoruz. Tapınağa gittiğimizden beri

Tüm kabilemle birlikte yüzlerce Cyclopae savaşçısı sokakları dolduruyor ve Yshremi yerel halkının alarma geçtiğini söylemek kolay. Sırtımızdaki çapraz mızrakları ve yüzümüzdeki göz bantlarını gören aileler saklanıyor. Muhtemelen bir kez daha fethetmeye geldiğimizi düşünüyorlar.

Halla, düğün ilanını ve elbiseyi önermekle akıllıca davrandı. İki torba sikke atımın eyerine, bir torba da onun kısırağına bağlandı. Adamlarıma da eşit miktarda Yshremi sikkesi verdim, böylece onları insanlara atabilirler. Mızraklarımızı unutturmak için birkaç sikke yetecekse, bu gerçekten de küçük bir bedel.

Tapınağın kapıları sessizlik içinde açılıyor ve Halla bizi merdivenlerde karşılıyor. Barış muhafızlarından biri kollarında küçük bir çanta tutuyor ama Halla'nın kendisi hatırladığım kadar muhteşem ve güzel. Onun için seçtiğim elbise parlak, ateşli bir kırmızı ve beyaz kürkle süslenmiş. Kısırağın üzerinde bir şimşek gibi göze çarpacak. Gözden kaçması imkansız olacak. Saçları bir taç şeklinde örülmüş, bu da alnında bir halka olmadan bile onu muhteşem ve zarif gösteriyor. Ona yaklaşıp elimi uzatıyorum.

Merdivenlerden iniyor ve elini hafifçe benimkinin üzerine koyuyor. "Yasakları aldın mı?"

Dönüp savaşçılarımla önündeki adamlara bir işaret yapıyorum. İki uzun, dalgalanan bayrak çözülmüş ve Yshrem Hanesi'nin sembolü - bir parşömen - halkım için yarattığım sembolün yanında duruyor. Üzerinde kırmızı bir el izi olan bir göz, hem tepegöz halkımı hem de savaş sevgimizi simgeliyor.

Mühürler açıldığında etrafımızdan bir tezahürat yükseliyor ve ben dönüyorum. Seyircimiz olduğunu fark etmemiştim ama insanlar evlerinden dışarı akın etmişti ve Halla ilerledikçe onun adını haykırmaya devam ediyorlardı. Burada çok seviliyor.

Benim tarafımdan da çok sevilecek. Çok memnun oldum.

HALLA

C Astle Yshrem tıpkı hatırladığım gibi görünüyor.

İçeri alınırken taş duvarlara bakıyorum.

Son birkaç gündür sokaklarda tezahürat sesleri beni takip ediyor. Bu seslerin dehşet yerine sevinç sesleri olması beni mutlu ediyor. Yshrem'in köy ve kasabalarında at süren Tepegöz savaşçılarının görüntüsü korkutucu ve insanlara on altı yıl önceki fethi hatırlatıyor. Beni ve evlilik sancaklarını gördükleri an korkuları heyecana dönüşüyor. Kendi evlerinde yeniden güvende hissediyorlar.

Başka hiçbir şey olmasa bile, evliliğim insanlarıma bunu verecek.

Bu yüzden bundan memnunum. Başkente giderken eyer üzerinde geçirdiğimiz uzun günlere ya da barbar krallarını ve gelinlerini merak ederek atlarımızın yanına üşüşenlere el sallamaktan kolumun ağrımaya aldırılmıyorum. Mathior son üç günlük yolculukta gelin paraları için bir servet harcadı ama hiç şikayet etmedi ve bu beni mutlu ediyor. Ben

Ne mutlu ki kocam, memnun ve mutlu insanların en iyi tebaa olduğunu anlayan bir kral olacak.

Benim kocam.

Taş duvarlardaki sancaklara bakıyorum. Kaleyi hazırlamak için önden kim gönderildiyse hızlı çalışmış. Evlilik ilanları her duvara asılmış, onun sembolü benimkinin yanında göz alabildiğine uzanıyor. Kapılardan içeri girdiğimizde, o ve adamları ayrılıyor ve etrafım, hürmetle eğilen ve sonra bana bir düzine soru soran hanımlar ve hizmetçilerle çevriliyor. Belli ki telaşlılar, yerlerinden ya da neler olup bittiğinden emin değiller. Bunun nasıl bir his olduğunu biliyorum. Mathior ve diğer tepegöz muhafızlarının beni arkalarında bırakmalarını izlemek... bu hiç de iyi bir duygu değildi.

AMA rahatsız edici durumlarda kendimi nasıl idare edeceğimi biliyorum. Ben solan bir çiçek değilim. Omuzlarımı dikleştirip kadınlara eşit bir şekilde bakıyorum ve onlardan bilgi toplarken bile görevleri dağıtıyorum. Kadınlar -genç Yshremi hanımları ya da garnizon askerlerinin eşleri- başka birinin sorumlu olmasından dolayı rahatlamış görünüyorlar ve ben de kaleyi en son on altı yıl önce gördüğümünden bu yana olan değişiklikleri not ederek kaleyi gözden geçiriyorum.

Kral Alistair'in önünde diz çöken yerel bir Yshremi lordunun fetihten beri burada yaşadığı söylendi. Tepegöz Kral'a atlar ve korkunç miktarda vergi göndermesi karşılığında bu bölgeyi yönetmiş. Kendi iyiliği için halkına ihanet eden biri olduğunu düşünüyorum ama böyle şeyleri yüksek sesle söylemem. Yshrem Alistair'in eline geçtiğinde ödüllendirilen adamların tipini çok iyi biliyorum. Lordling'in gelişimizi haber aldığı da söylendi bana. Belki de birilerinin vergilerini gerektiği gibi ödemediğinden şüpheleniyorum ve bundan kraliyete yakışmayan bir sevinç duyuyorum.

Bunca zamandır Yshremi'nin elinde olmasına rağmen kalenin kendisi kirli ve bakımsız. Hizmetçilere emirler veriyor, müstakbel kocamla birlikte seyahat eden tüm Tepegöz savaşçıları barındırmanın yollarını tartışıyor ve ardından yaklaşan evlilikten bahsediyorum.

Benim adıma dehşete düşmüş görünüyorlar, ancak konuşmaya ve bunu söylemeye cesaret edemiyorlar. Garip ama ben korkmuyorum. Olacaklardan korkuyorum, evet, ama Mathior'u ve ağzının benimkinde olduğunu ve beni gördüğünde çocuksu bir zevkle gülümsediğini düşünüyorum ve bir zevk kızarması hissediyorum.

Etrafımı saran hanımlara ve hizmetçilere üç gün sürecek törenler olacağını açıklıyorum. Her gün taht odasında Tepegöz savaşçıları için bir ziyafet verilecek. En yakın lordlara bir haberci gönderiyorum, zira nikâhımıza Yshremi'nin gözlerinin şahit olmasından zarar gelmez. Birlikteliğimiz ne kadar çabuk duyulursa o kadar iyi.

Çekingen bir kadın - sanırım yaşlı lordun kuzenlerinden biri -Elindeki kürk manşonu sıkıca kavlıyor ve bana endişeli bir bakış atıyor. "Tepegöz ne kadar kalacak?" diye soruyor, sesi alçak ve kısık.

"Ziyaret mi?" Soruyorum.

"Evet. Bir kez daha gitmeleri ne kadar sürer?"

Kadınlara bakıyorum, hepsi iri gözlü ve endişeli. Korktukları için onları suçlamıyorum; hepimiz Tepegöz savaşçılarının acımasızlığına dair korkunç hikâyeler duyduk. Krallığımız fethedildiğinde onların acımasızlığını kendimiz de gördük. Belki de tepegözlerin gelip daha önce yaptıkları gibi her şeyi yok etmelerini ve ardından on altı yıl önce olduğu gibi atlarına atlayıp avlanma alanlarına dönmelerini bekliyorlardır.

Aklıma Mathior'un planlarını da bilmediğim geliyor. Belki de başından beri düşüncesi, ayaklanma dalgalarını bastırmak için beni hükümdar ve eş olarak atamak ve düğün bittikten sonra adamlarıyla birlikte uzaklaşmaktı. Yönetmek için tek başıma olma fikrinden memnun olmalıyım, ama bu fikri... hayal kırıklığı olarak görüyorum.

"Bu akşam soracağım," diye onu rahatlatıyorum.

Günün geri kalanında Mathior'u görmüyorum ama kale tepegöz savaşçılarıyla kaynıyor. Çıplak göğüsleri, bronz tenleri ve sırtlarında çapraz duran silahlarıyla solgun, ağır cüppeli Yshremi halkının arasında göze çarpıyorlar. Görünüşe göre barışçıl bir kalede bile tepeden tırnağa silahlanmışlar. Onlar da her yerdeler; kale duvarlarında, avluda yürüyorlar, tarlalarda dövüş talimi yapıyorlar. Bir tanesi her zaman arkamdan geliyor ve Mathior'un beni koruduğundan şüpheleniyorum. Buna aldırmıyorum, bu beklenen bir şey. Ama ona soru sormaya çalıştığımda, bana sessizce bakıyor.

Sonunda odama çekiliyorum ve muhafızıma bir not yazıp Mathior'u bulmasını ve onu bu akşam odamda yemeğe davet etmesini isteyen bir hanım gönderiyorum. Gelip gelmeyeceğini bilmiyorum ama denemeye değer gibi görünüyor. Yiyecek ve içeceklerle dolu bir masa hazırlattım ve sabırla sandalyemde bekliyorum. İçinde bulunduğum oda yıllar önceki eski odam, ancak mobilyalar yeni ve halılar da öyle. Geçmişe takılıp kalmamaya çalışıyorum ama bu çok zor.

Mathior hava karardıktan kısa bir süre sonra geldi ve yalnız olmadığını görünce şaşırdım. Üç savaşçı ona eşlik ediyordu ve odama girip

Beyaz kürk pelerinini çıkaran adamlar duvara dizilip kapının yanında beklemeye başlar.

"Bir sorun mu var?" Mathior masada benimkinin karşısındaki sandalyeye çökerken soruyorum.

"Sorun mu var?" diye soruyor, bir fincana şarap dolduruyor ve büyük bir yudum alıyor. Derin derin içiyor ve sonra uzun bir gün geçirmiş gibi iç çekerek arkasına yaslanıyor. Biraz terli olduğunu, uzun saçlarının bir tarafının nemli olduğunu fark ediyorum ve aniden gergin hissediyorum. Avuçlarım nemleniyor ve kalbim çarpıyor çünkü tekrar içtiğinde bardağının ağzından beni izliyor.

"Yanınızda silahlı muhafızlar var. Bela mı bekliyorsunuz?" Kaşlarımı kaldırıyorum. "Yoksa sana suikast düzenlememi mi bekliyorsun?"

Başını arkaya atar ve güler. "Bence sen bir pireye bile zarar veremezsin, sevgili Halla'm."

"O zaman nedir?"

Mathior fincanını bırakıyor ve öne doğru eğilerek bana sinsî bir sırıtış atıyor. "Biz henüz evlenmedik. Gelenek olduğu üzere bize eşlik etmek için buradalar. Seni karım olarak kabul edene kadar birlikte yalnız kalamayız."

Isı yanaklarımı kavuruyor. "Anlıyorum." Kendi bardağımı alıp uzun bir yudum alıyorum, çünkü bunu duyduktan sonra biraz cesarete ihtiyacım var. Sözleri ve onları söylediği seksi ton -Bana yaklaşan düğünü düşündürüyor. Kendimi rahatlamaya, fincanımı bırakırken ses tonumu nötr tutmaya zorluyorum. "Hizmetçilere bir düğün töreni olacağını bildirdim. Sadece ne zaman istediğinizi söyleyin-"

"Yarın." Bir içki daha alırken tek gözü sahiplenici bir ışıkla parlıyor. "Yarın Gelin'in Ortaya Çıkışı ile başlıyoruz."

"Pekâlâ," diyorum belli belirsiz. Yarın sarayın önünde çırılçıplak soyulacak ve barbar bir köle kız gibi ona sunulacağım. Bu düşünce beni hem dehşete düşürüyor hem de tahrik ediyor. Uyluklarımın arasındaki zonklamayı hafifletmek için yerimde kıpırdanarak fincanımla oynuyorum. "Törenden sonra Yşrem'de ne kadar kalacaksın?"

Bakışları daralıyor. "Ne demek istiyorsun?"

Onu kırdığımdan korkuyorum. Düşünümünden önceki arifede damadımı kızdırmanın sırası değil ve omurgamda bir endişe ürpertisi hissediyorum. Dudaklarımı yalayıp kendimi toparlıyorum. "Baban Yshrem'de kalmadı. Halkınız göçebe bir halk, değil mi? Av arazileri burada etkileyici değil. Biz ormanlarla değil, tarlalarla işlenen bir ülkeyiz. Ben sadece siz ve adamlarınız memleketlerinize dönmek üzere ayrılmadan önce düşün için Yşrem'de ne kadar kalacağınızı merak ediyorum."

Mathior ayağa kalkıyor. İçimdeki her şey kasılıyor ve gideceği kadar kırıncı bir şey söylediğimden ya da yaptığımdan endişeleniyorum. Protesto etmek için ağzımı açıyorum ama onun yerine panjurlu pencereye doğru yöneldiğini görünce korkularım boğazımda düğümleniyor. Panjurları iterek açıyor ve sonra bana bakıp eliyle dışarıyı işaret ediyor. "Gel ve bana ne gördüğünü anlat."

Ayağa kalkıp yanına gidiyorum, eteklerim taş zemin üzerinde sallanıyor. "Dışarısı karanlık."

"O kadar da karanlık değil," dedi bana. "Yine de gel ve bak."

Pencereden dışarı bakıyorum. Odam kalenin yüksek bir yerinde, bu yüzden kalenin çevresini iyi görebiliyorum. Aşağıdaki avluda her zamanki gibi görevlerine gidip gelen hizmetkârlar ve muhafızlar var, gecenin bu saatinde ahırlar dolu. Mazgallarda meşaleler titriyor. Sıra dışı bir şey görmüyorum, bu yüzden

Daha uzağa bak. Kale duvarlarının dışında, zemini kaplayan karanlık şekiller ve kamp ateşleri görüyorum. Atlar şekillerin arasında dolaşüyor ve üçgen şeklindeki karanlık şekillerin çadır olduğunu fark ediyorum. Tepegöz savaşçıları kale duvarlarının dışında kalmayı tercih etmişler. "Bu ne anlama geliyor?"

"Kötü mü?" diye sorar, kaşları çatılır.

"Yshrem Kalesi'nin kapıları içinde kalmıyorlar mı? Görmemi istediğin şey bu muydu?"

Mathior kıkırdar. "Atlarının yanında olmayı tercih ettikleri için içeride kalmıyorlar, başka bir şey değil. Hayır, çadır kurduklarını görmeni istedim." Sanki bu her şeyi açıklıyormuş gibi bana eğlenen bir bakış atıyor.

Yine de kafam öncekinden daha da karışık. "Ve?"

"Ve bir kiklop bir süre kalmayacaksa ev kurmaz. Kısa bir süre sonra yola çıkacaksa yıldızların altında uyuyacaktır." Uzanıp omzumdaki uzun tekil örgüye dokunuyor. Saçlarım o kadar uzun ve kalın ki tepegözler gibi gevşek bırakmak istemiyorum ama halkımın süslü örgülerinden biri taviz vermez görünüyor. Bu yüzden bir omzumun üzerinden basit, gevşek bir örgüyle bağladım. Ona dokunduğunda, böyle küçük bir şey yaptığım için garip bir şekilde memnun oldum. Saçımı beğeniyor ve bu kadar küçük bir farkındalık beni zevkle dolduruyor. Saç örgüme dokunurken bile hâlâ konuştuğunu fark etmem bir anımı alıyor. "Adamlarım ve ben kalıyoruz."

"Öyle mi?" Şaşırmaktan kendimi alamıyorum. "Yshrem'de mi?"

"Bir süreliğine, evet." Örgümü bırakmıyor, pencereden dışarı bakarken başparmağı ile işaret parmağı arasındaki kuyruğu düşünceli bir şekilde ovuşturuyor. "Babamın birçok seçiminde hatalı olduğu benim için çok açık. Burayı fethetmekle hata ettiğini söylemeyeceğim" -ve bana bir

sırıtarak-"ama kendi tercihleri uğruna bunu görmezden gelmesi yanlış. İyi bir kral tüm halkıyla ilgilenmelidir ve artık burası benim olduğuna göre, herhangi bir tepegöz ülkesi kadar onun refahıyla da ilgilenmeliyim."

Düşüncelerinden etkilendim. Bana genç görünüyor ama sözleri bilgece. "Başka bir yerde sana ihtiyaç duyulursa buradan yönetebilirim."

Mathior bana dönüyor ve örgümü biraz çekiştiriyor. "Ben sana geride kalacaksın demedim, tatlı Halla. Seni sahiplenmek için on altı yıl bekledim. Bir daha elimden kayıp gitmene izin vermeyeceğim."

Fark etmemeli ama yine de sözleri içimi ısıtıyor. "Peki ne kadar kalacağız?"

"Her şeyin yoluna girdiğine ikna olana kadar. Aylar. Belki bir yıl. Emin değilim. Sonra Adassia'ya gideceğiz ve orada işleri yoluna koyacağız. Sonra bir süreliğine Cyclopae'ye döneceğiz. Sonra muhtemelen hepsini bir kez daha yapacağız."

Mantıklı. Kalenin etrafındaki çadır denizine bakıyorum. Adassia, Cyclopae'den çok Yshrem'e benziyor. Ailelerinden ve tanıdık avlanma alanlarından bu kadar uzun bir süre için ayrıldıklarına göre çok şeyden vazgeçiyor olacaklar. "Hem Adassia'da hem de Yshrem'de çok fazla huzursuzluk var," diye itiraf ediyorum ona. Tapınaktayken her gün korkunç şeyler duyuyordum. "Ya barışçıl bir çözüm bulunamazsa?"

Kıkırdıyor ve örgümü tekrar düzeltiyor. "Aşkım, biz savaşçı bir halkız. Adamlarımın iyi bir savaştan daha çok seveceği bir şey yoktur."

Şok olmuş bir şekilde ona bakıyorum. Az önce bana aşkım mı dedi?

"Doğru duymuşsun," diyor Mathior sessizce. Bileğinin bir hareketiyle örgümü yavaşça elinin etrafına doluyor ve beni öne doğru çekiyor. "Yalan söylediğimi mi sandın?"

seni on altı yıl bekledim?" Neredeyse ona karşı durana kadar örgümü daha da sıkıyor.

Eğiliyor, siyah saçları bir omzunun üzerinden dökülüyor, tek gözü mum ışığında parlıyor ve beni tekrar öpeceğini fark ediyorum. Beni sevdiğini düşünmek beni şok ediyor... neredeyse beni tekrar öpmesini çok istediğimi fark etmek kadar. Benimkini fethettiği için ondan ve tüm halkından nefret etmeliyim. Babası babamı öldürdüğü için ondan nefret etmeliyim.

Ama ben babam değilim. Mathior da onun değil. Ve ben hala öpülmek istiyorum.

Mathior'un nefesi yüzümde geziniyor ve tüm bedenim beklentiyle karıncalanıyor.

Odanın öbür ucunda bir boğaz hafifçe temizlenir. Muhafızlardan biri.

Mathior hareketsiz kalıyor ve sonra yüzünü buruşturuyor. Saç örgümü çözüyor ve düzeliyor. "Üç gün. Ondan önce şerefini lekelemeyeceğim." Önce muhafızlara, sonra tekrar bana baktı. "Ama bunu düşünüyor olacağım. Hem de çok."

Yardım edemem ama kızardım. Ben de bunu düşüneceğim.

HALLA

T Ertesi gün, tamamen tecrit edildim. Hizmetçiler odama girip çıkıyorlardı.

Hazırlanmakta olan ziyafet hakkında bana bilgi vermek için, ama bunun dışında yalnız bırakıldım. Kral beni kabul etmeye hazır olduğunda çağrılacağım söylendi. Zihnimin asil kısmı, hiç kimse değilmişim gibi çağrılmak zorunda kalmamdan son derece rahatsız, ama bu kiklop düğünü ritüelinin bir parçası ve ben de onun halkının tarzına göre evlenmeyi kabul ettim.

Bu yüzden küçük kızgınlıklarımı kendime saklıyor ve vücudumun her santimetresine bulaşmış olan gerginliği gizlemeye çalışıyorum.

Öğleden sonra erkenden banyoya çağırılıyorum ve bana tahsis edilen hanımlar cildimin her santimini keseleyip parfümlüyorlar. Uyluklarımın arası hariç tamamen pürüzsüz olana kadar vücudumdaki tüm kıllar temizlenir, o da doğal bırakılır ve ardından solgun tenim parlayana kadar losyonlanır ve yağlanırım. Saçlarım Yshremi ve Cyclopae stillerinin bir karışımıdır - saçlarımı çevreleyen örgülerden oluşan narin bir taç takarım.

bir kurdele ile ördüm. Saçımın geri kalanı kıvrıkcık bir şekilde sırtımdan aşağı dökülmek üzere serbest bırakıldı.

Sonra da kıyafetlerime kafayı takıyorum.

Halka açık bir soyunmada ne giyilir? Kadınlar kraliçelere layık elbiseler getirirken, yerel terzilerden birine benim döndüğüm söylenmiş belli ki, çünkü elbiselerden birkaçı babamın evinin soluk lavanta rengine. Görkemli babamı düşünerek bir tanesine dalgınca dokunuyorum.

Hep bir kralla evlenmemi isterdi. Böyle bir düşün ya da birkaç saat içinde tüm sarayın önünde çırlçıplak kalacağım gerçeği hakkında ne düşüneceğini hayal bile edemiyorum.

Bundan sonrasını düşünmüyorum. Her gün bir gün.

Aşağıdaki insanları duyabiliyorum, taht odasındaki seslerin mırıltısı pencereme kadar geliyor ve gergin bir beklentiyle bir kez daha ürperiyorum. Yakında beni çağıracaklar. Dün gece Mathior tahtına oturacağını, toplanan soylulara Yshrem'i geri alma planlarını anlatacağını ve ardından tören için beni dışarı çıkaracağını açıkladı. "Açıklamadan" sonra, evlilik şenliklerini kutlayan halka açık ziyafet için kalma seçeneğim olacak ya da odama çekilmeyi seçebilirim. Evlenene kadar onunla yalnız vakit geçiremem.

Ziyafette bulunmalıyım ama doğuştan hükümdar olmak için eğitilmiş bir prensesin, kısa bir süre önce önünde çıplak olduğu insanların önünde sakince oturabileceğinden bile emin değilim. Odama çekilip kendimi toparlamam benim için çok daha iyi olur.

Bayanlardan biri korse ve pantolonumla geliyor; elbisemle aynı soluk mor renkte dantelli, köpüklü şeyler. Mathior'un bunları göreceği düşüncesiyle kızardığımı hissedebiliyorum... ve diğer herkes de görecek. Oh, Tanrım. Bir an için hasta olacaktım gibi hissediyorum.

Ama ben bunu seçtim. Onunla isteyerek evleneceğime söz verdim. Mathior'u ve bana nasıl bakacağını düşünüyorum. İçimdeki hastalıklı sıkışma hafifliyor, geriye gergin bir bekleyişten başka bir şey kalmıyor. Korsem sıkılaştırılıp bağlanıyor ve ardından elbisem başımın üzerinden geçiriliyor. Uzun kolları ayarlanıyor ve yanları, henüz oluşmakta olan vücudumu gösterecek şekilde sıkıca bağlanıyor. Kalçalarım dekoratif bir kemer geçiriliyor ve saçlarım omuzlarıma mükemmel bir şekilde düşene kadar düzeltilip ayarlanıyor. Keşke annemin mücevherlerine sahip olsaydım ama onlar Yshrem'in fethinde Cyclopae'lere ödendiği için çoktan yok oldu ve muhtemelen uzun zaman önce eritildi.

Kapım hızlıca çalındı.

Bana hizmet eden kız memnun görünüyor. "Hazır mısınız leydim? Halka açık bir düğün töreni çok heyecan verici."

O Yshremi. Bu gecenin gerçekten ne kadar "heyecanlı" olacağını bildiğinden şüpheliyim. "Ben hazırım," diyorum en sakın sesimle. "Hadi yolumuza gidelim."

Kapıyı açtığımızda beni orada bekleyen Cyclopae muhafızlarının kadın olduğunu görünce şaşıyorum. İkisi de erkekler gibi giyinmiş, deri pantolonları var ve göğüslerinin üzerinde deri bir kayıştan başka bir şey yok. Her biri kanlı bir Kiklop savaşçısının tek gözünü ve göz bandını taşıyor ve en az kardeşleri kadar vahşi görünüyorlar.

"İlk Savaşçı Mathior bizi Açılış için gelinini almaya gönderdi," diyor biri ve sanırım benim yaşlarımda olmalı. "Bizi takip edin."

Başımı sallıyorum ve eteklerimi topluyorum, hissetmediğim bir sakinlik taklidi yapıyorum. "Sizler savaşçı olarak hizmet eden kadınlarsınız," diye yorum yapıyorum merdivenlerden inerken ve onlar beni kuşatıyor, hizmetçim arkamda çırpınıyor ve eteklerimle uğraşıyor. "O halde hiç evlilik töreni yapmadınız mı?" Acaba bu şekilde evlenecek kadar "şanslı" olan tek kişi ben miyim?

"Evet," diyor solumdaki. Gülümsüyor ve bu onun ifadesindeki sertliğin bir kısmını alıyor. "Kocamın ve tüm kabilenin önünde gülümsemekten başka bir şey yapmadan gururla durdum. Saklayacak hiçbir şeyim yoktu."

"Peki erkekler bizim için soyunuyor mu?" Hem erkeklerin hem de kadınların savaşçı olabileceği açık olduğu için soruyorum. Neden olmasın?

Her iki kadın da sanki son derece komik bir şey söylemişim gibi sadece gülüyor. "O zaman Birinci Savaşçı'dan senin için soyunmasını isteyecek misin? Böylece evliliğe ne getirdiğini görebilirsiniz?" diye soruyor diğeri.

"Olabilir," diyorum hafifçe. Her savaşçı kılıç taşımaz. Gerekirse ben de bu hanımlar kadar güçlü ve vahşi olabilirim. Mathior ne kadar asilse ben de o kadar asilim.

Bu onları sadece daha fazla güldürür. Evli olan göz kırparak, "Bunu görmek isterdim," diyor.

Ama sonra büyük salona açılan kapılara geliyoruz ve uzun odada sıralanan insanları görebiliyorum. Krallığımın daha mütevazı giyimli insanlarıyla karışık Cyclopae savaşçıları var. Ve çok fazla insan var. O kadar çoklar ki, odaya girdiğimiz anda, vücutların baskısından bir ısı duvarı üzerimize çarpıyor. Hava yoğun ve ağır ve ben içeri girdiğimde her şey sessizleşiyor.

Kalabalık salonun en önünde, Mathior kürsüde oturuyor. Babamın altın ve lapis kakmalı süslü ahşaptan mücevherli bir tahtı olduğunu hatırlıyorum. Hüküm süren barbar

Yshrem artık böyle incelikleri önemsemiyor. Sandalyesi basit bir sandalye, arkalığı yok ve iki ahşap kol dayanağı var. Daha iyi bilmesem, bunun bir kamp taburesi olduğuna yemin edebilirim, ama o bunu korkutucu gösteriyor. "Tahtında" öne doğru eğiliyor, sanki saraydan sabırsızlanmış ve inceliklerle işi bitirmeye hazırmış gibi. Her ne kadar bu saraya uygun olsa da, her zaman giydiği kıyafetleri giyiyor - deri pantolon, Birinci Savaşçı'nın beyaz kürk pelerini ve saçları bir omzunun üzerinden uzun bir şekilde akıyor. Bir gözü her zaman taktığı kaba göz bandıyla kapalıdır ama bu onun görüntüsünü bozmaz.

O kadar yakışıklı ki nefesimi kesiyor.

İçeri girdiğim anda Mathior'un bakışları üzerimde parlıyor ve ayağa kalkıyor. Sert ağzında hafif bir gülümseme beliriyor. "Yshrem'in insanları. Benim Cyclopae savaşçıları. Bu topraklara tek bir niyetle geldiğimi biliyorsunuz; halklarımıza birlik getirmek. Bir krallığın halkı kendini güvende hissettiğinde, en mutlu olduğu zamandır. Savaşçılarıma bakıyorsunuz ve onları gördüğünüzde gurur duymuyorsunuz. Korku hissediyorsunuz. Tedirginlik. Ve biz bunu değiştirmek için hiçbir şey yapmadık." Önünde toplanan insanlara bakıyor ve genç yaşına rağmen gerçekten bir kral gibi görünüyor. Memnun oldum. Devam ediyor. "Uzun yıllar boyunca Yshrem topraklarında güvenliğin hissedilmediğini biliyorum. Şimdi başlayarak bunu birçok yönden değiştirmek istiyorum."

İnsanlar kibarca alkışlıyor ama yüzlerindeki hevesi görebiliyorum. Adımı duymak için bekliyorlar. Kraliyet düğününü duymak istiyorlar. Vücudumda bir başka sıkıntı ürpertisinin dolaştığını ve meme uçlarımda korseme karşı sertleştiğini hissedebiliyorum. Tanrım, umarım çırılçıplak soyulmadan önce geçer.

Tıpkı kimsenin pantolonumun baldırlarımın arasının nemli olduğunu görmemesini umduğum gibi.

Mathior kürsünün basamaklarını yavaşça iner.

Bir.

İki.

Üç.

Yaklaşıyor ama yaklaşıyor. Yanımdaki kadınlar da kıpırdamıyor. Bense zorlukla nefes alıyorum, bakışlarım bu odadaki tüm alanı kaplıyor gibi görünen adama kilitlenmiş durumda. Odanın tamamının Yshremi ve Cyclopae ile dolu olması önemli değil, önümde görebildiğim tek şey Mathior.

"Birlik adına, bir gelin almaya karar verdim," diye sesleniyor. Odaya bir göz atıyor ama sonra bakışları tekrar bana dönüyor ve beni olduğum yerde sabitliyor. "Yshrem Prensesi Halla halkımın geleneklerine göre evlenmeyi kabul etti. Öyle değil mi?"

Bana dönüyor ve diz çökmem gerekip gerekmediğini merak ediyorum. Törenin ayrıntılarını konuşmamıştık ama şimdi keşke konuşsaydık diyorum. O hükümdar olabilir, ama eğer bir birlik olarak görüleceksek, önünde merhamet dilenen, ezilmiş bir kimsesiz gibi eğilmem -ne olursam olayım- halkımı ona sevdirmeyecektir.

Ben de bir adım öne çıktım ve yüzümde zarif bir gülümsemeyle elimi uzatarak tutmasını istedim.

Biri öksürüyor ve bunun korumalarından gelen uyarılardan biri olup olmadığını merak ediyorum. Nemli havaya rağmen oda çok hareketsiz ve arkalarda bir yerde kısıp bir fısıltı duyabiliyorum. Bu an sonsuza dek sürecekmış gibi görünüyor.

Mathior elimi tutuyor, sonra kolunun kıvrımına sıkıştırıyor. "Gelinin Açığa Çıkışı törenine başlayalım."

Belki de cırılçıplak soyulmayacağım. Rahatlama, sıcak ve derin, üzerimde hareket ediyor ve Mathior'a parlak bir şekilde gülümsüyorum. O da bana sırtıyor ve sonra odanın içinde, kalabalığın kenarına doğru yürümeye başlıyor. Bir tepegöz savaşçısı elini kalçasına vuruyor, sonra bir başkası, ve sonra Mathior beni geçit törenine çıkarırken sanki tüm oda görkemli, uğursuz bir ritimle tokat atıyor gibi görünüyor.

Hızlıca dönüyor ve sonra elini benimkinin üzerine koyuyor, koridorun ortasına geri dönüp beni bırakmadan önce sıkıyor. O anda bunun her şeyin sonu olmadığını anlıyorum. Ben kadın muhafızların arasında durmaya giderken ve Mathior tekrar kürsüdeki yerini alırken o gergin, garip sıcaklık bir kez daha karnımda birikiyor. Tokatlamalar durmadı. Aksine, kulaklarımda daha da yüksek sesle gürliyor.

Mathior oturur ve tokatlama durur. Odaya göz gezdirir ve sonra seslenir, "Herkes gelinimi gördü ve adil olduğuna karar verdi mi?"

"Evet," diye karşılık veriyor Cyclopae seslerinden oluşan bir koro.

Bakışları tekrar bana yöneldi. "O zaman onu damadının ve tanrıların önünde göster," diye bağıyor.

Yanımdaki iki kadın kollarımı tutup kumaşı yırtarken bile çılgınca bir tezahürat var.

Hiçbir duygu göstermemeye kararlı bir şekilde kıpırdamadan duruyorum. İki kadın savaşçı neşeyle kıyafetlerime saldırıp soluk lavanta rengi elbisemi parçalarken, Cyclopae'ler o kadar yüksek sesle tezahürat yapıyor ki, sanki tüm oda bu tezahüratın sesiyle sallanıyormuş gibi hissediyor.

Kollardan biri yere atılır. Sonra diğeri.

Yanlarımdaki bağcıklar koparılıyor ve kemerim belimden bir bıçakla kesiliyor. Tüm bunlar olurken ben hareketsiz kalıyorum ve Mathior'un bakışları benim üzerimde. Solumdaki kadın omzumdaki kumaştan bir avuç alıyor ve sonra aşağı doğru yırtıyor. Elbisem düşerken soluk seslerini duyabiliyorum ve sonra korse ve pantolonumdan başka bir şeyim kalmıyor. Göğüslerimin kabardığını, nefesimin hem dehşet hem de heyecan içinde kesildiğini hissedebiliyorum.

İçimdeki bu sarmal, vahşi neşeyi neden hissettiğimi bilmiyorum. Belki de Mathior'un giysilerimin her parçası düşerken bana bakışından, yüzündeki ifadenin daha yoğun ve ihtiyaç dolu olmasından. Daha önce hiç böyle bakılmamıştım. Sanki bir sonraki nefesi benmişim gibi bana bakıyor ve onu arzulamaktan başım dönüyor.

"Şimdi korsenizi çıkaracağım leydim," diye mırıldanıyor bir kadın.

"Ben hazırım," diyorum ona. Seyircilerin yüzlerine bakmıyorum, çünkü bakarsam yıkılırım. Dikkatimi Mathior'a ve onun yoğun, niyetli yüzüne kilitliyorum.

"Çok cesursunuz prenses," diyor kadın ve sonra bıçağı keserken bağcıkların patladığını hissediyorum. Birkaç kesik daha ve korsem düşüyor. Göğüslerim serbestçe zıplıyor ve ardından pantolonum bedenimden ayrılıyor.

Mahkemenin önünde cırılçıplaktım. Tamamen çıplak, saçlarımdan başka bir şey giymeden. Kiklop savaşçıları sanki göğüslerimi görmek gurur duyulacak bir şeymiş gibi şiddetli tezahüratlara başlarken kıpırdamadan duruyorum. Umarım kimse karnımın on altı yıl önceki kadar düz olmadığını ya da kalçalarımın biraz daha sallantılı olduğunu fark etmez. Göğüslerim dolgun ve Mathior ayağa kalkarken gururla çenemi kaldırıyorum.

Yaklaşırken bakışlarında aç bir ifade var ve yaklaştıkça meme uçlarım diken diken oluyor. Nefes nefese kaldım. I

Durmak istiyorum ama yapamıyorum. Sanki odada yalnızız ve ben kendimi ona sunuyorum ve bu şimdiye kadar hissettiğim en tahrik edici ve korkunç şey. Aç bir aslan gibi ilerliyor ve etrafımda daireler çiziyor. Bir süre sonra önümde durmak için geri dönüyor ve ağzında yavaş bir gülümseme beliriyor.

"Gelinimi hoş buluyorum," diyor yüksek ve sert bir sesle ve sonra beyaz kürk pelerinini omuzlarından çıkarıp benimkinin üzerine atarak beni gözden gizliyor.

Salonda daha fazla tezahürat patlak veriyor ve ben ona bakarken kürk pelerini vücuduma tutuyorum. Başardım. Dizlerim tehlikeli bir şekilde çökmeye yakın hissetse de çökmedim. Ama daha önce kadın savaşçılarla yaptığım konuşmayı hatırlıyorum ve içimden bir ses sormadan edemiyor. Çenemi daha yukarı kaldırıyorum ve müstakbel kocama yüce bir bakış atıyorum. "Şimdi sıra sende mi?"

Yanımdaki kadınlardan biri homurdanıyor. Salondan biri bağılıyor ve alay ediyor. Bir başkası nefes nefese kalıyor. Fısıltılardan oluşan alçak bir mırıltı var. Mathior'un bununla nasıl başa çıkacağını merak ediyorum. Eğer sinirlenirse, en azından müstakbel kocamın ne tür bir öfkeye sahip olacağını öğrenmiş olacağım.

Ama yüzündeki o hınzır sırıtış daha da büyüyor ve kemerini çözüyor. Kemerini çıkarıp yere fırlattıktan sonra pantolonunu indirirken bakışları benimkilere kilitleniyor.

"Beni hoş buluyor musun, Halla?"

Salondaki uğultudan kimsenin cevabımı duyabileceğinden şüpheliyim.

MATHIOR

M Küçük gelin cesur. Tüm bunları onun katılmadığı üç bayramdan ilki boyunca düşünüyorum. Hanımları-hem Yshremi hem de Cyclopae -Pelerinimden başka bir şey giymeden onu uzaklaştırdım ve bu onu son görüşüm oldu. Bütün gece insanlar içki içip sırtıma vurarak ne kadar iyi bir gelinim olduğunu söylediler.

Bunu biliyorum. Bunu hep biliyordum.

Yine de güzelliği beni şaşırttı. Teni hayal ettiğim kadar kremsi. Göğüsleri hala yüksek ve gururlu, dolgun, koyu pembe meme uçları bir savaşçının ağzı için yalvarıyor. Kalçaları hafifçe genişleyerek nefis solgun kalçalara dönüşüyor ve amının üzerinde düşündükçe ağzımı sulandıran koyu renk bukleler var. Yine de en çok, başını gururla, kibirle eğişini ve benden de aynısını talep edişini düşünüyorum.

Buna bayılıyorum. Bu kadar korkusuz olmasını seviyorum. Ve sikime baktığında yanaklarının kıpkırmızı olmasını seviyorum.

Kendisini de memnun ettiğimi söylerken sesi titriyordu.

Gelinim. Benim güzel Halla'm. Onu benim yapmaya çok yaklaştım.

Ertesi gün inanılmaz yavaş geçiyor. Ertesi günkü evlilik töreni için a ım ama o akşama kadar yapılmayacak. Uyuyamıyorum,   nk  Halla r yalarımaya giriyor. Adamlarımla d v şemiyorum, çünkü doğru düzgün dövüşecek kadar uzun süre odaklanamıyorum. Bu sadece savaş ılarımı güldürüyor; kaba şakalar yapıyorlar ve durmadan benimle alay ediyorlar. Bu birkaç raunttan sonra pes ediyorum ve dinleyici odama dönüyorum. Bir şeylere vurmaya isteyene kadar ekinler, ticaret yolları ve vergiler hakkında gevezelik eden danışmanları dinliyorum. Gerçi bu da kral olmanın bir parçası, bu yüzden kendimi dikkat etmeye ve bana verilen tüm tavsiyeleri dinlemeye zorluyorum.

Sonunda karanlık çöküyor ve insanlar ziyafet için toplanıyor. Çok hevesli görünmemek için ilk gelen ben olamam. Ben hala kralım, her şeye rağmen aynı zamanda damadım. Ziyafet için giyinirim ve yeterince zaman geçtikten sonra ziyafet salonuna girerim.

Yüksek sesli bir tezahürat yükseliyor ve onları susturmak için elimi kaldırıyorum. Hem Yshremi'nin hem de Cyclops'un tezahürat yaptığını görmek beni memnun etti. Görünüşe göre insanları bir araya getirmek için düğün ve ziyafet gibisi yok. Belki de daha fazla Tepegöz savaşçısını Yshremi gelinleriyle evlendirmeliyim. Bu ilgi çekici bir fikir ve Halla'yla yalnız kaldığımaya onunla tartışmayı planlıyorum.

Ama bu gece değil. Bu gece gelinimle başka şeyler yapmayı planlıyorum. Bu gece tadım var ve bunu düşündükçe ağzım sulanıyor.

Büyük salona masalar yerleştirilmiş ve insanlar banklarda oturarak ziyafetin başlamasını bekliyorlar. Hâlâ kürsüde duran tahtıma geçiyorum ve sabırsızlıkla orada oturup gelinimi bekliyorum. Yemek üstüne yemek, içki üstüne içki servis ediliyor ama kimse bir şey yiyip içmiyor. Gelenek olduğu üzere, biz yiyene kadar kimse "tadımı" kutlayamaz.

Kısa bir süre sonra Halla lavanta eteklerini savurarak geliyor ve tezahürat bir kez daha yükseliyor. Yaklaşırken bile utandığını söyleyebilirim, omuzları sert ve asil. İnsanlar alaycı şakalar yaparken yüzünde zarif bir gülümseme var. Sadece bir düğün sırasında böyle şeylere izin verilir. Üç gün geçtikten sonra kral ve kraliçe olacağız ve saray kuralları bir kez daha geri dönecek. Ama şimdilik düğün ve ziyafetin heyecanı herkese unutturuyor.

Güzel gelinimi görünce ayağa fırlamak istiyorum ama kendimi yavaşça kalkmaya zorluyorum. Kürsüden aşağı yavaş ve ölçülü adımlarla iniyorum ve sonra ona elimi uzatıyorum. Küçük elini benimkine koyuyor, hareketleri güzel ve zarif ve bana gülümsediğinde insanlar alkışlıyor.

Hiçbir şey olmasa bile, mahkemedeki havayı değiştirdik ve bu da bir şeydir.

Halla'nın elini koluma sıkıştırıyorum ve onu takip eden refakatçilere başımı sallıyorum. Penella ve Ishera -en iyi savaşçılarımdan ikisi- gelinimin refakatçileri olarak seçildiler. Onları kadın oldukları için seçtim ve belki de kendi kıskançlığım bu roller için kadınları seçmeme neden oluyor. Elbette onun rahat etmesini istiyorum ve bizim yöntemlerimizin ona yabancı olduğunu biliyorum.

Bundan da öte, benim olana başka bir adamın bakmasını istemiyorum. Dün bir zorunluluktum. Onun güzel vücuduna bakmaktan zevk alıyordum ama onu hemen örtmemek için kendimi zor tuttum. O benim ve sadece benim.

Onun yanında olduğum her an sahiplenme duygum daha da artıyor.

Prenses Halla bana ait.

Halla kıskançlığımın farkındaysa bile bunu belli etmiyor. Sanki bu herhangi bir ziyafetmiş ve ben onu özel bir odaya götürüp yüzümü kalçalarının arasına gömecek değilmişim gibi gülümsüyor ve başını sallıyor. Bazı erkeklerin yüzlerinde bilmiş bakışlar var ama bakışlarımla onu utandırmayacağımı bilmelerini sağlıyorum. Gelinime büyük salonun kapısına kadar eşlik ediyorum ve sonra dönüyoruz.

"Gelinin Tadımı başlasın!" Çınlayan bir sesle söylüyorum ve onların tezahüratları -hem heyecan hem de çığlıklar- çıkışımızı bastırıyor.

Sonra Halla ve ben salonda yalnızız, Penella ve İşera birkaç adım arkamızda sessiz gölgeler.

Koridorlarda ilerlerken Halla bana bakmıyor. Ana salondaki şenlik sesleri adımlarımızla birlikte yankılanarak ilerliyor ve gelinime bakmak için dönmeden önce sesler kesilene kadar bekliyorum. Dün geceden beri onu görmemiştim ve bu sabah uyandığımda onu tapınağa geri kaçmış halde bulup bulamayacağımı merak ediyordum.

Yürürken eğilip, "Kalmana sevindim," diye mırıldanıyorum.

Bana şaşkın bir bakış atıyor, yanaklarında iki parlak kırmızı bayrak var. "Gideceğimi mi sandın?"

Kıkırdıyorum ve koluma sıkıştırdığım eli okşuyorum. "Dünden sonra tam olarak emin değildim. Ama halkımın geleneklerini onurlandırdığınız için teşekkür ederim. Sizinkilerden çok farklı olduklarını biliyorum ama eğer Kiklopların kraliçesi olarak kabul edilmek istiyorsanız, eski usullere uygun bir evlilik en akıllıcası olacaktır."

"Kraliçeniz miyim o zaman?" Sesi yumuşak.

"Hiç şüpheniz var mıydı?"

Boğazından onay mı yoksa utanç mı olduğuna karar veremediğim yumuşak bir ses çıkıyor. Halla kendini toparlayarak önüne bakıyor. "Bunların hiçbirinde... yerimden emin değildim."

Ona daha ne kadar açık anlatabileceğimi merak ediyorum. Adımlarımda duraklıyorum ve yüzümü ona dönüyorum. Güzel yüzündeki ifade sanki herhangi bir duygu göstermekten korkuyormuş gibi alıştırılmış. "Sen benimsin. Seni sahte bir evlilikle küçük düşürmeyeceğim. Seni terk etmek gibi bir planım da yok. Sen benim karımsın Halla... ya da bu tören bittiğinde öyle olacaksın. Bu seni Cyclopaë, Adassia ve Yshrem'in Kraliçesi yapacak."

"Senin de istediğin bu mu?"

Hayal kırıklığına uğramış bir halde ona homurdanıyorum. "Ne istediğimi bilmediğime neden bu kadar inandığınızı anlamıyorum."

"Çünkü çok daha genç bir karın olabilir-" diye başlıyor.

İnledim. Yine mi bu? Muhteşem gelinimi belinden yakalıyorum - bugün Yshremi kıyafeti giyiyor, görüyorum, renkler soluk ve sütlü ve çok fazla katman var - ve onu omzuma atıyorum, benim olduğumu düşündüğü barbar gibi.

Halla itiraz edercesine ciyaklıyor, bacakları bir kez tekmeliyor. "Ne yapıyorsun sen?"

"Size bu evliliği ne kadar ciddiye aldığımı göstereceğim." Pen ve Ishera'ya dönüyorum. "Tören için hangi oda hazırlandı?"

Ishera bana sırtıyor ve ileriye işaret ediyor. "Bu koridorun sonunda. Çift kapılı."

Gelinimi de yanıma alarak işaret ettiği yöne doğru ilerliyorum. Yıllardır bu anın hayalini kurmuştum ve Halla'nın yüzündeki tereddütü görmek beni öfkeliyor... ve biraz da endişeliyor. Bir Tepegöz gelini olarak, beni uygun bir damat olarak bulmazsa istediği zaman düğünümüzden vazgeçebilir. Ona bunu düşünüp vazgeçmesi için bir şans vermek istemiyorum.

Törene başlama vakti geldi. "Gel, Halla."

"Başka seçeneğim var mı?" diye soruyor ama sesi sinirli çıkmıyor. Aksine, sanki küstahlığım ve sabırsızlığım ona sevimli geliyormuş gibi eğleniyor. İyi bir eş olacağımızı bilmemin bir başka nedeni de bu.

Koridordan hızla geçip böyle bir tören için kurulmuş olan odaya doğru ilerliyorum. Cyclopae'de halkımız çadırlarda yaşar ve bu yüzden düğün ritüelleri için özel bir çadır kullanılır. Memleketimizden böyle bir çadır getirdik ama Halla'nın kendini olduğundan daha da yabancı hissetmesini istemiyorum. Kendini rahat hissetmesini istiyorum çünkü ona yapacağım şey çok yeni olacak. Ürkekleşmesini ve ağlayıp kaçmasını istemiyorum.

Erkekler hakkında ne kadar şey bildiğini ya da herhangi bir şey bilip bilmediğini bilmiyorum. Bu düşünce hem inanılmaz derecede çekici hem de korkutucu. Hiç bir kadının amının tadına bakmadım, çünkü onu beklemek istedim. Diğer savaşçılarla yaptığım konuşmalardan her kadının aynı tepkiyi vermediğini biliyorum ve bu yüzden onun zevk almasını sağlamak için gerektiği kadar uzun süre yalamaya ve zevk vermeye hazırım.

Sanırım bu zevk benim de olacak. Onu tatmak için can atıyordum.

Odayı itiyorum ve kapılar duvara çarparak açılıyor. Yşremi hizmetçi kızlar şaşkınlıkla ciyaklıyor ve başlarını eğerek odadan dışarı fırlıyorlar. Bir bakıyorum

odaya bakıyorum. Bu... şey, çok saçma. Kalın ipekler fetih sancakları gibi duvarlardan sarkıyor ve akla gelebilecek her renkten çiçek yaprakları etrafa saçılmış. Köşede, bereket tanrıçası Magra'ya adanmış küçük bir sunağın altında tütsüler yanıyor. Odanın ortasındaki yükseltilmiş büyük platformun üzerine beyaz kürkler yığılmış ve yatağın üzerinde -çünkü sanırım bu bir yatak olmalı- iki evin birliğini ilan eden bir sancak var.

"Bu... peynir tepsi mi?" Halla soruyor.

Bakmak için döndüm. "Evet, öyle." Şarap ve meyveyle birlikte. Tanrılar aşkına, ben ona ziyafet çekerken onun bir şeyler atıştırmaya ihtiyacı olacağını mı düşünüyorlar? Ishera kıkırdıyor ve ben de dönüp Tepegöz savaşçısına ters ters bakıyorum. Sessizleşiyor, dudakları seğiriyor. Gelinimi nazikçe yere bırakıp kapıları arkamızdan kapattım.

Kapılar kapandığı anda Ishera ve Penella odanın karşı tarafına geçip kendileri için bırakılan alçak taburelere oturuyorlar. Bize uygun miktarda mahremiyet sağlamak için gözlerini kaçırıyorlar. Halla ve ben bir bakıma yalnızız. Penella ve Ishera'nın bu odada olup bitenler hakkında hiçbir şey söylemeyeceklerini biliyorum. Onları tam da böyle bir şey için seçtim. Etekleriyle uğraşan ve kıyafetlerini ayarlayan Halla'ya dönüyorum. Gergin görünüyor. Ellerini ellerimde birleştiriyorum. "Sana törenin bu kısmı hakkında daha fazla bilgi vereyim mi?"

"Merak ettiğimi itiraf ediyorum," diyor ve yüzü pembeleşiyor. "Ritüeli hakkında tabii ki."

Sırıttıyorum. "Tabii ki."

Başka bir şey söylemek için ağzını açıyor ama sonra telaşla sözünü kesiyor. "Dünün bu evlilik töreninin en zorlu kısmı olabileceğini düşünmüştüm," diye itiraf ediyor Halla, sesi yumuşak. "Ama bunu bir savaş olarak görmüştüm. Bu... farklı."

Bir anlamda ben de aynı şeyi hissediyorum. Bu daha samimi. Dün onun ve benim halkımız için bir gösteriydi. Bugün ise o ve benim için. Ellerimi kalçalarına koyup onu kürk yatağa doğru yönlendiriyorum. "Rivayete göre ilk Tepegöz kralı Liandros, soyuna layık bir gelin bulmak için her yeri aramış. Birçok krallıkta en iyi savaşçı olarak bilinirmiş ve savaşta kimse onu geçemezmiş. Birçok kadınla tanıştı ama hiçbirisi onun sert kişiliğine dayanamadı ve ona meydan okuyacak bir gelin istedi."

"Peki onu buldu mu?"

Halla'nın yanağını okşuyorum ve dokunuşuma eğilmesine bayılıyorum. "O yaptı. Hem de kendi kabilesinde. Çocukluk arkadaşlarından biri, Siara, bir savaşçı olmuş ve Liandros bir yolculuktayken gözünü tanrıya vermişti. Liandros geri döndüğünde ona vurulmuştu ama Siara onu kabul etmedi. Bunun yerine, evlilik yatağına ne getireceğini bilmek istedi. Liandros sinirlenmiş ve tüm kabilenin önünde Siara'nın giysilerini yırtmış."

"Kulağa korkunç geliyor." Burnu hafifçe kırışıyor.

Gülüyorum. "Liandros sabrıyla tanınan biri değildi. Ama Siara'ya sahip olacağına yemin etti. Onu utandırdıktan sonra ona kızmıştı, bu yüzden fikrini neyin değiştireceğini bilmek istedi. Siara ona, elleri arkadan bağlıyken onu yatakta memnun edebilirse fikrini tekrar gözden geçireceğini söyledi. Liandros kabul etmiş ve yatak odasına gitmiş ama kadın onun için pantolonunu çıkarmayı reddetmiş. Yani Liandros... yaratıcıydı. Müstakbel gelini de çok memnun oldu." Yanağını okşuyorum. "Yani bir Tepegöz savaşçısının son törenden önce gelinini yatakta memnun etmesi bir gelenektir."

"Anlıyorum. Bu... Yshremi düğünlerinden çok farklı." Gözlerine bakmıyor.

Öyle olduğunu hayal edebiliyorum. Yshremi çiftçiliği ve kitapları seven, bilgili bir halktır. Halkımın geleneklerinin çoğunun onlara çok yabancı olduğunu tahmin ediyorum. "O zaman Yshremi kadınları için üzülüyorum."

Halla başını kaldırıp bana şaşkın bir bakış attı.

"Ellerimi arkadan bağlayacak mısın?" Bileklerimi onun önünde çaprazlayarak cesurca ifade ediyorum. "Yoksa bu akşam sana dokunmama izin verecek misin?"

"Ben... Tam olarak ne söz konusu?" Tatlı gelinim tamamen telaşlanmış görünüyor. "Ben... Yani..." Ellerini ovuşturuyor. "Evlilik yatağına hazırlanırken bana anlaşmalar, krallıklar ve bir tartışma sırasında gücümü kocama nasıl kaptırmayacağım anlatıldı. Kocamın ilgisine karşı sabırlı olmam ve araya girmemem dışında evlilik yatağının kendisi hakkında pek bir şey söylenmedi."

Sözünü kesmemek mi? Bir kadına öğretmek için ne tuhaf bir şey. Ama yine de Yshremi'ler kızlarına Cyclopae'lerden çok daha farklı davranıyor. "Hoşuna gitmeyen bir şey yaparsam istediğin kadar sözümü kesebilirsin."

"Pekâlâ." Halla son derece ciddi görünüyor.

Yanağını okşuyorum ve sonra yatağı işaret ediyorum. "Oturalım o zaman." Başını salladığında onu yatağın kenarına götürüp oturtuyorum, o da karşıma oturuyor. Kucağıma oturmasını umuyordum ama sabırlı olabilirim. Belli ki sarsılmış.

O beni izlerken yanağını okşuyorum. Bakışları Pen ve Ishera'ya kayıyor. "Şaperonlar onlar mı? Kalıyorlar o zaman?" Sesi sanki duymalarını istemiyormuş gibi kısık çıkıyor.

Başımı salladım. "Bu, yarı yolda fikrinizi değiştirmeniz durumunda baskı altında kalmamanızı veya rahatsız olmamanızı sağlamak içindir. Bazılarımız

Savaşçılarının geçmişte aşırı hevesli oldukları ve sonunda bağırsaklarına bıçak sapladıkları biliniyor." Omuz silkiyorum. "Bence sadece dillerini doğru kullanmadılar-"

Eliyle ağzımı kapatıyor, yüzünde skandal ifadesi var. "Böyle şeyler hakkında konuşmamalıyız."

Yapmamalı mıyız? Belki de bunun yerine ona göstermemi tercih eder. Elini ağzımdan çekiyorum. "Bir öpücükle başlayayım mı?" Dudaklarımı avucuna bastırıyorum. Ne de olsa, kalçalarının arasına girmeden önce öpücükle başlayamayacağımı söyleyen bir şey yok. Her şey ona zevk vermekle ilgili ve öpüşmeyi sevdiğini biliyorum.

Halla'nın ifadesi yumuşuyor, ben onun hassas tenini kemirirken bakışları ağzımda. Elleri yumuşak, ancak son on altı yıldır Riecki'nin tapınağında yetersiz bir hayat yaşadığını hatırlatan solmaya yüz tutmuş nasır izleri var ve içim hayal kırıklığıyla doluyor. O her zaman doğru olanı yapmaya çalıştı, Halla. O meşum günü çok iyi hatırlıyorum. Başkalarının beni öldürmesine izin vermek yerine, babasının babamın ellerinde öldüğünü duyduktan sonra bile beni korudu, benimle ilgilendi. Güvende olduğumdan ve babama zarar görmeden döndüğümünden emin oldu. Yshremi savaşçılara geri çekilmelerini emretti, çünkü başka kimsenin ölmesini istemiyordu. Ve hayat kurtarmak için tacından vazgeçti. On altı yıllık yalnızlıkla cezalandırılması haksızlık gibi görünüyor. Riecki'nin barış muhafızlarını tanıyorum. Onlar sıkı çalışma ve sessizlikten başka bir şey sevmeyen dindar bir tarikat.

Dua kitabı kisvesi altında gizlenmiş şiir kitabını düşünüyorum ve kendi kendime sırtımdan kendimi alamıyorum. Böylesine kutsal bir yerde bile daha fazlasını hayal etmişti. Kitabı ona vermeyi planlıyorum. "Seni her zaman sevdim," diyorum kolunu yukarı itip bileğini öperken. "Küçüklüğümünden beri beni dinleyen herkese seni seveceğimi söyledim.

Yshrem Prensesi Halla ile evlenmek. Onun kadar güzel ve nazik kimse yoktu. Kimse onun kadar görkemli olamaz." Her kelimedede ağzımı tenine bastırıp kolunda gezdiriyorum.

"Babanın böyle bir bağıllık hakkında ne düşündüğünü merak ediyorum," diyor ve sesi soluksuz ve tatlı, bakışları dikkatle ağzıma sabitlenmiş.

"Aynı fikirde değildi," diyorum ve dirseğinin kıvrımını öpmek için eğiliyorum. "Ama o öldü ve ben artık kralım ve istediğimi yaparım."

Titriyor ve bunun benim ağzımdan mı yoksa sözlerimden mi kaynaklandığını bilmiyorum. Ama fark etmez. Hiçbir şey fikrimi değiştirmeyecek. Halla şu andan itibaren benim ve hep benim olacak.

Kolunu daha fazla bastıramadığımda, kolundan aşağıya doğru kemiriyorum ve sonra eline son bir öpücük veriyorum. Başımı kaldırıp ona bakıyorum ve o da dudaklarını aralamış, kısık gözlerle beni izliyor. Sikime o kadar hazır görünüyor ki kasıklarımnda derin, yoğun bir sızı var.

Bir kolumu beline doluyor ve göğüslerini göğsüme bastırana kadar onu kendime çekiyorum. Gözleri açılıyor ama itiraz etmiyor. Bunun yerine eli enseme doğru kayıyor ve saçlarıma dokunarak parmaklarını saçlarımin içinde kıvırıyor.

Ve bekler. Nefes nefese bir bekleyişle bana bakarken o kadar güzel ki.

Ağzımı onunkine doğru indiriyorum ve dudakları benimkinin altından ayrılıyor. Öpücük bu sefer hatırladığım kadar güzel ve dilimi ağzının tatlı sıcaklığına sokuyorum. Ondan kaçan küçük iniltiyi ve öpüşmeyi derinleştirirken bana yapışmasını seviyorum, dilimi horozumu kullanmak istediğim gibi kullanıyorum, her sahiplenici vuruşta onu talep ediyorum. Dudaklarımız tekrar tekrar birleşiyor, ta ki ben başka kim olduğunu unutana kadar.

odada. Kollarımdaki muhteşem prensesin dışında var olan hiç kimse yok. Bana doğru kayıyor ve ben de onu neredeyse kucağıma gelene kadar daha da yaklaşıyorum ve kalçası beni ne kadar sertleştirdiğini neredeyse acı verici bir şekilde hatırlatarak sikime doğru bastırıyor. Nefes nefese, son bir isteksiz ısırıkla ağzını benimkinden ayırıyorum, çünkü bütün geceyi onu öperek geçirebilir, dudaklarında kaybolabilirim.

Halla'nın parmakları saçlarımda sıkılaşıyor ve sonra utangaç bir şekilde ağzını ağzıma bastırıyor. "Benim de seni öpemeyeceğimi söyleyen bir şey yok, değil mi?"

İniltimi bastırıyorum. "Hiçbir şey yok."

Ve sonra sevimli yaratık kucaklaşmamızın kontrolünü ele geçiriyor ve beni kendi başına öpmeye başlıyor. Öpücükleri küçük, yumuşak, ısırın, fethetmekten çok kızdıran öpücükler. Bu beni büyülüyor, çünkü bunun tamamen içgüdüsel olduğunu biliyorum. Halla'nın bu şekilde çalıştığını fark ediyorum - benim ağzını acımasızca fethetmemin aksine, küçük ısırıklar ve küçük okşamalarla. Hükümdar olarak birlikte iyi olmamızın bir başka nedeni de bu.

Tabii ki, aletim bana her türlü varsayımı düşündürüyor olabilir, ama umurumda değil. Şu anda beni tutup ağzımı parçalayabilirdi ve ben de onun gelmiş geçmiş en güzel, en narin yaratık olduğunu düşünürdüm. Bana her şeyi yapabilirdi ve ben de isteyerek boyun eğdim.

Prensesim beni öperken boğazından küçük bir ses çıkarıyor, kolları boynuma dolanıyor ve onu geri öpmemi istediğini fark ediyorum. Onu geri öptüğümde şakacı ısırıkları kesiliyor ve sonra dillerimizi birbirimizin ağzında dans etmek için kullanıyoruz, şehvetli bir yalama değişimiyle ağzını her yerde hayal etmeme neden oluyor.

Onu bir kez daha usulca öpüyorum ve sonra çekiliyorum. "Seni yatağa yatırmama izin ver, aşkım."

Gözlerinde tedirginlik parlıyor ve bana gergin bir şekilde başını sallıyor. Yatağa geri oturuyor ve sonra eteklerini bacaklarından aşağıya doğru düzeltiyor. "Şimdi ne olacak?"

Terliklerinin uçlarının eteklerinin altından dışarı çıktığını görüyorum. Bir ayağını elime alıyorum ve ayakkabıyı rahatça çıkarıp bir kenara atıyorum. Gözleri kocaman açılıyor ve olduğu yerde donmuş bir şekilde bana bakıyor. Ayak bileğini okşarken titrediğini hissedebiliyorum ve diğer ayakkabıyı da çıkarıp bir süre ayaklarını oarak rahatlamasını sağlamaya çalışıyorum. Dokunuşum onu daha da geriyor.

"Bana tapınakta geçirdiğin zamanı anlat," diye mırıldanıyorum. Dikkatini dağıtmaya çalışıyorum ve umarım işe yarar.

"Tapınak mı?" diye yineliyor, yüzünde şaşkın bir ifadeyle. Bakışları ellerim ve yüzüm arasında gidip geliyor.

"Evet. Orada geçirdiğiniz zamandan keyif aldınız mı?"

Halla bana sanki ikinci bir kafam çıkıyormuş gibi bakıyor. "Kaçak olarak yaşamak hoşuma mı gitti? Suikastçıların beni öldürmek ve taht üzerindeki tüm hak iddialarını ortadan kaldırmak için gelecekleri günün bugün olup olmadığını merak etmek? Onlardan biri olmadığım için barış muhafızları tarafından bir yabancı olarak görülmek ve kim olduğumdan dolayı benim hakkımda hiçbir şey yapamamaları?"

Sormamalıydım. "Bunu yaşadığın için senden nefret ediyorum."

Sözlerim karşısında yumuşuyor ve omuzlarını silkiyor. "Yolumun böyle olmasını beklemiyordum." Sesi alçak ve hüzünlü. "Küçük yaştan beri Yshrem'i güçlendirmek için bir evlilik yapacağım konusunda eğitildim. Tapınağa geldiğimde çok uzun bir süre ne yapacağımı bilemediğimi itiraf etmeliyim. Kimse tahtını barbarlara bırakmış, evde kalmış bir kraliçeyi istemez."

"Hayat kurtarmak için yapmanız gerekeni yaptınız. Eminim bunu görüyorsunuzdur?" Ayaklarını ovmayı bıraktım, çünkü bu iş istemediğim bir yöne doğru gidiyor. Onu rahatlatmak ve dikkatini dağıtmak yerine daha da üzülüyor.

"Bir hükümdarın verdiği kararı herkes anlayamaz." Gülümsemesi küçük. "Şikâyet etmemeliyim. On altı yıl önce babana seni koruduğumu söylediğinde hayatımı kurtardın. Sanki kılıcın önünde en cesur savaşçılar gibi duruyormuşum gibi konuştun."

"Öyle değil miydin? Adamlarınızla bir kraliçe kadar sakın bir şekilde yüzleştiniz."

"Ama ben kraliçeydim."

"Evet, senin boğazını kesmeleri, babamın adamlarını suçlamaları ve sonra da tahtı kendilerine almaları çok kolay olurdu. Bunun yerine, yapılacak doğru şeyin bu olduğunu düşündüğün için düşmana karşı durdun."

"Sırf yanlış babaya sahip olduğu için birinin bir çocuğu öldürmesine asla izin vermem."

"Ben de öyle." Sırıtiyorum ve dizlerimin üzerine kayıyorum, sonra da ayaklarının önünde yere diz çöküyorum. "Gördün mü? Anlaştık. Sen benim hayatımı kurtardın, ben de seninkini. Biz eşitiz."

"Mmm." Benimle aynı fikirdeymiş gibi konuşmuyor. Sorun değil. Aynı fikirde olmak zorunda değil. Şu anda güçlü bir konumdayım. Ben kralım ve istediğimi yapar, istediğimi alırım.

Ve şu anda, gelinimi almak için

sabırsızlanıyorum. Ayağını dikkatlice

kaldırıyorum ve kemerini öpüyorum.

Nefes nefese kaldı, dokunuşumla sarsıldı. Gözleri yumuşuyor ve dikkatle beni izliyor.

"Gıdıklanıyor musun?" Ne kadar duyarlı olduğunu severek soruyorum. Nasıl hissettiğini saklayamıyor ve ben de onun normal ağırbaşlı tavrının kaybolmasına ve yanımda soğuk, asil prenses yerine ürkek, büyülenmiş bir kadın olmasına bayılıyorum. O her ikisi de ve ben onun her iki yönünü de seviyorum, ama yatağında istediğim sadece biri var.

"Bilmiyorum," diye itiraf ediyor Halla. "Daha önce hiç kimse ayaklarıma böyle dokunmamıştı."

"Bu sana nasıl hissettiriyor peki?" Eğilip kemeri tekrar öpüyorum, çekilirken dilimin alt tarafa sürtünmesine izin veriyorum.

Nefesini içine çekiyor ve bakışları bana kilitlenmiş bir halde yatakta kıvranıyor. "Ben... Bilmiyorum." Nefesi kesilmişti. "Bunların hepsi çok... yeni."

Gelinime hiç dokunulmamış. Bu durum karşısında hissettiğim şiddetli haz dalgasına engel olamıyorum. "Yaptığım bir şey hoşuna gitmezse söyle o zaman."

Halla başını sallıyor ve ben tekrar ayağını öperken hareketsiz kalıyor, sonra ayak bileğine doğru ilerliyorum. Ağzımı ayak bileğinin ve baldırının yumuşak derisine bastırarak ileriye doğru öpmeye devam ettiğimde sessiz kalıyor. Narin kemiklerini ve içinden geçen her titremeyi hissedebilmeyi seviyorum. Yine de geri çekilmiyor ve durakladığımda, ben bir kez daha eğilene kadar yüzünde bir hayal kırıklığı titreşimi beliriyor.

Belki de gelinimi memnun etmek için çok yavaş davranıyorum. Rahat ettiğinden emin olmak için zaman ayırmak istiyorum ama belki de işleri daha da zorlamalıyım. Bir elimi zarif baldırından yukarı kaydırıyorum ve bacakları dizlerine kadar ortaya çıkana kadar eteklerini geriye doğru itiyorum. Hiçbir şey söylemiyor ama yanaklarındaki pembe kızarıklık parlıyor. Aşağı uzanıyor ve eteklerini elinde topluyor... ve sonra yavaşça yukarı çekiyor,

beyaz kalçalarını ve kalçalarının hemen altına kadar inen pantolonun kışkırtıcı görüntüsünü ortaya çıkarıyor.

Bu bir davet gibi geliyor. Ve dudağını ısırıp bana endişeli bir bakış attığında, bunun bir davet olduğunu anlıyorum.

İleriye doğru bastırıyorum ve ağzımı tekrar ayak bileğinin üzerinde gezdiriyorum, sonra tıpkı kolumda yaptığım gibi yavaşça yukarı doğru ilerlemeye başlıyorum. Titriyor ama nefesinin yumuşak törpüsü bana bunun korkudan çok heyecan olduğunu söylüyor. Baldırını, sonra dizini öpüyorum ve sonra uyluğunun kremi etine doğru ilerliyorum. Bu noktada boğazından küçük bir inilti geliyor ve yatağın üzerinde kayıyor.

Eteklerini kalçalarına doğru daha da itmeden önce ellerini okşayarak daha yukarıdan öpüyorum. Pantolonu tamamen ortaya çıkıyor ve ben ona bakarken huzursuz bir şekilde bakışlarımın altında kıpırdanıyor. "Çok güzelsin," diye mırıldanıyorum, sesimi alçak tutarak sanki odada sadece ikimiz varmışız gibi hissettiriyorum. Pen ve Ishera'nın mümkün olduğunca sessiz kalacaklarını biliyorum ama Halla'nın onların orada olduğunu unutmasını istiyorum. Sadece ve sadece bana odaklanmasını istiyorum. "Bunları çıkarabilir miyim?"

Ve eğilip bir pantolonun paçasının kenarını süsleyen ruju ısıırıyorum.

Halla'nın dudakları aralanıyor ve titreyerek nefes alıyor. "Ben... tamamen soyunmalı mıyım?"

"İstiyor musun?"

Tereddüt ediyor. "Bilmiyorum." Bakışları odanın kenarındaki kadınlara kayıyor.

"Eteklerinin altından da seni tatmin edebilirim, biliyorsun." Sanki kendi kalbim bir demircinin çekici kadar gürültülü çarpmıyormuş gibi ona en ukala sırtışımı veriyorum. "Güzelliğini benden başka kimse görmeyecek. Belki gerisini yarın geceye saklarız, ne dersin?"

Güzelce kızarıyor ve dudağını ısıyor, sonra başını sallıyor.

Ona gülümsüyorum, çünkü güzelliğin de ötesinde, sonra ellerimi kalçalarından yukarı, pantolonunun bel bandına kadar kaydırıyorum. Yavaşça aşağı doğru indiriyorum, daha solgun bir ten ve hafifçe yuvarlanmış bir göbek ortaya çıkıyor. Dün taht odasında nasıl görüldüğü zihnime kazınmıştı ve onu bir kez daha çıplak görmek için sabırsızlanıyorum. Bundan da öte, onu tatmak için sabırsızlanıyorum. Yıllardır ağzımı onun amına dayamayı arzuluyorum. Halkımın geleneklerine göre onunla evlenmeyi hayal ettim ve hayallerimde, zevkle tepki veriyor ve daha fazlası için aç. Şimdiye kadar, gerçek Halla hayallerimin her birini aştı.

Bu karşılaştırmanın nasıl sonuçlanacağını görmek için sabırsızlanıyorum.

Kumaşı yavaşça kalçalarına kadar indiriyorum ve kalçalarının arasındaki bukleler tamamen bakışlarıma maruz kalıyor. Burada bile narin ve kadınsı bir hali var ve ilerleyip ağzımı oraya bastırarak öpmekten kendimi alamıyorum.

Nefesi yarı soluk, yarı iniltiyle dışarı fırlıyor. Bir eli omzumu sıkıyor ve sonra bırakıyor.

"Bana dokunabilirsin," diyorum ona, elini kavrayıp tekrar tenime doğru çekerek. "Bana istediğin kadar dokunabilirsin. Hoşuma gidiyor."

"Mathior," diye fısıldıyor Halla ve çenemi okşuyor. Gözleri yumuşacık. "Bazen sanki rüya görüyormuşum gibi geliyor. Rüya mı görüyorum?"

"Sana bunun ne kadar gerçek olduğunu göstereyim," diyorum ve sonra pantolonunu yırtıp atıyorum. Narin, işlemeli kumaşı yok ediyor olmam umurumda değil. Onu şu anda çıplak ve dilimin altında istiyorum. Bunun için çok uzun zamandır açlık çekiyorum. Kalçalarını ayırıyorum ve sonra ağzım onun üzerinde.

Haykırıyor, elleri başıma gidiyor. Bir saniye sonra parmaklarını saçlarımda dolaştırıyor ve kalçaları yüzüme çarpıyor. O kıvrılırken onu tutmak için kalçalarından birini kavriyorum ve ağzımı etinin üzerinde tutuyorum. Aminin dikişi inanılmaz derecede ıslak ve dilimi üzerinde gezdiriyorum, acele etmemeye ve onu öğrenmeye kararlıyım.

Ve o yalamayla, kadınının ilk tadını alıyorum. Misk kokulu ve yoğun ve ağzım sulanıyor, daha fazlası için açım. O mükemmel, burada bile ve ona derin bir yalama daha veriyorum, kıvrımlarını dilimle itiyorum ve tatlılığının derinliklerine iniyorum. Dilimin ucuyla onu öğreniyorum, aminin katmanlarını izliyorum ve hangi dokunuşlardan hoşlandığını öğreniyorum. Klitorisinin ucuna geldiğimde vücudundan nefesler fışkırıyor. "Mathior!"

"Sana sahibim," diyorum ona acil yalamalar arasında. Gitmesine izin vermek istemiyorum. Burada olmak, ben onun en mahrem yerini yalayıp yutarken yüzümün kalçaları tarafından sarılması? Sonsuza kadar burada kalabilir, amcığını yalayabilir ve vücudunu sarsan her titremenin tadını çıkarabilirdim. "Seni tatmama izin ver, Halla. Her şeyini tatmama izin ver."

İnliyor ve kalçaları avuçlarımda titriyor. Elleri saçlarımı sıkıyor ama aldırmıyorum çünkü klitorisini yaladığımda vücudu küçük bir sarsıntı geçiriyor ve nefesi kesiliyor. O küçük soluklardan daha fazlasını istiyorum. Bu yüzden dilimle klitorisini daire içine alıyorum, sonra doğrudan yalıyorum. Halla bana doğru yükseliyor ve ben de tekrar tekrar yapıyorum. Tepki veriyor ama henüz boşalmasını sağlayamadım.

Ve onu boşaltmayı çok istiyorum. Ona zevk vermezsem kocası olmaya layık olamam.

Dilimi klitorisinin alt tarafına değdiriyorum, sonra tepkilerini izleyerek yalama hızımı deniyorum. Emdiğimde ve doğrudan klitorisine bastırdığımda titriyor, ama tatlı zevk sesleri çıkarıyor

yanına srtndğmde, ama tam olarak dokunmadığmda. Büyüleyici. Doğrudan klitorisine değil, etrafına sürtünmeye odaklanıyorum ve inlediğinde, kalçalarını biraz daha sıkı kavırıyorum, kendi heyecanım beni teşvik ediyor. Onu yakalayıp çılgınca yalayarak doruğa ulaştırmamak için elimden geleni yapıyorum, çünkü o benim gibi değil. Ona ne kadar hızlı ve sert dokunursam daha hızlı boşalmasını sağlayamam. Bu yüzden ona ihtiyacı olan alaycı dokunuşları yapmaya devam ediyorum, dilim klitorisinin başlığı boyunca dans ediyor ve flört ediyor ama asla tam olarak dokunmuyor.

Nefes nefese kalmasına, vücudunun bana karşı kıpırdanmasına bayılıyorum. "Mathior," diye nefes nefese kalıyor ve saçımdaki el sıkılaşıyor. "Ben... bekle... bilmiyorum..."

"Bana durmamı söyle, duracağım," diye kısaca mırıldanıyorum ve sonra başımı tekrar indirerek dikkatimi ona daha fazla veriyorum. Onu bir sonraki seviyeye taşımak, vahşileştirmek istiyorum ve bu yüzden bir elimi ağızımın altına kaydırıyorum ve henüz dilimi ayıramadığım yerlerde amını okşamaya başlıyorum. Gbeğinin girişine bir parmağımı vuruyorum ve sıkılaştığında, klitorisini kucaklamaya devam ederken bile ucunu içeri sokuyorum.

"Hayır," diye bağılıyor, sanki kendini ağızıma bastırabilecekmiş gibi altımda yükseliyor. "Hayır... durma. Lütfen. Mathior!" Sesi dilimin her darbesinde daha acil ve ihtiyaç dolu bir hal alıyor.

Sikim derime srtnyor ve kendimi yatağın kenarına srtnmemeye zorluyorum, yoksa boşalacağım ve önce kadınımla tatmin etmeyi bitiremeyeceğim. Onun boşalmasına ihtiyacım var, hem de öyle sert ve öyle güzel boşalmalı ki benimle evlenmek için can atmalı. Tatmin olmamış bir kadın, kendisine evlenme teklif eden erkeği geri çevirebilir ve ben o erkek olmamayı hedefliyorum.

Bir parmağımı amına sokuyorum ve ne kadar sıkı ve ıslak olduğunu görünce neredeyse kontrolümü kaybediyorum. Halla zevkle inliyor ve dilime karşı balının yeni bir akıntısını hissediyorum. Eğer amcığının esnemesi ve titremesi bir gösterge ise, çok yakın. Nefes alışları ve çığlıkları sıklaşıyor ve kalçalarını ağzıma karşı çılgınca sallıyor. Onun heyecanı benimkini de körüklüyor ve deri pantolonumun içine dklmemek için kendimi zor tutuyorum. Parmağımla içine giriyorum, sikimle istediğim gibi amına pompalıyorum. Bu "tatmanın" bir parçası değil ama kendime engel olamıyorum. ıkardığı yumuşak çığlıklara ve vücudunun parmağımın etrafında kenetlenme hissine çok bağımlıyım. İlkinin yanına bir tane daha sokuyorum ve sonra amını okşarken parmaklarımla onu yavaşça beceriyorum.

Kalçaları titriyor ve gırtlaktan bir çığlık atıyor. Amcığı parmaklarımla etrafında kasılıyor ve sonra balı ağzıma doluyor. Doruğa ulaştığında ağzıma doğru yükseliyor ve ben de mümkün olduğunca uzun süre doruğa ulaşmasını sağlamaya kararlı bir şekilde ona sokulmaya devam ediyorum. Bir iniltiyle titriyor ve sonra sanki vücudundaki tüm gücü kaybetmiş gibi krklerinzerinde gevşiyor.

Bu anın bitmesine izin vermek istemeyerek amını okşamaya devam ediyorum. Onu bu kadar sert bir şekilde doruğa ulaştırdığım için şiddetli bir tatmin hissediyorum. Halla dilimin her darbesinde titriyor ve kalçaları birbirine kaymaya başlayana ve beni artık orada istemediği belli olana kadar devam ediyorum. Elbette hâlâ daha fazlasını yapmak istiyorum. Vücudum onun farkındalığıyla zonkluyor ve kokusu burnumda, tadı dilimde. Diğer damatlar, kadınları yataktanlerinde bellerine kadar çıplak bir şekilde yayılmışken nasıl durabilirler ki? Kalasının i tarafına ateşli birpck konduruyorum. "Halla'm."

Yanıt olabilecek nefes nefese bir ses çıkarıyor.

Yatakta ilerleyip onun üzerine sürünüyorum. Pantolonum hâlâ üzerimde ve bu gece hiçbir şey yapmayacağım ama ona sarılmak, doruk noktasından kurtulurken yüzünü görmek istiyorum. Yatakta onun yanına geçiyorum ve yanağını okşuyorum, burnumu tenine sürüyorum. Onu öpmek istiyorum ama dudaklarımda amının tadını da kaybetmek istemiyorum. "Benim tatlı aşkım."

Halla'nın gözleri buğulu, dudakları ısırmaktan pembe ve dolgun. Saçları dağınık ve yüzünde hafif bir ter parıltısı var. Onu hiç bu kadar güzel görmemiştim.

İnliyor ve bir elini yüzüme koyarak beni vahşice öpüyor.

Onu kollarıma çekiyorum, dilimi ağzına sokuyorum, hissettiğim tüm aciliyeti ona veriyorum. Aç öpücükler paylaşıyoruz ve sonra nefes nefese çekiliyor. "Bu... Ben... söyleyecek kelime bulamıyorum."

"Seni memnun ettim mi?" Burnumu onunkine sürüyorum. Sonsuza kadar burada kalmak ve sadece onu içime çekmek istiyorum.

"Ah evet," diyor bana, nefesi kesilmiş bir halde. Eli göğsümde bir aşağı bir yukarı geziniyor, sanki o da bana dokunmadan duramıyormuş gibi. "Ama sen..."

"Yarın." Gözlerimi kapatıyorum ve eline bir öpücük konduruyorum. Ona olan ihtiyacım neredeyse beni eziyor ve derin nefes alarak elini ağzıma götürüyorum.

"Bu gece hiç zevk almadın mı?"

"Benim zevkim tamamen seni memnun etmektir, aşkım."

Elini kavrayışından çekip göğsümden aşağı kaydırıyor, sonra pantolonumun beline doğru ilerliyor. "Sana... dokunabilir miyim? Senin bana dokunduğun gibi?" Ve cesurca sikimi avuçladı.

Nefesim bedenimi terk ediyor. "Bana dokunmak mı istiyorsun?"

"Buna izin var mı?" Tereddüt ediyor, elini kasıklarımdan çekmeye başlıyor.

Oraya geri itiyorum, çünkü onun dokunuşunu hava almaktan daha çok istiyorum. "Nasıl istersen," diyorum ona.

Halla'nın dudakları ayrılıyor ve sonra cesur bir vuruşla sikimi okşuyor. Gözlerimi kapatıyorum, çünkü onun dokunuşu beni kontrolümü kaybetmeye çok yaklaştırıyor.

"Hayal ettiğimden daha büyüksün," diye fısıldıyor, bir yandan da parmakları uzunluğumu izliyor ve ana hatlarını çiziyor, bir dokunuşla öğreniyor. "Buran hassas mı?" Başımı salladığımda bana büyülenmiş gibi bakıyor ve pantolonumun üzerinden beni okşamaya devam ediyor. "Ne iyi hissettiriyor? Sana nasıl dokunmalıyım? Beni nasıl okşayacağını biliyordun ama bu tamamen yeni bir şey." Bana doğru eğiliyor, dudakları dudaklarıma değecek kadar yaklaşıyor ve fısıldıyor. "Ve öğrenmek istiyorum."

Bir iniltiyle elini kavıyorum ve bana nasıl dokunması gerektiğini gösteriyorum. Onun yaptığı gibi nazik dokunuşlar kullanmıyorum. Benimkiler acımasız ve hızlı ve kendimi doruğa çıkarmak için elini kullanırken dudaklarının şaşkınlıkla ayrıldığını görmek şimdiye kadar gördüğüm en güzel şey. Ben hızlı ve sert bir şekilde boşalırken onun adı dilimde. Neredeyse acı veren bir keyifle deri pantolonumun içine dökülüyorum ve sonra tamamen tükenmiş bir halde battaniyelerin üzerine düşüyorum.

Halla yüzümü okşuyor, büyülenmiş gibi. "Bu hoşuna gitti mi?"

Bir kahkaha attım. "Memnun etmek" çok basit, çok iyi niyetli bir kelime gibi görünüyor. "Tamamen."

Yanımdaki battaniyenin içine gömülüyor ve yanağını omzuma yaslıyor. "Şimdi ne olacak?"

Onu kendime çekiyorum ve saçlarını okşuyorum, elimden geldiğince her yerini okşuyorum. Henüz ondan vazgeçmeye hazır değilim, ama vazgeçmem gerektiğini biliyorum. Bir gün daha, kendime hatırlatıyorum. Bir gün daha ve o gerçekten benim. "Şimdi şahitlere seni memnun edip etmediğimi söylemelisin ve sonra törene kadar ayrılmalıyız."

"Ah." Halla kaşlarını çatıyor ve yüzünü omzuma yaslıyor. "Henüz gitmeye hazır olduğumdan emin değilim."

Bunu söylemesine bayıldım. "Sadece bir gün kaldı ve düğüne kadar sen de benim gibi inzivaya çekileceksin. Bu, her ikimize de rahiplerin huzuruna çıkana kadar istediğimiz zaman evliliği reddetme fırsatı vermek içindir."

"Peki ya seninle evlenmeyi reddetmeye karar verirsem?"

Böyle bir şeyi düşünmek bile bana acı veriyor ama ona bir seçenek sunacağıma söz verdim. "Herkes düğünümüzden önceki akşam talihsiz bir ölümle karşılaştığını söyleyeceğim ve seni istediğin tapınağa götüreceğim. Eğer barış muhafızları sana uygun değilse, sana başka bir ev buluruz." Güzel yüzündeki saçları geriye doğru okşadım. "Sana benimle her zaman güvende olacağını söylediğimde ciddiydim."

Halla'nın kaşları çatıldı. "Ama düğünümüzden önceki akşam öldürülürsem, insanlar bana kötü bir şey yaptığını düşünmezler mi?"

"Bırakın ne istiyorlarsa onu düşünsünler. Önemli değil."

"Bu benim için önemli! Yshremi halkı zaten size güvenmiyor. Eğer bir çeşit barış umuyorsanız..."

Eğer Halla'ya sahip olamazsam, tüm Yshrem yanabilir, umurumda değil. Yine de böyle bir şey söylemiyorum çünkü kendisini mecbur hissetmesini istemiyorum. Bana gelmesini istiyorum çünkü

beni istiyor. Çünkü amcığında ağzımı kullanmaktan zevk aldı. Çünkü daha fazla öpücük ve okşama istiyor.

Çünkü beni istiyor.

İstediğim şeyin imkansız olabileceğini biliyorum. Bana karşı duyguları her zaman babasının ölümü ve krallığının babam tarafından fethedilmesiyle renklenecek. Ama ben onu hep Halla olarak gördüm, çocukken beni kurtaran o güzel kız olarak. Beni Cyclopae Kralı'ndan daha fazlası olarak görmesini istiyorum.

Göreceğiz bakalım.

Ayağa kalkıyorum ve giysilerini düzeltmesine yardım ediyorum. Bu yatakta onunla saatlerce yatmak istiyorum ama bunun akıllıca olmayacağını biliyorum. Ben kralım ama bir kral bile arada sırada geleneklere boyun eğmelidir. Ayağa kalkmasına yardım ediyorum ve son bir kez yanağını okşuyorum. "Yarın görüşürüz, aşkım."

"Bana sürekli öyle diyorsun," diye mırıldanıyor Halla.

"Ben de öyle." Kendimi açıklamıyorum. Bırakın ne yapacağına o karar versin. Nasıl hissettiğimi biliyorum.

Bana titrek bir gülümseme veriyor ve sonra ellerini saçlarının üzerinde gezdiriyor. Bunu yaparken yüzündeki o muhteşem, mesafeli ifade bir kez daha değişiyor ve Prens Halla geri dönüyor, utangaç bakire Halla içine çekiliyor. Eteklerini topluyor ve odanın kapısına yöneliyor. Çıkarken Ishera ve Pen onu kuşatır. Cevabını özel olarak alacaklar ve daha sonra ziyafet için gelenlerin önünde mahkemede açıklayacaklar. Düğünden önce toplananların önünde müstakbel gelinleri tarafından küçük düşürülen pek az damat vardır ve bunun nedeni her Tepegöz savaşçısının, kadınıni terk etmeden önce onu memnun etmek için elinden geleni yapmasıdır.

Halla'nın cevabının kötü olacağını sanmıyorum. Ancak bu, düğünden önce fikrini değiştirmeyeceği anlamına gelmiyor. Bir an tereddüt ettim, daha fazlasını yapabilir miydim diye düşündüm. Onu daha uzun süre tatmin etmeli, üç, dört ya da on kez boşalmasını sağlamalıydım. Bu onun fikrini değiştirir miydi, eğer bu noktada değiştirilebilirse.

Ancak bir tepegözle evlenemeyeceğine karar veren Halla'nın fikrini hiçbir yalama ve zevk değiştirmeyecektir.

HALLA

İki dişi Cyclopae beni odalarımâ götürürken hâlâ şoktan uyuşmuş durumdayım. Onlara cevabımı verdiğimde sıırtmadılar - evet, Mathior beni yatakta memnun etti. Bu yüzden onları çok seviyorum. Sonra odama geri gönderildim ve yalnız kaldım. Yatağın kenarına oturdum ve sersemlemiş bir halde odama baktım.

Burası kısa bir süre önce terk ettiğim odanın aynısı olmasına rağmen, kendimi farklı biri gibi hissediyorum. Battaniyeler ve yatak takımları ince Yshremi dokuması ama yatağımın ayak ucundaki kürklü pelerini elime alıp yumuşak kenarlarına dokunuyorum çünkü beyazlığı bana Mathior'un pelerinini hatırlatıyor. Duvardaki sancağa bakıyorum. Bir zamanlar orada babamın aile arması asılıydı ve diğer duvarı da Yshremi efsanelerinden oluşan bir duvar halısı kaplıyordu. Onlar gitti ve yerlerine, Yshrem'in yönetici hanesinin yarın Cyclopae kralıyla birleşeceğini hatırlatırcasına sancaklar asıldı.

Sanki unutabilirmişim gibi.

Kalçalarımı sıkıyor ve titriyorum. Bana dokunduğu yer hâlâ nemli ve zonkluyor. Gözlerimi kapatıp yeterince düşünürsem, dilini neredeyse orada hissedebiliyorum, kıvrımlarımı keşfediyor ve hiç hayal etmediğim şeyler yapıyor. Tıpkı kitaptaki gibiydi ve hayal ettiğimden çok daha iyi hissettiriyordu. Meme uçlarım hatırladıkça geriliyor ve elimi üzerlerinde gezdirme dürtüsüne direniyorum. Eğer bu "tadım" bu kadar iyiye, evlilik yatağının ne kadar harika olacağını hayal bile edemiyorum.

Aslında bu ihtimal beni heyecanlandırıyor. Yüzümün kızarmasına da engel olamıyorum. Mathior ondan sekiz yaş büyük olmamı ve muhtemelen çocuk doğurma yaşımı geçmiş olmamı umursamıyor gibi görünüyor. Tek umursadığı şey... ben. Beni öpmek. Benimle konuşmak. Tadıma bakmak. Bana aşkım diyor. Onun tarafından tamamen büyülendim. Tahtı Yshrem için nasıl kullanabileceğimi stratejik olarak düşünmem gerektiğini biliyorum, Cyclopae savaşları ve gelenekleri tarafından tamamen istila edilmemelerini sağlamak için, ama tek düşünebildiğim Mathior. Onun gülümsemesi. Öpücüğü.

Dilini.

Tanrılar yukarıda ama ben ona sırılsıklam aşığım. Kendimi yatağıma geri atıyorum ve artık olmadığım genç bir kız gibi iç çekiyorum.

"Fahişe," diye tükürüyor biri bana.

Yatağımda dik oturup odama göz gezdirdim. Yalnız olduğumu sanıyordum. Korku içime işliyor ve yaşlı bir kadın özel bahçemden çıkıp odama girdiğinde kaskatı kesiliyorum. Bıçak taşı mıydı ama bu bana zarar vermek için burada olmadığı anlamına gelmiyordu. "Kimsin sen?" Sesim sakın ve kararlı. "Odamda ne yapıyorsun?"

"Ben senin halkından biriyim." Sanki ayaklarının altındaki bir pislikmişim gibi bana kaşlarını çatıyor, dudakları küçümsemeyle kıvrılıyor. Sanki odanın sahibiymiş gibi odama giriyor ve bana doğru hışımla yaklaşarak yaşlanmış parmağını yüzüme doğrultuyor. "Ve sen utanmalısın!"

Bir şey söyleyemeyecek kadar şaşkınım. Odamın dışında muhafızlar var. Çığlık atabilirim ve anında bu kadının peşine düşerler. Zindanlara gönderilir ya da hayatımı tehlikeye attığı için idam edilirdi. Ama yine de... üzerinde ne bir bıçak ne de beni boğacak bir ip taşıyor - eğer o pörsümüş kollarıyla boğabilseydi bile. O da benim gibi Yshremi. "Utaniyor musun?"

"O tepegöz için kalçalarını açtığın için! O ve adamları babanı öldürdü! Topraklarımızı çaldı!" Gözleri yaşlarla parlıyor. "Halkımızın savunduğu her şeyi yok etti. Oğullarım o savaşta öldü. On altı yıl boyunca Tepegöz istilacılarından kalbimizin her atışında nefret ettik. Yshrem kraliyet soyunun son üyesi Prenses Halla'nın babasını öldüren canavarla evleneceğini duymanın nasıl bir his olduğunu bir düşünün."

"Mathior yapmadı-" diye fısıldıyorum ama o bana ters ters bakarak sözümü kesiyor.

"O Kral Alistair'in çocuğu, değil mi? Yatağını babanın kanıyla da kaplayabilirsin."

İrkiliyorum, çünkü sözleri çok acımasız. "Öyle bir şey değil."

"Öyle değil mi? Seni genç ve çekici olduğun için mi istediğini düşünüyorsun?" Bana küçümseyen bir bakış daha atıyor. "Zengin olduğun için mi? Ya da her türlü ayaklanmayı bastırmanın kolay bir yolu olduğu için mi? Ve sen de böyle bir şeye kanacak kadar aptalsın!"

Sözleri hançer gibi. Üzerime gelirken ondan uzaklaşıyorum ve kendimi yaramaz bir çocuk gibi hissediyorum. "Öyle değil," diyorum zayıfça. "O beni seviyor. Bana söyledi."

"Tabii ki öyle dedi. Sana senden nefret ediyormuş gibi davranıyorsa onunla evlenmek için muazzam bir aptal olman gerekirdi." Çenesini kaldırdı ve bana bir kez daha kaşlarını çattı. "Umarım onun ağzı, halkının hayatına değer."

Sesindeki kin beni şok etti. Kollarını göğsünün üzerinde kavuşturana kadar şaşkınlıkla ona bakıyorum. "Muhafızları üzerime mi salacaksın? Sana gerçeği söylediğim için beni idam mı ettireceksin?"

Ağzım bir an için sessizce çalışıyor. "Hayır," diyorum sonunda. O benim halkımdan biriyken bunu nasıl yapabilirim? Mathior'la aramdaki ilişkinin nasıl olduğunu anlamıyor. Onun ne kadar nazik ve şefkatli olduğunu. Beni ne kadar sevdiğini ve kendimi ne kadar güzel hissettirdiğini.

Size sizden nefret ediyormuş gibi davranıyorsa onunla evlenmek için muazzam bir aptal olmanız gerekir.

Ben aptal mıyım? Ben yatakta öylece sessiz dururken, homurdanarak bahçeme dönüyor ve kapıyı bir kez daha arkasından kapatıyor. Taş sürtünmesine benzeyen bir ses duyuyorum. Gizli bir geçit o zaman. Yshrem Kalesi onlarla dolu. Ayağa kalkıp kapıyı kilitliyorum, sonra da büyük tahta sandığın duvara dayalı tarafını kapının önüne gelene kadar bastırıyorum.

Yatağıma dönüyorum, mutluluğum bir anda tükeniyor.

Gelişmekte olan Yshremi ayaklanmasını bastırmanın kolay bir yolu olduğu için mi güzel sözlere ve yetenekli bir dile kanıyorum? Mathior gerçekten bu kadar sinsi mi?

Onunla evlenebilir miyim? Evlenmeli miyim? Kenarları beyaz kürklü pelerini elime alıp okşuyorum ama artık bana zevk vermiyor. Tek düşünebildiğim Mathior ve onun gülümsemesi... ve halkıma ihanet edip etmediğimi merak ediyorum.

Karar vermek için bir günüm var.

Ertesi Gün

MATHIOR

T Düğün töreni Fırtınalar Saatinde, gün batımında yapılacaktır. Bu saat

Savaş tanrısı ve Cyclops'un koruyucusu, Balta Aron. Öğleden sonrayı dua ederek, hediyeler sunarak ve eğer bugün istediğimi elde edersem gelecekteki birçok savaşın sözünü vererek geçiriyorum.

Ve benim istediğim Halla.

Ama Aron, eğer beni dinliyorsa, bunu her zaman biliyordu. Dualarım on altı yıldır hiç değişmedi: Zafer ve savaş dolu uzun bir yaşam, halkım için refah ve Halla'nın yanımda olmasını istiyorum. Tanrılardan asla bir şey talep etmem ama bugün, en azından bunların bir kısmını bana bahsettiği için Balta Aron'a içten bir teşekkür gönderiyorum. Saatler sonra Halla benim olacak. Onun güzel yüzünü öpeceğim, yatağıma götüreceğim ve onu karım yapacağım. Bir daha kimse onu benden alamayacak ve her zaman yanımda olacak. Umurumda değil.

Cyclopae'de çadırlarda yaşarsak ya da o isterse Yshrem'e yerleşiriz. Elbette diğer topraklarıma yapılacak ilk ziyaretler var ama ondan sonra nereye gideceğimiz umurumda değil. Bırakın o seçsin. O benim yatağında olduğu sürece ben memnun olacağım.

Yine de en güçlü adaklar kanlı olanlardır ve bıçağımı çıkarıp Aron'a bir kez daha dua ettikten sonra pazumun etine derin bir kesik atıyorum. Kılıçlı koluma değil, çünkü sadece aptallar böyle bir şey yapar. Aron da kendisine tapan aptallar istemiyordur herhalde. Bıçağı sunağın üzerine bırakıyorum ve dua kâsesini koluma doğru kaldırarak kanla dolmasını izliyorum. İşim bittiğinde yarayı bağlıyorum ve düğünüm için giyinmek üzere odadan çıkıyorum.

Yakında, kendime söyledim. Halla yakında senin olacak.

Odama döndüğümde danışmanlar etrafımda pervane oluyor ve ben giyinirken bana tavsiyelerde bulunmaya çalışıyorlar. Bacakları boncuklu püsküllerle süslü deri tozluklarımı giyiyorum, savaşta işlediğim her bir cinayet için bir tane. Danışmanlar anlaşmalar ve sınırlar hakkında gevezelik ederken önce başımın yan tarafını, sonra da çenemi tıraş ediyorum. Sözlerini kesmeden kendi kendilerine konuşmalarına izin veriyorum, çünkü bunun tavsiyeye ihtiyaç duymaktan çok tartışmak için tartışmak olduğunu uzun zaman önce anladım. Kirli sakal kalmadığından emin olmak için bir elimi çeneme sürterek Halla'nın yumuşak kalçalarını ve ne kadar hassas olduklarını düşünüyorum. Derisini kazımak istemiyorum.

İki danışman Yşrem'de sikke basımı ve sikkelerde benim profilimin mi yoksa bir sembolün mü yer alması gerektiği konusunda tartışıyor. Buna cevap vermek kolay; bir tarafta Halla'mın yüzü, diğer tarafta ise benim yüzüm olacak.

Danışmanlardan biri, "Ona bu kadar çok güç vermek hoşuma gitmiyor, Birinci Savaşçı," diye söze başladı.

"O zaman iyi ki sana sormamışım," diyorum kolayca ve duvarda bir ayna buluyorum. Bir babanın oğlunu evlenmeden önce Cyclopae sembolleriyle boyaması gelenektir ama benim babam öldü ve etrafım bana kadınımın evlenmememi söyleyen aptallarla çevrili. Bunu kendim yapacağım. Aron'un satırını göğsümün üzerine parlak kırmızıya boyuyorum ve sonra göz bandımı çıkarıp aynada yüzüme bakıyorum. Halla beni tanıdığına iki gözüm vardı. Acaba bunu çirkin mi buluyor? Yoksa halkımın geleneklerinin ne kadar derin olduğunu mu anlıyor? Göz yarası halkım arasında her zaman gurur ve onur kaynağı olarak görülmüştür.

Ama... Halla'nın bana bakmaktan zevk almasını istiyorum, benim ona bakmaktan zevk aldığım gibi.

Bah. Gergin bir aptal gibi davranıyorum. Böyle şeyler için endişelendiğim için kendime kızarak, Aron'un Büyük Ejderha Tek Diş'le olan savaşındaki yara izini taklit ederek kaşımdan elmacık kemiğime kadar koyu kırmızı bir boya sürüyorum. Babamın soyunun sembollerini kollarımdan aşağıya ve karnıma doğru boyuyorum ve sonra yere bağdaş kurup beklerken meditasyon yapmak için elimden geleni yapıyorum. Tören boyası kuruduktan sonra beyaz kürk pelerinimi giyer ve gelinimin bana takdim edileceği taht odasına inerim.

"Birinci Savaşçı," diyor özellikle zararlı bir danışman, sesinde bir miktar sızlanma var.

"Ne?" Gözümü açmıyorum ya da dinlenirken yer değiştirmiyorum. "Meşgulüm."

"Bir sorun var, Birinci Savaşçı."

İçimdeki sabırsızlığı bastırıyorum. "Düğünümünden sonraya kadar bekleyebilir mi?"

İçimi tedirginlikle dolduran uzun bir tereddüt yaşıyorum. "Düğünle ilgili," diyor danışman sonunda. "Düğün olacağından emin değilim."

Gözümü açıyorum ve ona ters ters bakıyorum. "Rahatça konuş ve bana ne demek istediğini söyle."

Adam zorlukla yutkunur ve danışman arkadaşlarına kararsız bir bakış atar. Bir süre sonra öne çıkar ve boğazını temizler. "Gelininizin törensel banyoya katılma vaktinin geçtiğini ve henüz gelmediğini öğrendim. Kapısı çalındığında da cevap vermeyecek. Kimseye kapısını açmayacak."

Yavaşça ayağa kalkıyorum, kalbim göğsümde güm güm atıyor. "Beni reddetti o zaman?" Dünya bir anda gri bir küle dönüştü. "Kraliçem olmayacak mı?"

Adamın burnundan aşağı bir damla gergin ter yuvarlanıyor ve cübbesinin önüne sıçrıyor. "Biz-biz-biz bilmiyoruz, Birinci Savaşçı," diye kekeliyor. "Prenses Halla hiç cevap vermiyor."

Odamdan hışımla çıktım. "Beni hemen ona götürün."

HALLA

I Odamın penceresinden dışarıya, aşağıdaki avluya bakıyor ve aradan geçen on altı yılı düşünüyorum. On altı yıl önce gençtim. ve kibirliydim ve dünyada benim için hiçbir şeyin değişmeyeceğini düşünüyordum. Babamın Kikloplarla savaşa gittiğini biliyordum ama korunaklı bir kozanın içinde yaşıyordum ve bunun bizi gerçekten etkilemeyeceğini düşünüyordum. Kiklop savaşçıları duvarlarımızın dışında kamp kurduklarında bile, bunun kötü sonuçlanacağını düşünmemiştim. Sonuna kadar, babamın kazanacağını kesin olarak biliyordum.

Sonra bana onun ölüm haberini getirdiler ve her şey değişti.

Ben aynı Halla değilim, ama acaba hâlâ fazla mı kozalandım? Dünyadan -önce saray, sonra da Riekki'nin barış muhafızları tarafından- o kadar korunaklı hale getirildim ki, bir yalan gözümün önündeyken onu göremiyorum.

Yanlış bir karar vermekten çok korkuyorum, çünkü bu son kararım. Bir kez seçim yaptığımda, o yumurtayı kıramam.

derler. Mathior'un Yshremi gelini olacağım ve ya krallığının ihanetçisi ya da sevgili bir gelin olacağım.

Hangisi olacağımı belirlemek için kendi yargılarıma güvenmiyorum. Mathior hayatıma geri döndüğünden beri, her genç kadının olacağı gibi ona tamamen vurulmuş durumdayım. Otuz üç yaşımdayım ve yine de kendimi yalnızken onu düşünüp kıkırdarken buluyorum. Rüyalarım giriyor. Gözlerimi açtığımda aklıma gelen ilk şey ve geceleri yatağa girdiğimde aklıma gelen son şey o oluyor. Banyomda kendime dokunduğumda onu, onun sıcak gözlerini ve sırtısındaki güveni düşünüyorum.

Aradan on altı yıl geçti ve ben bir saatliğine tacı elinde tutan o aptal prenesten daha bilge değilim. O zaman da geleceğimi göremiyordum, şimdi de göremiyorum.

Yapılacak yanlış bir şeyse, bu evlilikten vazgeçmek için hâlâ zamanım var. Mathior'a o kadar kapıldım ki sağlıklı düşünemiyorum. Beni aptal yerine mi koyuyor yoksa beni gerçekten önemsiyor mu bilmiyorum. Çünkü onu istiyorum. Onu o kadar çok istiyorum ki içim acıyor ve kalbimin peşinden gidersem krallığımdan geriye kalanları yok edeceğimden endişeleniyorum.

Ya o büyüleyici sırtışlar yalansa? Ya bana "aşkım" dediğinde bunu sadece gözümü kamaştırdığı ve duymak istediğim şey olduğu için söylüyorsa? Düşmanımın kollarına koşabilecek ve bunun ne anlama geldiğini düşünmeyecek kadar çaresiz ve sevgiye muhtaçsam?

Onu istiyorum. Onu o kadar çok istiyorum ki, sadece kalçalarımın arası değil, ruhumun derinlikleri de ağrıyor. Ama bu on altı yıldır vermem gereken ilk karar ve sırf tüm hayallerinin gerçekleştiğini gören yalnız bir kız kurusu olduğum için yanlış bir karar vereceğimden endişeleniyorum.

Mathior büyük bir taklitçi olabilir. Tüm bunlar onun için bir oyun olabilir, Yshrem'i ezmek için bir çeşit sinsi numara.

bir kez daha parmağının altında ve ben de neşeli bir kalple bunun içine giriyorum. Objektif olmaya çalışıyorum ama yapabilir miyim bilmiyorum.

Çünkü tek düşünebildiğim Mathior'un gülümsemesi, kalçalarımın arasındaki ağzı ve bana dokunduğunda çıkardığı zevk sesleri, saçlarının bacaklarımın üzerine dökülmesi ve onu okşadığımda bana bakışı. Bana önemli olan tek şeyin ben olduğumu hissettirmesi.

Ellerimi yüzüme bastırıyor, patlamak isteyen çığlığa karşı koyuyorum.

Ne yapacağımı bilmiyorum. Lütfen, Peder, bana yardım edin. Mathior'u istiyorum, ama yanlış mı bilmiyorum. Bana bir işaret ver. Gözlerimi açıp pencereden dışarı bakıyorum ama beni karşılayan tek görüntü duvarın öbür tarafındaki Cyclopae çadırları ve birleşmiş evimizin sembollerinin yer aldığı afiş. Bundan bir şeyler mi okumam gerekiyor? Yoksa olmayan cevaplar mı görüyorum? Hayal kırıklığına uğramış bir iç çekişle arkamı dönüyorum.

Kapım acilen çalındı.

Şimdiye kadar hepsini görmezden geldiğim gibi bunu da görmezden geliyorum. Beni beklemekle görevli hanımlar olduğunu biliyorum. Beni yıkamaları ve düğün için giydirmeleri gerekiyor ve henüz bir cevap alamadım. Eğer tedbirli ve temkinli olursam, Mathior'un gerçekten konuşup konuşmadığından emin olana kadar bu evlilikten vazgeçeceğim. Korkum, geri adım atarsam onu küçük düşürmek ve işleri iyileştirmek yerine daha da kötüleştirmek. Fikrini değiştirip benimle evlenmek istemeyecek ve ben de Riekkı'nın tapınağına kalbi kırık ve pişmanlık dolu bir şekilde döneceğim.

Kapı tekrar çalınıyor, sonra üçüncü kez. Diğer taraftan erkek sesleri geliyor, ama ben pencereye geri dönüyorum ve kenarından eğilip temiz havayı içime çekiyorum. Bu on altı yıl önce sahip olduğum manzaraydı, ama bir

Kalenin etrafındaki duvar farklıydı ve o zamanlar ilkbahardı ve hava sonbaharla birlikte gevrekleşmemiştir. O zamanlar, aşağıda dünya harap olurken ben bu odada hanımlarımla birlikte beklerdim. Babam bir savaş meydanında ölüp ordusunun yarısını ve Yshrem'in tüm umutlarını da beraberinde götürürken ben oturup dikiş diktim. En üzücüsü de, babamın Cyclopae ve kralıyla neden savaştığını bile hatırlayamıyorum. Bir toprak anlaşmazlığı yüzünden miydi? Pek olası değil, çünkü Cyclopae sınırları sürekli değişiyor ve halkı çoğunlukla göçebe. Şehirleri çadır şehirler, bizimki gibi taştan değil. Bir kadın yüzünden mi? O da pek olası değil - babam annemin anısına çok bağlıydı ve annem doğum sırasında öldü. Bunun egolar, kibir ve algılanan hakaretler yüzünden yapılmış bir savaş olduğundan şüpheleniyorum.

Ne kadar yazık.

Kapıdaki vuruşlar daha ısrarlı ve sonra tamamen durdu. İyi oldu. Belki beni bir süreliğine rahat bırakırlar ve ben de konsantre olabilirim. Bir elimle şakaklarımı ovuşturup düşünüyorum.

Bir sonraki anda kapıdan gelen ağır bir gümbürtü beni yerimden sıçratıyor. Kaşlarımı çatarak dönüyorum ve tekrar gümbürdüyor. Tekrar. Tekrar. Hızlı ve acımasız, hiç de vurma sesi gibi değil, ahşabın bir balta vurduğunda çıkardığı kırılğan ses...

Bir an sonra, bir sonraki çarpma sesi daha da yüksekti ve bir balta kafası ahşabı dürttü. Kapımın ağır çıtalarında bir delik açılırken gözlerim fal taşı gibi açılmış ve şok içinde bakıyorum. Delik birkaç kesikle daha genişliyor ve sonra tanıdık bir yüz delikten içeri bakıyor. Bu Mathior, yarası parlak kırmızı boyayla kaplı. İçeriye bakıyor ve sonra beni görünce ağzı açık kalıyor. Müthiş bir küfür savurarak yumruğunu delikten içeri sokuyor, bir kolunu uzatabilecek kadar genişletiyor ve sonra kapımın ağır demirini çekip mandalı çeviriyor. Bir dakika sonra odama daldı.

Duvarın serin taşına yaslanıyorum, kalbim hızla çarpıyor. Yüzünde okunamayan sert bir ifade var ve boğazım kuruyor. Beni oyaladığı için kızgın mı? Bana fikrini değiştirdiğini söylemeye mi geldi? Bu düşünce bana acı veriyor ama çenemi kaldırıyorum ve pencerenin yanındaki yerimden kıpırdamıyorum.

Mathior yanıma geliyor ve o sırada daha da fazla boyayla kaplı olduğunu görüyorum, göğsünde ve kollarında kırmızı semboller var. Beni kendine doğru çekiyor, bakışları vücudumda geziniyor ve sonra yüzümde dinleniyor. "İyi değil misin? Yaralandın mı?" Bir elini alnıma koydu. "Ateşin mi var?"

"Hayır," diyorum, yoğunluğu karşısında irkiliyorum. Kendimi biraz aptal gibi hissediyorum çünkü deli gibi endişeleniyordum ama bu gelini için hiçbir şey umursamayan bir adamın ifadesi değildi. Bu benim iyiliğim için endişelenen bir adam ve göğsümde sevgi ve mutluluk çiçekleri açıyor.

Sözlerimi dinledikten sonra odamdaki büyük pencerenin açık panjurlarını ve pencereye ne kadar yakın durduğumu fark ediyor. Yüzünde saf bir ıstırap ifadesi beliriyor ve sonra kayboluyor.

Kendimi öldürmek istediğimi düşündüğünü fark ediyorum ve başımı hızla sallıyorum. "Öyle bir şey değil. Ben sadece... düşünüyordum."

"Düşünüyorum," diye yineliyor. "Neyi?"

Gülümsemeye çalışıyorum. "Babam, garip bir şekilde."

Bu sadece yüz ifadesini daha da yoğunlaştırıyor. Elleri omuzlarımı sıkıca kavırıyor ve sonra arkamızda biri boğazını temizliyor.

"Bizi yalnız bırakın," diyor Mathior ve sesi düz ve duygudan yoksun.

Cüppeli, sakallı bir adam öne çıkar. "Ama Birinci Savaşçı, bir damadı düğünden önce geliniyle yalnız bırakmak geleneklere aykırıdır-"

Mathior döner ve adama öyle sert bir bakış atar ki, araya giren kişi gözle görülür bir şekilde irkilir. Başını eğiyor ve diğerlerini de yanına alarak aceleyle dışarı çıkıyor. Bir saniye sonra kapı kapandı ve ben odada müstakbel kocamla yalnız kaldım. Bana dönüyor ve ağzı bir çizgi halinde inceliyor.

"Bu kadar mı mutsuzsun, Halla? Seni evliliğe zorlamayacağım."

"Beni zorlamıyorsun," diyorum hemen. "Sadece bir süre düşünmem ve kafamı toplamam gerekiyordu. Yapılacak doğru şeyin bu olduğundan emin olmak istedim."

Eğiliyor, sanki yalan arıyormuş gibi yüzümü inceliyor. "Dün gece seni memnun etmedim mi?"

Yüzüm hemen alev alev yanmaya başladı. "O değildi." "Yani memnun oldun mu?"

Tanrım, gerçekten de bana bunu cevaplatacak. Mahcup bir şekilde başımı sallıyorum ve daha fazlasını söyleyemeden önümde dizlerinin üzerine çöküyor, kollarını belime dolayarak beni kendine yakın tutuyor. "Halla," diye mırıldanıyor, sesi boğuk. "Son birkaç dakika içinde yüz yıl yaşlandım."

Çok yakınımıdaki parlak siyah başı okşamak istiyorum ve tereddüt ediyorum... sonra onun benim olacağına karar veriyorum, değil mi? Ona dokunabilirim. Bir elimi başına koyup okşuyorum, parmaklarımı gür saçlarında gezdiriyorum. "Seni endişelendirdiysem özür dilerim. Düşünmek ve doğru kararı verdiğimden ve kalbimin beni yanlış yönlendirmediğinden emin olmak için zamana ihtiyacım vardı."

Başını karnıma bastırıyor ve derin bir nefes alıyor. "Biri seninle konuştu. Benden şüphe etmeni sağladı."

"Mmm," diyorum kayıtsızca, çünkü yaşlı kadının ölmesini istemiyorum. En sevdiğim insan olmasa da, yeterince iyi niyetliydi. "Yine de düşünmem gerekiyordu. Ama evet, kızca hayallerimin sağduyumun önüne geçmesine izin veriyor muyum diye endişelendim."

"Seni istediğimden neden hep şüphe ediyorsun?" Mathior bana bakıyor, kalbi tek siyah gözünde. Yüzündeki boya bulaşmış ve muhtemelen elbisemin önünü süslüyor, ama umursamadığımı fark ediyorum. "Sana sevgimi göstermedim mi?"

Uzanıp parmaklarımı çenesinin üzerinde gezdirdim. "Mathior, şüphe ettiysem özür dilerim. Sadece... Ben senden çok daha büyüğüm..."

Bir hayvan gibi boğazından kısık sesle hırlıyor ve bir sonraki anda beni kollarının arasına alıp sanki hiçbir ağırlığım yokmuş gibi taşıyor. Bir saniye sonra sırt üstü yatağa atılıyorum ve eteklerimi yukarı itiyor.

Şaşkınlıkla bir çığlık attım ve onları geri ittim. "Ne yapıyorsun?"

"Sana ne kadar çekici olduğumu göstereceğim." Sanki endişelerimle onu bir şekilde gücendirmişim gibi yüzünde sert bir ifade var. "Yüzüme altı kez boşalana kadar o tatlı amını yalamam gerekiyorsa, yalayacağım."

"Mathior!" Karnımdaki ısı düşük titreşirken bile skandal bir nefes verdim.

"Yaşlı değilsin," diyor eteklerimi kenara çekip pantolonumu çekiştirirken. "Sen üç krallıktaki en güzel, en çekici kadınsın ve ben seninle evlenip seni kendimin yapmak istiyorum. Seni yatağında tutacağım"

Ne kadar mükemmel olduğunu anlayana kadar iki hafta boyunca. Sonra da bana yanıldığını söyleyeceksin."

"Genç ve yakışıklı bir kralın neden parası olmayan yaşlı bir kız kurusuyla evlendiğini anlamıyorum," diyorum, kalçamın iç tarafına sokulurken saçlarını yüzünden geriye doğru düzeltiyorum. Riekki merhamet et, onu itiyor olmalıydım. Yshremi soyluları ve Cyclopae savaşçılarıyla dolu koca bir kale düşünümüzü bekliyor ve biz burada yataktayız. Daha da kötüsü, kapıda birilerinin ne yaptığımızı duyacağından emin olduğum bir delik var... ve yine de başını tam da o noktadan uzaklaştırmasını istemiyorum.

Kalçama kondurduğu öpücükler arasında "Eski değil," diyor.

"Aventine'in bir prensesi var," diyorum ona endişeyle. "Bir liman şehir devletiyle iyi bir ittifak olabilir ve krallıklara zenginlik getirebilir."

Kalçalarımı birbirinden daha da uzaklaştırıyor, ta ki ben onun altına yayılana kadar. "Aventine bir lağım çukuru," diye mırıldanıyor. "Neden düşünümüzün eşiğinde başka kadınları önüme atıyorsun?" Dili amımın dikişlerinde gezinerek nefesimi kesiyor. "Aventine'in prensesinin tadı kesinlikle şu anda kollarımda olanınki kadar güzel olamaz."

Oh, Tanrım. Mathior öyle skandal şeyler söylüyor ki, sanki bir sıcaklık birikintisi içinde eriyormuşum gibi hissediyorum. "O zaman... benimle yatağında olmamı istediğin için mi evleniyorsun?"

Tekrar hırlıyor ve ben onu göbeğimde hissediyorum. Vücudum ürperiyor ve usulca haykırıyorum. "Seninle evleniyorum çünkü hayatımı kurtardığın günden beri benimsin. Seni on altı yıldır seviyorum, Halla. Sayısız savaşa katıldım ve İlk Savaşçı olabilmek için Tepegöz savaşçılarının saflarında ilerledim çünkü kral olduğumda sana sahip olabileceğimi biliyordum. Asla istemedim

Senden başka her şeyi." Dili kıvrımlarımın üzerinde geziniyor ve sonra bir parmağını yukarı aşağı kaydırarak onları birbirinden ayırıyor. "Sence bana siyasi evlilikler yapmam tavsiye edilmedi mi? Yshrem'in homurtularını düğünden başka bir şekilde bastırmak için?"

Suçluluk duygusu içimde dalgalanıyor. "Oh, ama-"

"Aması yok," diyor Mathior. "Senden asla vazgeçmeyeceğim. Sen benimsin. Benimle evleneceğini söyle." Kalçalarımın beşiğinden yukarı bakıyor, dudakları amımı örten bukleler tarafından gizlenmiş. Nefesini orada hissedebiliyorum, sıcak ve gıcıklayıcı, ama bakışlarındaki ifade hiç de şakacı değil.

"Seni seviyorum," diye fısıldıyorum ona. Bu kadar çabuk aşık olmak imkânsız gibi görünüyor ama o beni her an büyüledi ve bunu yapmaya devam ediyor. "Sadece Cyclopae ve Yshrem için en iyi olanı yapmanı istiyorum."

"Ben Cyclopae için evlenmiyorum," diyor beni inleten sert bir yalamayla. "Yshrem için evlenmiyorum." Bir yalama daha. "Seninle evleniyorum çünkü seni istiyorum ve senin de beni istemeni istiyorum."

"Seni istiyorum."

Bana attığı bakış zevkten vahşileşiyor. "O zaman gelinim olacağını söyle ve bu 'evde kalmış kız' saçmalığı bir daha olmasın."

"Ben seninim," diyorum ona, tamamen teslim olarak. Görünüşe göre her zaman onun olmuştum. Yaşlı bir kadının acı sözlerinin aklımı çelmesine izin verdim ve şüpheye düştüm ama yüzündeki endişeyi gördüğüm an beni sevdiğini anladım. Bu en muhteşem duyguydu. "Oh, Mathior. Mutlu olmaktan çok korkuyorum."

"Korkma," diyor amıma kondurduğu öpücükler arasında. "Seni yakaladım."

"Olmalı..." Dilini klitorisime değdirirken düşüncelerimi unutarak nefes alıyorum. "Ben...oh...bekle, Mathior. Düğünümüz için hazırlanmamız gerekmiyor mu... oh, tanrılar merhamet etsin." Dilinin klitorisime karşı hafif, alaycı daireleriyle beni yalamaya başlıyor ve bu hareketlerle birlikte kalçalarımı yuvarlamak istiyorum.

"Henüz değil," diyor bana, aynı anda hem sahiplenici hem de seksi. "Seni istiyorum ve düğüne kadar bekleyemem. Fikrini tekrar değıştirmeden önce gelinime şimdi sahip çıkacağım." Kalın bir parmak göbeğimin girişine bastırıyor, sonra girişte alay etmeye başlıyor ve kendimi boş, ağırlı ve o kadar vahşı hissediyorum ki yatakta kıvranıyordum, kalçalarımı onun can sıkıcı ağzına doğru kaldırıyorum. "Hemen şimdi."

"Ama senin geleneklerin..."

Ağzını sıcak bir damga gibi bana bastırıyor. "Geleneklere lanet olsun. Bırak krallarının geliniyle yatmak için nasıl sabırsızlandığına kıs kıs gülsünler. Hiç fark etmez. Gülecekler ve benimle alay edecekler ama sonunda sana sahip olacağım. Ne düşündükleri umurumda mı?"

Dilini kıvrımlarımın üzerinde gezdirirken başını tutarak nefes alıyorum. Çok iyi hissettiriyor ama yine de... "Hayır."

Bunun üzerine başını kaldırır. "Ne?"

"Geleneklerin önemli olduğunu kendiniz söylediniz. Halkınız kim olduklarıyla gurur duyuyor. Neden hepsini onurlandırmayalım ki? Birkaç saat bekleyebiliriz." Parmaklarımı hafifçe yüzünde gezdiriyordum, yara izine, onu örten boyaya, her şeye dokunuyordum. "Seni onurlandırmak isterim."

Mathior bir an düşünüyor. Kalçamın iç tarafını ısırtıyor ve henüz gitmek istemediğı çok açık. "Halla..."

Kibarca ekliyorum, "Ayrıca beni tüm mahkemenizin önünde cırılçıplak soyduğunuzu da hatırlamanızı isterim."

Mathior başını kalçalarımın arasına gömüyor ve omuzları titreyerek gülüyor. "Ben de öyle yaptım. Pekâlâ. Düğünü olması gerektiği gibi tamamlayacağız ve kimse benim irademin çelik gibi olmadığını söylemesin." Amıma son bir öpücük konduruyor, derin bir iç çekiyor ve sonra yataktan kalkıyor. "Gidip evlenelim mi o zaman?"

Bana elini uzattığında elini sıkıp ayağa kalkıyorum, sonra da giysilerimi düzeltiyorum. Eteklerimin ve ellerimin her yerinde kırmızı boya var ve vücudundaki semboller de lekeli. "Sanırım önce temizlenmeliyiz."

"Daha fazla gecikme," diye mırıldanıyor ve başını iki yana sallıyor. "O zaman gitmene izin vermeden önce bir öpücüğe daha ihtiyacım var." Beni kendine çekiyor ve nefesim kesilene kadar öpüyor, sonra nihayet beni bırakıyor ve yüzümü inceliyor, ardından yüzümdeki kırmızı lekeyi siliyor. "Savaşçıların düğünden önce neden kendilerini boyayla kapladıklarını şimdi anlıyorum - herkes geline el değmediğini bilsin diye."

Yüzüm kızardı.

Yanağımı okşuyor. "Çabuk yıkan. Yıkanacağımı biliyorum."

"Yapacağım," diye söz veriyorum ona. Ve bunda ciddiyim. Şüphelerim yok oldu ve bu adamla evlenmekten ve hayatın bizim için neler getireceğini görmekten başka bir şey istemiyorum. Arkasını dönerken elini tutuyorum ve parmak eklemlerine bir öpücük konduruyorum. "Seni korkuttuysam özür dilerim."

"Sana bir daha dokunursam bu odadan çıkmayız," diye uyarıyor ama elini tuttuğum yerden çekmiyor.

Kıkırdıyorum ve onu bırakmadan önce dilimin teninde gezinmesine izin veriyorum.

HALLA

T Düğün töreni bir bulanıklıktır.

Tüm bunların ritüeline odaklanmalıyım, ama Aklıma gelen tek şey Mathior. Büyük salonda sıra sıra dizilmiş yüzlerce insanı zar zor görüyorum - hem Yshremi hem de Cyclopae. Rahiplere ve bizim adımıza gönderdikleri dualara hiç dikkat etmiyorum. Yeminler, üzerimize söylenen şarkılar, hatta taç giyme törenim, bunların hiçbirinin önemi yok.

Yeni kocamla birlikte odalarım dönmek ve başladığımız işi bitirmekten başka bir şey düşünemiyorum.

Mathior'un eli düğün boyunca sık sık benimkine dokunuyor, parmaklarımı okşuyor ve öpmek için elimi ağzına götürüp parmak eklemlerimi dillediğinde onun da aynı şeyi düşündüğünü anlıyorum. Bu beni kızartıyor ve oda alkışlarla doluyor.

Ben düğün gününde gözleri kamaşan her gelinim ve aynı zamanda artık Yshrem, Cyclopae ve Adassia'nın kraliçesiyim. Nedense bu Mathior'un karısı olmaktan daha az önemli geliyor,

Yine de. Gülümsemesi her şey demek ve kalabalığın önünde tahtlarımıza oturup elçi üstüne elçi iyi dileklerini, selamlarını ve hediyelerini sunarken elini tutuyorum. Bize atlar, güzel yemekler, altınlar, mücevherler ve uzak diyarlardan gelen baharatlar veriliyor. Citadel'den saf kristalden bir flüt, Glistentide'dan ince ipekler ve zengin tahıl sunuları ve Aventine'den Mathior'un bana bakmasına neden olan bir çift ince dövülmüş çelik kılıç var.

Bunların derhal güvenli bir yerde saklanmasına karar verdim. Ayrıca kendime, bu benim fikrim olduğu için kıskanamayacağımı söylüyorum.

Yshrem ve Cyclopae'den hamur işleri ve pişmiş yemeklerle dolu bir kraliyet ziyafeti var. Kibarlık gereği her şeyden bir ısırık alıyorum ama hiçbir şey tatmıyorum. Konsantre olamıyorum çünkü Mathior yanımda oturuyor ve zaman zaman elime uzanıyor. Acaba bütün gelinler düğün günlerinde böyle midir? Çünkü olacaklardan başka bir şey düşünemiyorum... ve bunun için ne kadar istekli olduğumdan. Resimlerle dolu kitabı görüldüğünden çok daha fazla düşünüyorum ve Mathior'u, onun ağzını ve dün geceyi düşünüyorum.

"Gel," diyor kulağıma nefis bir ses ve ürperiyorum. Bir an için bunun bir emir olduğunu düşünüyorum ama kafamı kaldırdığımda Mathior bana elini uzatıyor. "Vakit geldi."

Sersemlemiş bir halde ayağa kalkıyorum ve ayağa kalktığımda salonda alkış tufanı kopuyor. Yüzler denizine bakıyorum - hem İşremi hem de Kikloplar - ve mutluluktan başka bir şey göremiyorum. Ülkeme ihanet ettiğimi düşünen asi muhalifler varsa da burada değiller. Belki de çok azdırlar ve zamanla sayıları hiç kalmayacaktır.

Bunun bir önemi yok. Ben yolumu seçtim ve bundan mutluyum. Hayır, mutludan da öte, zevkten başım dönüyor. Sıkıyorum

Mathior'un elini tutarak yanına gidiyorum ve büyük salondan mümkün olduğunca a ırba lı bir şekilde çıkıyoruz.

Özel odalarımıza doğru yürürken Yshrem'in koridorları sonsuz görünüyor. Benim odama değil de onunkine gitti imizi fark ettiğimde kalbim g  s mde sıkı ıyor. Tabii ki gidiyoruz. Yata ım çok güzel ama sadece bir kişi için yapılmış. Artık Mathior'un geliniyim ve bir daha asla yalnız uyumayaca ım.

Kalenin tanıdık bir kanadına açılan en uzun koridorda ilerliyoruz ve biraz tedirgin hissediyorum. Burası babamın odalarının bulunduğu kanattı. Mathior'un kolunu biraz daha sıkı tutuyorum, çünkü Cyclopae kocamla babamın odalarına girip giremeyece imi bilmiyorum. Bir şekilde bu yanlış görünüyor. Ama bunun yerine ayrı bir koridordan dönüp farklı bir odaya doğru ilerliyoruz. Mathior'un büyükelçinin odasını kendi odası olarak sahiplendi ini görünce rahat bir nefes alıyorum.

Bana bakıyor ve yüzünde anlayış dolu bir ifade beliriyor. "Baban hakkında ne hissedersen hissedeyim, onun odalarını almak bana doğru gelmedi. Bebek geldiğinde burayı  ocuk odası olarak düzenleyebiliriz diye düşündüm."

"Bebek mi?" Yankılanıyorum.

"Henüz değil, ama umarım yakında." Mathior bana kendinden emin bir bakış attı.

Tedirginlik içimi titretiyor. " ok ya lı olabilirim-"

"Saçmalık. Sen otuz    ya ındasın, seksen    değil." Bizi izleyenleri fark ediyor ve konu malarımızın özel kalabilmesi için daha yakına e iliyor. "Babam onunla tanışıp evlendi inde annemin sizden bir ya  büyük olduğunu söylediler."

Oh.

Elimi sıktı. "Ve eğer bebek olmazsa, şey... atım için iyi bir oda olacak."

Ona dehşetle bakıyorum ve sonra şaka yaptığını anlıyorum. İçimden dehşet dolu bir kahkaha patlıyor ve sonra odalarımıza girerken homurdanarak kıkırdıyorum. Burada bekleyen hizmetkârlar var ve biz içeri girerken selam verip dışarı çıkıyorlar. Mathior sessiz ama ağzında bir gülümseme var. Hizmetçiler aceleyle uzaklaşırken sırtlıyorlar ve ben sadece... mutlu hissediyorum. Garip bir şekilde mutlu ve memnun.

Mathior döner ve son hizmetkârın da odadan çıkışını izler. Kapıyı arkalarından kapatıyor ve sonra yalnız kalmamızı sağlamak için çubuğu kaydırıyor. Bunu yaptıktan sonra dönüp bana bakıyor. "Kraliçem."

Sanki aşıklar arasında fısıldanan bir sır gibi söylüyor ve ben titriyorum. "Kralım."

"Yalnız senin." Kürk pelerininin düğmelerini açıp bir kenara atıyor ve parlak kırmızı sembollerle kaplı bir sandığı ortaya çıkarıyor. Bu kez boya kuru ve işaretler bozulmamış. Elimde olmadan bakıyorum, çünkü boyalı çizgiler ve kıvrımlar teninin sıcak rengini ve kaslarının sert çıkıntısını vurguluyor. Ona bakarken bile telaşlanıyor ve tahrik oluyorum.

Ve bakmadan duramıyorum.

Yeni kocam yanıma yaklaşıp yüzüme bakıyor. Çenemi tutuyor. "Hâlâ iyi misin, yoksa dinlenmeye mi ihtiyacın var?"

"Ben iyiyim." Gerçekten iyiyim. Bunaldım, evet, ama buna hazırım. Bir bakıma, son iki şok edici tören beni bu geceye hazırladı. Gergin olmak ve getireceklerinden korkmak yerine, kocamın dokunuşunu sabırsızlıkla bekliyorum. Ona doğru eğildim ve elimi geniş göğsündeki balta sembolünün üzerine bastırdım. "Bu Aron için

Baltanın mı?" Sanırım Fırtınalar Saatinde, savaş tanrısı için kutsal olan zamanda evlendiğimiz için.

"Evet. Biz Tepegözler ona herkesten çok dua ederiz."

Ona ve gözünün üstündeki yara izine bakıyorum. "Bunu görüyorum."

"Tek gözlü bir adamla evlendiğiniz için pişman mısınız?" Parmağını yüzündeki yaralı çizgide gezdiriyor. "Beni iki gözlü hatırladığınızı biliyorum."

"Görmek... ürkütücüydü ama pişman değilim, hayır." Parmağının izlediği yolu takip ediyorum ve yara izini kendim sürüyorum. "Halkınızla gurur duyuyorsunuz. Bunu anlıyorum. Senden değişmeni istemezdim."

"Bu iyi bir şey, çünkü gözümü geri koyamıyorum," diye dalga geçiyor.

"Ne demek istediğimi biliyorsun," diyorum ona, çenesini parmaklarımın arasına sıkıştırıp başını hafifçe sallıyorum. "Eğer sen bundan gurur duyuyorsan, ben de duyuyorum. Farklı görünüyorsun ama artık seninle ilgili her şey farklı. Bu onu nahoş yapmıyor."

"Senin için göz bandımı takayım mı?"

"Nasıl istersen." Düğün sırasında takmamıştı ve ilk başta şaşırmış olsam da yüzünü saklayacak bir şey olmadan görmek hoşuma gitti. "Ama bence her halükarda yakışıklısın."

Sırıttıyor ve elimi tutuyor, sonra avucuma bir öpücük konduruyor. "Bu boyayı yıkamalıyım. Yardım etmek ister misin?"

Düşüncesi bile nabzımı titretiyor. Utangaçlığımın arttığını hissedebiliyorum... ama aynı zamanda ona dokunmak istiyorum. "Sanırım isterdim."

Mathior bir elini sırtımdan aşağı kaydırıyor ve beni bırakmadan önce kısa bir süre kıcımlı avuçluyor. "O zaman gel ve başlayalım."

Beni hizmetkârların bıraktığı lavaboya ve havlulara götürmesine izin veriyorum. Onu soymamı isteyip istemediğini sormadan Mathior botlarını çıkarıp tozluklarını çıkarıyor. Tamamen sessiz -ve biraz da şok olmuş bir halde- birkaç dakika içinde tamamen çıplak kalışını izliyorum ve sonra çıplak poposuna bakıyorum. Güneş ışığı görmeyen yerlerinin daha az bronzlaşmış olduğunu görmek beni şaşırtmıyor ama daracık poposunun görüntüsünden ne kadar etkilendiğimi görünce biraz irkiliyorum.

Bunu geçen gün büyük salondayken görmüştüm elbette. Ama o zaman yalnız değildik ve dokunmak için boş vaktim yoktu. Ve ben ona dokunmayı çok istiyorum. İlerledim ve bir elimi çıplak sırtından aşağı kaydardım.

Ben onu okşarken inliyor ve sertleşiyor. Mathior'un bana durmamı söylemesini ya da dikkatini dağıttığım için elimi itmesini bekliyorum. Bunun yerine havluyu leğene daldırıyor ve sonra damlayan şeyi bana uzatıyor.

Oh.

Onu alıyorum ve havluyu iri bir kolun üzerinde geçici olarak kaydırıyorum. Akan boyadan dolayı artık pembe olan su damlacıkları teninden aşağı süzülüyor ve ben onları görünce büyüleniyorum. Havluyu pazusunun üzerinde gezdiriyorum, yavaşça bir omzuna ve sonra sırtına doğru hareket ettiriyorum. Uzun saçları araya giriyor, bu yüzden elime dolayıp kaldırıyorum, sonra havluyu daha da kaydırıyorum.

Mathior inliyor. "Bunun bir banyo mu yoksa bir alay mı olduğundan emin değilim." "İkisi de olabilir mi?"

"Belli ki." Omzunun üzerinden bana bir sırtış fırlatıyor ve o şimdiye kadar gördüğüm en güzel adam.

Havluyu omuzlarında bir kez daha gezdirdikten sonra saçlarını serbest bırakıyorum ve nemli teninden aşağı dökülüşünü hülyalı bir iç çekişle izliyorum. Mathior dönüp diğer kolunu uzatıyor ve ben de bezi onun üzerinde gezdiriyorum. Onun ne yaptığıma değil de bana baktığını fark ettiğimde yanaklarım pembeleşiyor. Kendimi güzel, seksi ve gerçekten görülmüş hissediyorum. Havluyu kaslarının üzerinde gezdiriyorum, ondan büyüleniyorum. Onu daha önce birçok kez gömleksiz görmüştüm -aslında onu hiç gömlekle gördüğümü sanmıyorum- ama ona bu şekilde dokunabilmek her şeyi değiştiriyor.

Hafifçe dönüp bana bakıyor ve ıslak havluyu göğsünün üzerinden balta sembolünün üzerine doğru kaydırırken aşağıya bakıyorum. Açılış töreninde büyük salonda, herkes bize seslenirken ona bakamayacak kadar utangaçtım. Ama şimdi doyasıya bakabiliyorum.

Aleti... muazzam. İhtiyaçtan sertleşmiş ve dikleşmiş, ucunda parıldayan bir damlacık duruyor. Teni burada daha koyu bir renkte kızarmış ve göbeğindeki soluk, koyu bir iz, ereksiyonunu ve altındaki keseyi çerçeveleyen siyah buklelere doğru iniyor. Büyük bir damar boylu boyunca uzanıyor ve ona dokunmak ve ağızla keşfetmek için kaşınıyorum. Düşüncesi bile beni kızarmış ve nefessiz hissettiriyor ve aynı şeyi hissedip hissetmediğini görmek için yeni kocama bakıyorum.

"Dokun bana," diyor, sesi kısık ve boğuk. İçimi bir heyecan ürpertisi kaplıyor ve havluyu elimden alıp bir kenara fırlattığında itiraz etmiyorum. Tek umursadığım ona dokunmak, vücudunu tanımak.

Parmak uçlarımin sikiinin başında gezinmesine izin veriyorum ve teninin ne kadar kavurucu derecede sıcak olduğuna şaşıyorum... ve ne kadar yumuşak olduğuna. Küçük dokunuşlarla, okşayarak ve keşfederek uzunluğuna doğru ilerlerken demir üzerinde ipek gibi hissettiriyor. Mathior tutuyor

Ben onun uzunluğunu okşarken o hiç kıpırdamıyor. Sanki beni bölmek ya da dikkatimi dağıtmak istemiyor. Kolanını parmaklarımla çevreliyorum ama dokunmuyorlar. Ne kadar kalın olduğuna şaşırdım. Uzun olduğuna biliyordum ama şu anda dokunduğum alet iki gün önce büyük salonda gördüğümünden çok farklı görünüyor. "Bugün çok daha büyüksün."

Nefesi bir kahkahayla kesiliyor. "Bütün dünya yargılamak için sikime bakmıyor. Sadece seni etkilemem gerekiyor." Parmaklarının arkası yanağımı sıyrıyor. "Sen ne düşünüyorsun?"

"Hoşuma gitti," diyorum ona usulca. "Ama ikimizin birbirine uyacağından tam olarak emin değilim. Tepegöz savaşçıları Yshremi erkeklerinden farklı bir yapıya mı sahip?"

"Seni o tapınakta çok fazla korumaya almışlar," diyor Mathior eğlenerek. Öne doğru bir adım atıyor, boyunu kavrayışıma daha da sokuyor ve sonra beni sırtımdan aşağı sarkan süslü örgüden tutuyor ve ben ona bakana kadar başımı eğiyor. "Bir bakıma memnunum. Bu tamamen benim olduğun anlamına geliyor."

"Senin ve sadece senin," diye fısıldıyorum ve o da beni öpüyor.

Aç ağızlarımız buluşuyor ve dili benimkiyle alay ediyor, öpüşmelerimiz dokundukça daha da derinleşiyor ve çılgınlaşıyor. Yardım edemiyorum ama elimle onun kalın uzunluğunu okşuyorum ve ağzıma inlediğinde, bu beni daha cesur yapıyor ve tekrar yapmak istiyorum. Aletini bir kez daha okşuyorum, onu memnun etmek için sabırsızlanıyorum.

Elimi çekerken aynı anda dudaklarımdan da çekiliyor ve ben bir protesto iniltisi çıkarıyorum. Mathior bana "Soyunmanı istiyorum," dedi ve elbisemin bağcıklarını çekiştirdi. Düğünümde giydiğim gelinlik benim ve onun dünyasının bir karışımıydı. Gelinliğim Yshrem'i simgeleyen aynı soluk lavantadan yapılmıştı ve her iki yanında danteller vardı.

bedenimi sarıyor. Uzun çan kolları ve eteği Mathior'un peleriniyle uyumlu beyaz kürkle süslenmiş, omuzlarımı sıyrıp çıplak bırakan geniş kürk yakası da öyle. Çok güzel bir elbise, diye not ediyorum dalgınca ve şimdi kırmızı boya sıçramaları ve suyla mahvettik. Umurumda değil. Kocama, kralıma dokunmaya iznim var.

Başka elbiseler de olacak.

Bağcıkları kavıyor ve ben nefesimi tutup koparmasını bekliyorum. Ama koparmıyor; nazikçe düğümlerinden kurtarıyor ve sonra kordonun yere kaymasına izin veriyor. Önce bir tarafa, sonra diğer tarafa, derken elbisem vücudumdan bir çuval gibi sarkıyor. Malzemeyi alıp başımdan geçiriyor ve sonra tıpkı büyük salondaki gibi üzerimde bir korse ve pantolondan başka bir şey kalmıyor.

Ama bu farklı, tıpkı onun dediği gibi. Her şey farklı.

Yeni kocam vücuduma öyle dikkatle bakıyor ki her yerim diken diken oluyor. Kırmızı boya göğsünde ve kollarında izler bırakmış ama umurumda değil. Bana dokunması ve o boyayı tüm vücuduma, tenime sürmesi ihtiyacıyla titriyorum. Yavaşça, korsemin bağcıklarını birbirine bağlayan yayı çekiştiriyor ve çözüyor. Materyal açık bir şekilde düşüyor ve bağları aşağıya doğru çekerek, her şey vücudumdan düşüp ayaklarımın dibinde birikene kadar serbest bırakıyor. O bana bakarken nefesimi tutuyorum ve umutsuzca bana dokunmasını istiyorum. Ona ihtiyacım var, nabzım uyluklarımın arasında kalbim oradaymış gibi atıyor. Bana dokunmak için hareket etmediğinde sabırsızlanıyorum ve pantolonumu bacaklarımdan aşağıya doğru kaydırıyorum, ta ki onun önünde çıplak kalana kadar, tıpkı onun bana olduğu gibi.

"Çok güzel," diyor bana. Bir eliyle uzanıp parmak uçlarını ağrıyan bir göğsümün üzerinde gezdiriyor.

Bu küçük dokunuş karşısında nefesim kesiliyor, çok daha fazlasını istiyorum ve bunun beni ne kadar açıkta hissettirdiğine şaşıyorum.

Bir elini belime koyup beni kendine doğru çekiyor ve ardından siki bir dağlama demiri gibi sıcak ve ısrarcı bir şekilde karnıma bastırıyor. Bir başka kavurucu öpücükle ağzımı yakalıyor ve bunu yaparken eli göğsüme gidiyor. Başparmağı meme ucumu ileri geri ovuşturuyor, dili benimkine değerken ağrıyan bir noktaya doğru alay ediyor. Arzu, sıcak ve baş döndürücü, içime hücum ediyor ve ona yapışıyorum.

"Seni yatağa götürüyorum," diye mırıldanıyor öpücükler arasında ve ben itiraz etmiyorum. Bunu istiyorum. Onu mümkün olan her şekilde istiyorum. Beni kendine doğru çekip odanın diğer ucuna taşırken kollarımı boynuna doluyorum. Beni nazıkçe yere bırakmadan bir an önce battaniyesinin tüylerinin sırtıma değdiğini hissediyorum ve sonra onun ağırlığı üzerimdeyken yatağa doğru yuvarlanıyorum.

Onun teni benimkine değmiş, göğüs göğüse gelmiş, kollarımız birbirine dolanmışken gergin olmaya vakit yok. Vücuduma karşı hissettiği duyguyu seviyorum ve bir bacağına benimkinin arasına kaydırduğında, hevesle bir bacağımı kaldırıp kalçasına doluyorum. Bana doğru yerleşiyor ve sikiinin amıma dayandığını hissedebiliyorum. Sanki orada olması gerekiyormuş gibi hissediyorum ve bunun ne kadar doğru hissettirdiğine aşığım. Ne kadar doğru hissettiriyor.

Ağzımı ısıyor, bana bakarken yumuşak, şakacı öpücükler alıyor. "Benim güzel karım. Halla'm. Sonsuza dek bu günü bekledim."

Sevgi dolu sözleri beni utandırıyor ve ona gülümseyerek ellerimi üzerinde gezdiriyorum. Saçları bir omzunun üzerinden vücuduma kayıyor ve kendimi ipeksi hissiyle kaplamak istiyorum. "Sonunda geldiğine sevindim." Son üç gün sonsuz gibiydi.

Mathior beni tekrar öpüyor, eli tekrar göğsüme gidiyor ve meme ucumu okşuyor. "Gergin misin?"

Bana böyle dokunurken konsantre olmak çok zor. Gergin mi? Asla değil. Ona güveniyorum. Başımı sallıyorum, kocama son derece güveniyorum.

"Bu benim ilk seferim," diye itiraf ediyor, göğüslerimden büyülenmiş bir halde. Biraz daha aşağı kayıyor, boynumu ve omzumu öpüyor ve sonra göğüslerime doğru ilerliyor. Eli karnıma gidiyor ve yuvarlak bir kürenin eğimini ısıyor.

Sözleri karşısında gözlerim şaşkınlıkla açılıyor. Alaycı ağzı dikkatimi dağıttığı için belki de doğru duymamışımdır. "Sen hiç...?"

Başını iki yana sallar. "Tabii ki hayır. Seni bekledim."

Nutkum tutuldu. Tatlı itirafından etkilenerek onu tekrar kendime çektim ve öptüm. "Seni seviyorum," diyorum ona bugün yüzüncü kezmiş gibi gelen bir sesle. Bu adama nasıl güvenmem? Kendimi aptal gibi hissediyorum. Baş döndürücü, şanslı bir aptal, ama yine de bir aptal.

Mathior ağzıma karşı kıkırdıyor ve beni öpüyor. "Sana her zaman sen olduğunu söylemişim, sevgili Halla, ve bunda ciddiydim." Alt dudağımı hafifçe ısıyor ve ben de ona karşı inliyorum. "Her zaman sen."

"Seni seviyorum," diye tekrar fısıldıyorum. Benim kadar şanslı bir prenses var mıydı?

Kalçaları bir kez daha benimkilere oturuyor ve bacaklarımı beline doladığında, hevesle onu sarıyorum, bundan sonra olacaklara hazırım. Mathior beni tekrar öpüyor ve bunu yaparken bir elini bedenlerimizin arasına kaydırıldığını hissediyorum. Bir sonraki anda, sert bir şey göbeğime baskı yapıyor - onun

Sikini. Heyecanlanmama fırsat kalmadan kalçaları öne doğru fırlıyor ve içime doğru itmeye başlıyor.

Nefesim bir solukta kesiliyor. Hazır olduğumu sanıyordum, ama bu bana her zaman seksin öyle olacağı söylendiği gibi sıkı ve rahatsız hissettiriyor. Mathior'la farklı olacağını düşünmüştüm ve bunun farkına varınca küçük bir sıkıntı iniltisi çıkardım.

"Sadece ilk seferde acıyacak," diyor ve beni öpücükleriyle yatıştırıyor. "Özür dilerim aşkım."

Üzerimde kıpırdamadan dururken ona tutunuyorum, yüzüme sokuluyor ve mutsuzluğumu öpüyor. Bir an diğerine geçiyor ve ağırlığını kaydırdığında, kalçaları benimkilere doğru sallandığında, bunun bir an önce olduğu kadar rahatsız edici olmadığını hissettiğimde şaşıyorum ve onun beni sıkıştırma hissini seviyorum. Dudaklarımı onunkilere değdiriyorum ve o tekrar esnediğinde, bu sefer ben de onunla birlikte esnetiyorum.

Mathior inliyor ve öpücükleri daha acil hale geliyor. Tekrar içime giriyor ve keskin bir rahatsızlık hissi duyuyorum ama hemen geçiyor ve sonra içimde onun yoğun hissinden başka bir şey kalmıyor, beni tamamen dolduruyor. Daha önce hiç böyle bir şey hissetmemiştim ve nefesimi tutamıyorum. Sanki beni kalbime kadar delip geçiyor.

Sonra hareket ediyor ve her şey yeniden değişiyor. Yavaş bir vuruşla zevk dalgaları yükseliyor ve gözlerimi kapatarak inliyorum.

"İşte bu," diye mırıldanıyor, eli boynumun kenarını, omzumu okşuyor, yüzümü acil öpücüklerle kaplarken bile. Tekrar içime doğru itiyor ve sonra aklımdaki tüm şüpheleri yok eden yavaş, lezzetli bir ritme başlıyor. "Bana tutun, aşkım."

Kollarımı boynuna doluyor, o bedenime pompalarken bile ona yapışıyorum. Dünkü "tadım" harika hislerden başka bir şey değildi ve ben uçurumun kenarına gelene kadar karnımda yava ca oluşan bir ihtiyaç sarmalıydı. Aynı sarmalın yeniden ba ladığını hissediyorum ve içimden bir inilti kaçıyor. Kocam adımı fısıldıyor ve daha hızlı hareket etmeye ba lıyor ve o yaptıkça zevk artıyor.

Onunla buluşmak için kalçalarını kaldırıyorum ve bu sadece aramızdaki sürtünmeyi artırıyor. Her vuruş daha güçlü, daha derin, daha güçlü ve çok daha zevkli hale geliyor. Battaniyeler onun itme gücüyle sırtımın altında toplanıyor, ama durmak istemiyorum. Devam etmesini ve devam etmesini istiyorum. Karnımdaki sarmal büyüyor, ama sonra duruyor ve alnını benimkine bastırıyor.

"Oh, hayır," diye inliyorum çılgınca, ellerim onu  eki tiriyor. "Devam et. Çok yakla tım."

" yle mi?" Ba ını kaldırıyor ve y z mdaki ifadeye bakarak inliyor, şiddetli bir öpücükle ağzımı alıyor. Eli göğsümü kavırıyor, iterken bile yoğuruyor ve ben tekrar inliyorum. Bu iyi, ama henüz o noktaya gelmedim.

"Daha hızlı," diye ısrar ediyorum. "Daha fazla."

Alçak, vahşi bir hırıltıyla tam da bunu yapıyor. İçime o kadar sert giriyor ki bedenlerimiz yatağın yüzeyini sıyrıp geçiyor ve omzum ahşap başlığın yanına sabitleniyor. Ona doğru bastırıyorum, kalçalarını onunkilere doğru kaldırırken bile kendimi desteklemeye çalışıyorum. Daha fazlasına ihtiyacım var. Daha fazlasına. Daha fazlasına. Bu çok iyi, ama hala tam olarak orada değilim.

"Lütfen," diye fısıldıyorum, acil bir his içimi kaplıyor. Dudağımı ısırdım ve ona doğru eğildim. "Mathior!"

İçime sertçe giriyor ve ben bir hayal kırıklığı sesi çıkardığımda eli aramıza giriyor. "Benim için gel," dedi.

talep ediyor ve bir saniye sonra başparmağının klitorisimin üzerinde kaydığını hissediyorum. "Önce senin gelmen gerek, Halla."

Bir sonraki itişinde başparmağını klitorisime doğru hareket ettiriyor, sürüyor ve tek ihtiyacım olan bu. Vahşi bir çığlıkla bir kolumu boynuna doluyor ve yüzümü boynuna gömüyorum, şiddetli bir dorukta titrerken ısıyor, öpüyor ve yalıyorum. Tekrar içime pompalıyor ve vücudu benimkinin üzerinde sertleşirken boğazından tıslayan nefesini zar zor fark ediyorum. Yine de klitorisimi ovmaya devam ediyor, eli üzerimde titrerken hassas noktalarıma karşı sarsılıyor ve seğiriyor.

Sonunda, doruk noktası uzaklaşıyor ve başparmağını tekrar klitorisime sürttüğünde inliyorum. Dalgınlıkla üzerime yığıldığını fark ediyorum, ağırlığı beni yatağa bastırıyor. Bu his hoşuma gidiyor, terli teni benimkine değiyor, bedenlerimiz birleşiyor. Yine de kaygan hissediyorum, özellikle de sularımızın karıştığı uyluklarımın arasında.

Mathior başını kaldırıyor, uzun saçları ikimizin üzerine dökülüyor. Bana şaşkın bir öpücük veriyor. "Halla. Bu... beklediğimden daha iyiydi. Ve ben son on altı yılda çok şey bekledim."

Kıkırdıyorum, çünkü nasıl hissettiğini biliyorum. Kelimelerim yok... sadece mutluyum. Mutluluktan, harika bir şekilde mutluyum.

Ve beni tekrar öpmek için eğildiğinde, bunu tekrar yapabilmemiz için ne kadar zaman geçmesi gerektiğini merak ediyorum.

EPILOG

MATHIOR

"Halla'ya, oğlumun minik eliyle parmağımı kavrayışını hayranlıkla izlediğimi söylüyorum. "Ve sanırım benim kılıç kolum."

"Senin kılıcın benimkinden daha iyi," diyor sevgili karım. Başını yastıktan kaldırmıyor ama bana mutlu mutlu bakıyor. "Oğlun olduğuna memnun musun?"

Kucağımdaki bebeğe bakıyorum. Öyle miyim? Bir erkek çocuk iyi ama annesine benzeyen bir kız çocuğu da beni mutlu ederdi. Sırada bu var, karar verdim. Halla yaşlı olduğunu düşünüyor ama aramızda hâlâ uzun yıllar var ve o da yatak oyunlarına benim kadar hevesli. Belki de daha fazla. Benim masum, korunaklı karım bana ağzıyla en iyi şekilde işkence etmeyi seviyor. Bunu düşünmek bile sikimin sertleşmesine neden oluyor ve bu tür düşünceleri bir kenara itiyorum. Halla'nın tekrar yatakta bana katılmaya hazır olması haftalar ya da aylar sürecektir ve ben bekleyeceğim.

Her zaman onu bekleyeceğim.

"Çocuğumuzun mutlu ve sağlıklı olmasına sevindim," diyorum ona, oğlumuzu kolumun arasına sıkıştırıp yatağa yaklaşarak alnından öpebiliyorum. Doğumdan sonra yorgun ve dağınıktı ama gülümsüyordu. "Bundan daha fazlasını istemiyorum."

Halla'nın uykulu kıkırdamasını duymak çok güzel.

"Yeterince iyi hissediyor musun?" Bebeği kollarımda sallıyorum ve onu yakından izliyorum. Annesinin doğum sırasında öldüğü gerçeğinin çok farkındayım. Bu endişe beni haftalar boyunca yiyip bitirdi. Ama Halla bulabildiğim her şifacı ve din adamı tarafından muayene edildi ve birkaç saat önce çocuğumuzun doğumundan sonra çok sağlıklı olduğu belirlendi.

Bana bir el sallıyor ve esniyor. "Sadece uyku var. Endişelenmeyi bırak. Bir bebek sahibi olmayı dene ve ne kadar enerjik olduğunu gör."

"Bir sonrakini ben alacağım," diye ona söz veriyorum ve kıkırdadığında çok mutlu oluyorum. Onun kahkahaları için yaşıyorum. "Bir isme karar verdin mi peki?"

"Alistair," diyor sevgili eşim bana hayran bir gülümsemeye.

Kalbim sıkışıyor ve içim bir sevgi seliyle doluyor. Küçük, mükemmel yüzüyle kollarımdaki çocuğa bakıyorum. Doğumdan dolayı kızarmış ve kırış kırış, ama benim için annesi kadar harika. Birçok konuda aynı fikirde olmasak da babamı ne kadar çok sevdiğimi biliyor. "Alistair, o zaman," diyorum usulca.

Elini bana doğru uzattı ve benimkini sıktı. "Şimdi gidip halkımıza oğlumuzu göstermeliyiz."

"Yapacağım," diyorum ve yatağın üzerine eğilerek ona bir öpücük daha veriyorum. "Seni sevdiğimi söylemiş miydim, benim güzel Kraliçem Halla?"

"Bugün sadece iki kez," diyor bana esneyerek. "Kayıyorsun."

"Seni seviyorum," diyorum hararetle ve bunda ciddiyim. Halla'ma olan açlığım evliliğimizin son bir yılında en ufak bir azalma göstermedi. Aksine, ona olan aşkım gibi daha da derinleşti. "Sen benim her şeyimsin."

"Ben de seni seviyorum," diyor karım ve öpmek için avucunu uzatıyor. Onu alıyorum ve ağzımı ona bastırıyorum. Bir saniye sonra yataktan kalkmaya başladığında şaşıyorum.

"Ne yapıyorsun?"

"Oğlumuzu takdim edeceğiz, değil mi?" Kürkleri vücuduna sarıyor, hissetmesi gereken ağırlardan dolayı yüzünü buruşturuyor. "Bebeği bana ver, ikimizi de balkona taşıyabilirsin."

Benimle gelmek mi istiyor? Gülüyorum ama şaşırmadım. Karım kendi yolundaki herhangi bir tepegöz savaşçısı kadar serttir ve her zaman istediğini alır. Bebeği -Alistair'i- dikkatlice onun kucağına veriyorum ve sonra onu kendi kucağıma alıyorum. Bunun üzerine biraz homurdandım. "Sanki içinde hâlâ bir bebek varmış gibi hissediyorum."

Halla homurdanıyor ve bana alaycı bir bakış atıyor. "Çocuğunuzu doğurduktan sonra karınıza söylemek isteyeceğiniz şey bu değil."

"Karım kelimelerin ötesinde güzel olduğunu biliyor." Yüzüme bakıyor ve gülümsüyor.

"Biliyor."

Karımı ve çocuğumu Yshrem Kalesi'nin balkonuna çıkardım ve insanlara -Siklop, Yshremi ve Adassianlara- ailemi gösterdim.

YAZARIN NOTU

Yüzyılın düğününe davetlisiniz... çarpı dört!

Club hanımları olarak yaklaşan kraliyet düğününü duyduğumuzda, kendi düğünümüzü yapmak istediğimizi hemen anladık. Bizler romantik insanlarız ve kraliyet düğünü de sonsuza dek mutlu olmanın zirvesi sayılır. Her hikaye farklı olacak (eğlenceli eşleşen kapaklara rağmen) ve tek bir ana tema olacak - bir kral ve gelini. Herkesin dört hikayeyi de okuması için çok heyecanlıyım!

Ayrıca, muhteşem kapak resmi için Kati Wilde'a çok teşekkür ederim. Düğün davetiyesi görünümüne kadar her yönüne bayıldım. Kati'nin tüm kapaklarımı yaptığını biliyorsunuz (eğer beni Facebook'ta takip ediyorsanız) ve her birini daha da çok seviyorum. Onunla çalışabildiğim için kendimi gerçekten kutsanmış hissediyorum. Kati, bir arkadaş ve işbirlikçi olduğun için bir kez daha milyonlarca teşekkür! Yine de dürüst olalım - işbirliğinin Yakut ucu genellikle "Seksi görünüyor ve mavi! Bununla ne yapabilirsin?" şeklinde oluyor ve Kati her zaman bir şekilde bunu sihirli hale getiriyor.

Bu öyküye gelince... Her yazarın sabit diskinde biriktirdiği ve bir an önce hayata geçirmek istediği ama bir türlü vakit bulamadığı birkaç öykü fikri vardır. Bu özel hikaye

En azından son iki ya da üç yıldır sabit diskimde 'Tepegöz Gelin' olarak duruyordu. Elime alır, taslağımı okur ve yazmaya hazırlanırdım... ve sonra tabağıma başka bir şey düşer ve geri plana atılırdı. Kraliyet düşünlerinden bahsettiğimizde, bunu hemen yığından çıkardım. Sonunda Mathior ve Halla'yı yazma şansını elde ettiğim için çok heyecanlıyım. Daha önce hiç 'puma' hikayesi yazmamıştım ve bu çok eğlenceliydi. Bunu tekrar yapmam gerekecek. ;)

9th Mayıs'ta **Kati Wilde**'in The King's Horrible Bride (Kralın Korkunç Gelini) çıkacak! 10 Mayıs'tath , **Alexa Riley'nin** Kralın Masum Gelini ve 11 Mayıs'tath , **Ella Goode'nin** Kralın İsteksiz Gelini çıkacak. Bunların hepsi Kindle Unlimited'ta olacak, böylece hepsini gönlünüzce ödünç alabilirsiniz. Büyük güne hazırlanmak gibi olacak.

İyi

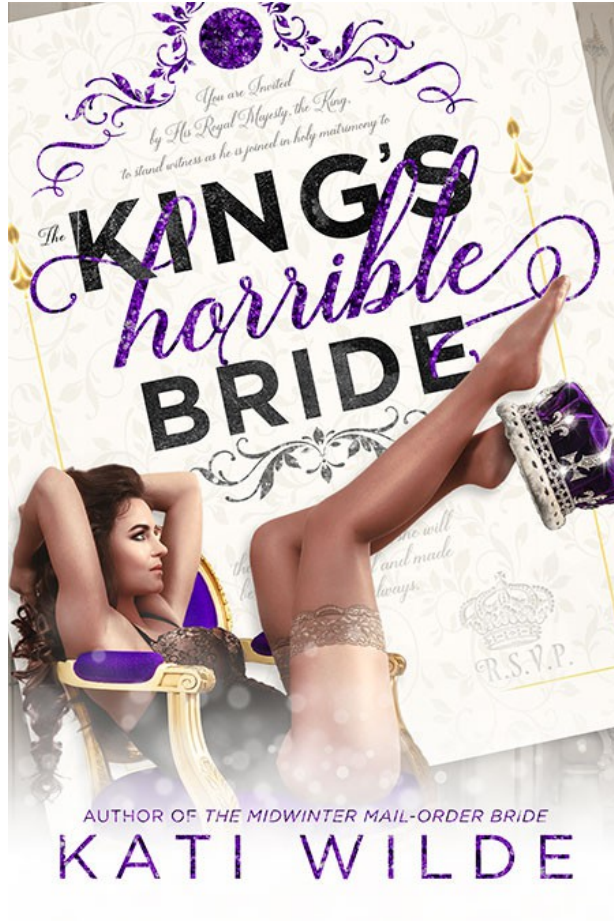
eğlencele

r! <3

Ruby

Not - Biz de insanız ve bazen yayıncılık aksaklıklar ve diğer nedenlerle olması gerektiği gibi gitmediğinden, tarihler ÇOĞUNLUKLA TAŞA ÇARPTIRILMIŞTIR ancak bir geçirme olursa, bir tanesi yukarı çıkmakta gecikebilir. Sadece izlemeye devam edin ya da [Kulübü](#) takip etmek için Facebook'ta kaydolun; her biri geldiğinde size haber vereceğiz!

KRALİYET DÜĞÜNÜ SERİSİ

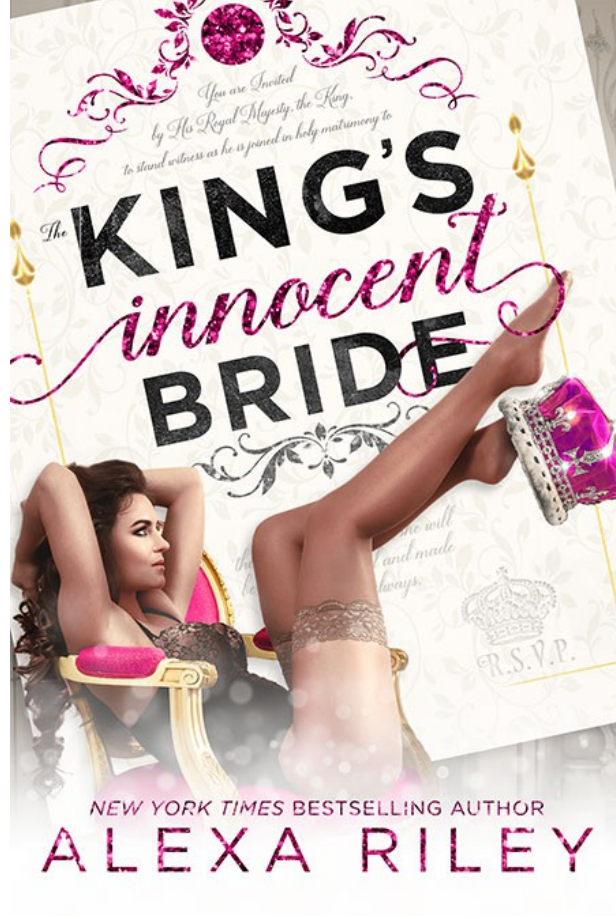
9 Mayıs
**Kralın Korkunç Gelini Kati
Wilde**

Kapria'nın tahtını devraldıktan sonra Maximilian'ın tek amacı babasının yozlaşmış mirasını silmekti; ölmekte olan bir milyarder Maximilian'a servetini ve kızı Victoria'yı vermeseydi bu imkansız olabilirdi. On iki yıl sonra, Maximilian nihayet krallığının geleceğini güvence altına almıştır ve gelinini almaya hazırdır - danışmanları onun korkunç bir seçim olduğu konusunda ısrar etse bile.

İkna edilmesi gerekenler sadece onlar değil. Çünkü bu kadar uzun süre bekledikten sonra Maximilian'la evlenmek Victoria için bir rüyanın gerçekleşmesi olmalıydı. Bunun yerine, kameralar önünde onu seviyormuş gibi yapan bir kralla nişanlanarak bir görev ve zorunluluk kâbusunun içinde kalmıştır. Her zaman mükemmel bir gelin olmak istemiştir... ama Maximilian'ın büyük ellerini hayal etmediği zamanlarda, kaçmayı hayal etmektedir.

Ama Maximilian, Victoria'nın ondan kaçmasına asla izin vermeyecektir. Çünkü kral rol yapmıyor ve kraliçesini almak için yeterince bekledi...

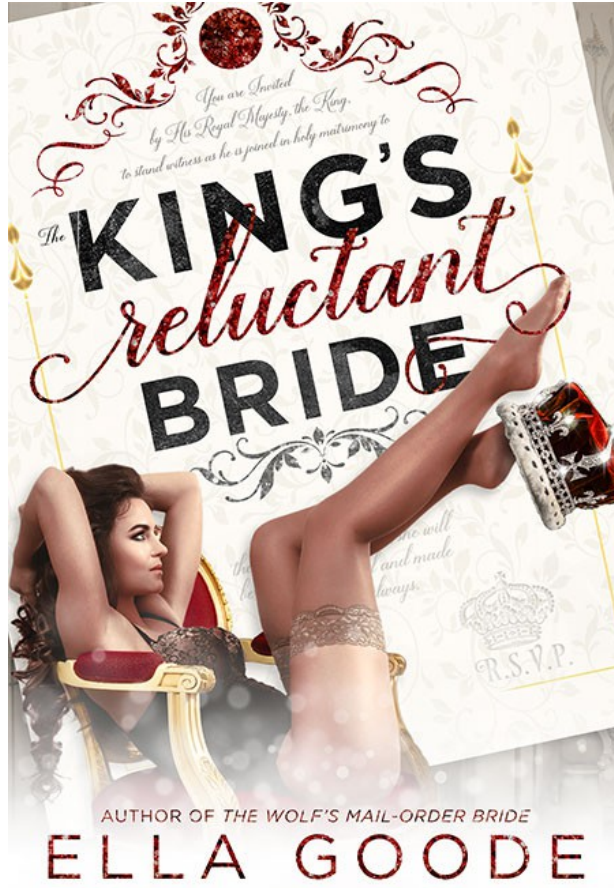
10 Mayıs
**Kralın Masum Gelini Alexa
Riley**

Kate küçükken amcasıyla birlikte yaşamaya zorlanmış ve kilit altında tutulmuştur. Sonra bir gece amcasının onu bir bahiste teminat olarak kullanacağını öğrendi ve kaçması gerektiğini anladı. Ama bunu yaptığında, kralla başının belaya gireceğini hiç düşünmemişti.

Yakup etrafındaki her şeyin hükümdarıdır ve krallığında huzuru korumak zorundadır. Önüne izinsiz giren biri getirildiğinde, bundan sonra olacaklara hazırlıklı değildir. O

iddiasını ortaya koymaya ve istediğini almaya hazır. Ne de olsa kral o.

Uyarı: Bu saplantılı hükümdar tam da sarayın sipariş ettiği şey! Tacınızı kapın ve Kraliyet Düğünü'nü kabarık, eğlenceli bir insta aşkla kutlamaya hazır olun.

11 Mayıs
**Kralın İsteksiz Gelini Ella
Goode**

Bir oda hizmetçisinin gayrimeşru kızı olan Penelope Lloyd, kendinden daha fazla sevmenin kalp kırıklığını ilk elden bilir.

istasyon ve bir kraliyet yıldızlar kadar ulaşılmazdır. Ama bu, Prens Thomas'a ve onun sonsuza dek mutlu olma hayallerine aşık olmadan önceydi. Onun gizli aşığı olmakla barışmıştır ama Thom Kral'ın cübbesini giymeye ve tacını takmaya zorlandığında bu mütevazı fantezi bile tehlikeye girer. Matlavia'nın iyiliği için Pen, Thom'dan vazgeçmesi gerektiğini bilir.

Prens Thomas'ın her zaman bir planı vardı. Skandalmış gibi davranacak, böylece Pen'le evlenme planlarını açıkladığında Matlavia halkı şok olmak yerine rahatlayacaktır. Ancak ağabeyi Kral Stephen'ın tahttan feragat edip metresiyle kaçması ve ardında öfkeli, terk edilmiş bir nişanlı ve dağ gibi bir borç bırakmasıyla özenle kurguladığı geleceği altüst olur. Ülke iflasın eşiğindeyken, Prens Thomas aşkını her şeye sahip olabileceklerine -ülkelerine ve aşklarına- ikna etmek zorunda kalacaktır.

RUBY DIXON OKUMA LİSTESİ

ATEŞ KANI EJDERHALAR

Kanındaki Ateş
Öpücüğündeki Ateş
Kucağındaki Ateş
Öfkesindeki Ateş

BUZ GEZEĞENİ BARBARLARI

Buz Gezegeni Barbarları Barbar
Uzaylı
Barbar Aşık Barbar
Madeni
Buz Gezegeni Tatili (roman)
Barbarın Ödülü Barbarın Eşi
Barbarın Bebeğine Sahip Olmak (kısa öykü)
Buzdan Bebekler (kısa öykü)
Barbarın Dokunuşu
Sakinleştirici (kısa
öykü) Barbarın
Evcilleştirilmesi
Artçı Sarsıntılar (kısa
öykü) Barbarın Kalbi

Barbarın Umudu
Barbarın Seçimi
Barbarın Kurtuluşu
Barbarın Hanımı
Barbarın Kurtarışı
Barbarın Alaycılığı
Noel'den Önce Barbar (roman) Barbarın
Sevgilisi

CORSAIRS

KORSANIN TUTSAĞI
KORSANIN YATAĞINDA
KORSAN TARAFINDAN
BAŞTAN ÇIKARILDI

YALNIZ BAŞINA

HAPİSHANE GEZEGENİ
BARBARLARI
UZAYLININ POSTA SİPARİŞİ GELİNİ
SONBAHARDA GÜZELLİK

BEDLAM KASAPLARI

Bedlam Butchers, Cilt 1-3: Of f Limits, Packing Double, Double
Trouble
Bedlam Butchers, Cilt 4-6: Double Down, Double or Nothing,
Slow Ride
Double Dare You

AYI ISIRIKLARI

Şanssız Vardiya
Vardiyayı Topla Vardiya
Gerçekleşti
Bir Ayı Ormanda Vardiya mı
Yapıyor VARDİYA: Beş Eksiksiz
Roman

DAHA FAZLASINI ISTER MISINIZ?

Buz Gezegeni Barbarları, Ateş Kanı Ejderhaları veya Ruby Dixon'ın diğer kitapları hakkında daha fazla bilgi için beni [Facebook](#)'ta 'beğen' veya [yeni çıkan bültenime abone ol](#). Kitaplar hakkında sohbet etmek istiyorsanız, neden [Mavi Barbar Bebekler hayran grubuna](#) da göz atmıyorsunuz?

Okuduğunuz için teşekkürler!

<3 Ruby

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunumuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.